

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 25

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 16 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

0. Declaració institucional a favor de la declaració del corredor de cetacis de la mar llewantina i balear com a zona d'especial protecció d'importància per a la Mediterrània (ZEPIM), i aplicació d'un règim preventiu de protecció d'aquesta àrea. 1323

PREGUNTES:

1) Pregunta RGE núm. 1823/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària. 1324

2) Pregunta RGE núm. 1835/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a processonària del pi. 1325

3) Pregunta RGE núm. 1825/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques en matèria de transparència. 1325

4) Pregunta RGE núm. 1817/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a impost turístic geogràfic. 1326

5) Pregunta RGE núm. 1820/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a càrrecs de confiança a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques. 1328

- 6) **Pregunta RGE núm. 1821/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cobrament de l'impost turístic a ports i aeroports. 1329**
- 7) **Pregunta RGE núm. 1827/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a selectivitat. 1330**
- 8) **Pregunta RGE núm. 1982/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facultat de medicina. 1331**
- 9) **Pregunta RGE núm. 1836/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a virus Zika. 1332**
- 10) **Pregunta RGE núm. 1824/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a turistes a les Illes Balears. 1333**
- 11) **Pregunta RGE núm. 1822/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de la llista d'espera quirúrgica. 1334**
- 12) **Pregunta RGE núm. 1763/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a viatges de l'IMSERSO a i des de les Pitiüses. 1335**
- 13) **Pregunta RGE núm. 1816/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a facultat de medicina. 1336**
- 14) **Pregunta RGE núm. 1837/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a acomiadaments a Kalise-Menorquina. 1337**
- 15) **Pregunta RGE núm. 1983/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modernització de l'economia rural. 1339**
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6632/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de lloguer de vacances. 1340**
- III. MOCIÓ RGE núm. 1608/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5273/15. 1344**
- IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible:**
- 1) **RGE núm. 1663/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.. 1354**
- 2) **RGE núm. 1683/16, del Grup Parlamentari Popular.. 1355**
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, de supressió de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la CAIB. 1381**
- VI. Elecció de membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 1387**
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors. Avui hem tengut un problema tècnic amb els marcadors tant per a les votacions com per al temps, per tant ho farem manual, a l'espera de si es pot solucionar el problema informàtic.

0. Declaració institucional a favor de la declaració del corredor de cetacis de la mar llewantina i balear com a zona d'especial protecció d'importància per a la Mediterrània (ZEPIM), i aplicació d'un règim preventiu de protecció d'aquesta àrea.

Abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia, sotmetrem a la consideració de la Cambra la declaració institucional del Parlament de les Illes Balears a favor de la declaració del corredor de cetacis de la mar llewantina i balear com a zona d'especial protecció d'importància per a la mediterrània (ZEPIM), i aplicació d'un règim preventiu de protecció d'aquesta àrea, que ha estat signada pels portaveus de tots els grups parlamentaris.

Sra. Secretària primera, vol llegir la declaració institucional.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Declaració institucional a favor de la declaració del corredor de cetacis de la mar llewantina i balear com a zona d'especial protecció d'importància per a la mediterrània (ZEPIM), i aplicació d'un règim preventiu de protecció d'aquesta àrea.

Els nivells de la contaminació acústica submarina originats per l'activitat humana s'han incrementat en les darreres dècades. Aquest fet posa en risc la supervivència de poblacions de fauna marina i en especial la dels cetacis.

Per entendre aquest fenomen, cal destacar l'informe *Visión general de los puntos negros de ruidos submarinos en el área mediterránea*, que compta amb l'auspici d'ACCOBAMS, (Acord sobre la conservació dels cetacis en el Mar Negre, la Mar Mediterrània i la Mar Atlàntica Contigua), adoptat l'any 1996 i ratificat per Espanya l'any 1999.

A l'informe s'hi recullen els nivells provocats per ports i marines, projectes industrials com instal·lacions petrolieres i de gas, parcs eòlics *off-shore*, l'exploració sísmica comercial i científica i els exercicis militars entre el període 2005-2015.

Les conclusions mostren l'augment de pressió acústica en l'àmbit subaquàtic i assenyalen les activitats d'adquisició sísmica i de recerca de pous de petroli i gas com la principal causa.

L'any 2005, l'àrea mediterrània afectada per sondejos acústics era d'un 3,8%, mentre que l'any 2015 augmentà fins al 27% de la superfície.

La identificació d'importants “punts negres d'enrenou submari” ha posat en evidència que la seva localització coincideix amb àrees de gran importància per a les espècies de mamífers submarins.

A les costes de Balears, Catalunya i la Comunitat Valenciana existeix un corredor migratori de cetacis de gran valor ecològic i d'importància vital per a la seva supervivència a la Mediterrània occidental.

Així mateix ho assenyala el *Proyecto Mediterraneo (Proyecto Mediterraneo para la identificación de las Áreas de Especial interés para la Conservación de los Cetáceos en el Mediterraneo Español)* del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

A les seves conclusions destaca la necessitat de protegir aquesta zona pel fet que concentra gran nombre de cetacis. A més, és un indret d'especial rellevància com a zona de pas migratori del roqual comú cap a les àrees de cria i alimentació en el nord de la Mediterrània.

Aquest corredor té un indubtable valor ecològic i científic i es troba sotmès a una greu amenaça. La seva part nord, se superposa amb les zones de prospecció d'hidrocarburs de les companyies Spectrum Geo Limited a la mar balear i amb la de Services Petroliers Schlumberger al Golf de Lleó. Aquest fet afegeix un element greu a l'impacte negatiu d'aquests projectes.

L'any 1976, l'Estat espanyol signà el Conveni de Barcelona, que té per objecte la protecció de la Mar Mediterrània contra la contaminació. Des de la seva formalització, els diferents estats membres han adoptat diferents acords i resolucions.

En el cas que ens ocupa, és d'interès el protocol sobre Zones Especialment Protegides i Diversitat Biològica en la Mediterrània, mitjançant el qual s'estableix la llista de ZEPIM.

Totes les dades científiques disponibles recomanen la declaració com a ZEPIM de les aigües costaneres de Catalunya, de la Comunitat Valenciana i de les Illes Balears.

El Govern de les Illes Balears, conscient dels efectes d'aquesta recomanació, va trametre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la sol·licitud formal de declaració de ZEPIM del corredor de la mar llewantina i balear el passat mes de setembre.

Aquesta iniciativa se suma a la que ja havia demanat l'Aliança Mar Blava en primera instància i ha rebut bona acollida per part de l'Estat Espanyol i de la Comissió Europea.

De fet, la CE ha destacat que la declaració contribuirà àmpliament a la protecció de les espècies marines donant compliment als compromisos internacionals sobre protecció de la biodiversitat marina, i confia que l'Estat espanyol proposi la seva declaració com a ZEPIM en breu.

Atesa l'exposició anterior:

1. El Parlament de les Illes Balears valora positivament les passes iniciades per part del MAGRAMA en relació amb l'inici de les accions per declarar aquest corredor ZEPIM.

2. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a traslladar al Conveni de Barcelona de la petició de declaració de Zona Especialment Protegida d'Importància per a la Mediterrània (ZEPIM), l'esmentat corredor de migració de cetacis, de l'Àrea Marina localitzada entre les costes de les Illes Balears, Catalunya i Comunitat Valenciana.

3. Així mateix, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a aprovar un règim rigorós de protecció preventiva, adoptant mesures estrictes de gestió de les activitats productores d'enrenous submarins a la zona.

4. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a aplicar una moratòria d'efecte immediat pel que fa a la presentació de noves sol·licituds de permisos d'investigació, exploració i explotació d'hidrocarburs; i a fer-la extensiva als projectes d'exploració d'hidrocarburs de la Mediterrània espanyola.

5. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a la finalització i l'arxiu definitiu dels expedients en tramitació referents a permisos d'investigació d'hidrocarburs, i dels projectes d'exploració existents.

6. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a aprovar de forma immediata un pla de reducció dels nivells de contaminació acústica; establint un registre de dades transparent sobre les fonts d'enrenous antropogènics, la qual cosa fa part del Pla d'Acció actual de la Directiva Marc sobre l'Estratègia Marina de la UE.

7. El Parlament de les Illes Balears donarà trasllat del present acord a la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió Europea, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient (MAGRAMA), a la Generalitat Valenciana, a la Generalitat de Catalunya, al Govern de les Illes Balears, als consells insulars, a la FELIB, a l'ACCOBAMS, al Conveni de Barcelona, a l'Aliança Mar Blava i a la resta d'entitats de lluita contra les prospeccions petrolieres.

Palma de Mallorca, a 9 de febrer de 2016."

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment la declaració? Queda aprovada la declaració.

(Alguns aplaudiments)

Abans de continuar, els inform que després de cada intervenció de la pregunta els donarem el temps que els resta per a la rèplica. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1823/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària.

Primera pregunta, RGE núm. 1823/16, relativa a lluita contra la processonària, que formula la diputada Sra. Margaret

Mercadal i Camps del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margaret Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Per mor de les condicions climatològiques favorables d'elevades temperatures i de poca pluja, ha provocat la proliferació de la processonària durant el mes de gener a les nostres illes, ja que el cicle biològic de les erugues s'ha anticipat respecte d'altres anys perjudicant els pins, però també les persones que són susceptibles d'al·lèrgies.

Generalment, la conseqüència principal de l'atac d'aquests insectes sobre els pins és el debilitament que hi produeix disminuint-ne el creixement i afavorint l'atac d'altres insectes o malalties oportunistes. Els danys d'aquesta espècie augmenten si els atacs es culminen en períodes climàtics extrems o en sequeres prolongades, tal i com vivim actualment a les Illes Balears.

El nivell d'afectació d'aquesta plaga és diferent per a cada illa i també ho és dins la mateixa. Per posar un exemple, a l'illa de Menorca podem trobar zones que es troben amb un nivell diferent d'afectació, és a dir, es troba actualment entre 2 i 3, però que si no es fa cap tractament pot arribar fins al nivell 4, d'un màxim de 5.

Davant la proliferació de la plaga, la queixa de veïns i l'immobilisme del Govern, alguns ajuntaments han optat per demanar permisos i autoritzacions excepcionals per intentar controlar-la, però sense una campanya controlada i liderada per la conselleria els esforços que hagin pogut fer els ajuntaments no es veuran, i si la conselleria no els fa costat.

Per tant, Sr. Conseller, quines actuacions pensa adoptar el Govern de les Illes Balears per lluitar contra la processonària del pi?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Gràcies, presidenta, diputades, bon dia a tothom. Les condicions climàtiques, com vostè bé ha dit, enguany han provocat un avançament del cicle de l'eruga de la processonària i actualment ja es produeix el seu enterrament, per seguir la seva evolució.

Bàsicament, hem fet les actuacions que teníem previstes, però això sí, s'han avançat. A l'abril tendrem el mapa actualitzat d'afecció; si em permet una correcció, ara mateix a Menorca, tendríem amb nivell 0, 789 hectàrees; amb nivell 1, 4.409, com vostè bé ha dit; amb 3 i 4, tendríem la resta, i amb 5 no en tendríem quasi cap. Evidentment, és una preocupació d'aquesta conselleria pels efectes que provoca sobre la gent.

A la web pot trobar tota la seva informació, com es fan els tractaments. A més, pot trobar també la tendència de com s'ha anat concentrant aquesta, no a les masses forestals sinó en els nuclis urbans o en els periurbans, i evidentment, li recordam també que el darrer gran tractament aeri es va produir en el 2014.

Les actuacions que fem, com ja he dit, són: els mapes, per detectar el nivell d'afecció; un suport tècnic tant als particulars com als ajuntaments que ens ho demanen; l'eliminació de borses en el cas d'Eivissa i Formentera en col·laboració, la qual vull agrair públicament, al Consell de Formentera. A més, també, unes mil caixes niu i enguany no s'utilitzaran les feromones, ja que el ministeri no ha autoritzat la seva utilització, no ha habilitat que siguin autoritzables.

També li record que en el cas urbà és competència dels ajuntaments dur a terme els tractaments, a les zones privades és qüestió dels propietaris dur-ho a terme i la conselleria, en cas de declarar-se una plaga d'interès general, podem actuar a les masses forestals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la senyora... No vol fer ús de la paraula.

I.2) Pregunta RGE núm. 1835/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a processionària del pi.

Segona pregunta, RGE núm. 1835/16, relativa a processionària del pi, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta, senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la Cambra. Bé, pràcticament ja li ha dit tot vostè a la Sra. Mercadal, però creiem que hi ha d'haver un control més per l'administració pública, amb més informació de la previsió cap a la ciutadania de com procedir, més fullets i això sobre la manera de com eliminar la processionària.

Per tant, m'agradaria que em digués quines mesures prendrà el Govern de les Illes Balears per protegir els ciutadans i les ciutadanes pels efectes de la processionària del pi?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Diputat, dues setmanes seguides coincideix amb el Partit Popular, esper que les seves preguntes no segueixin aquesta dinàmica o no sigui indicatiu de res.

Sí, a la pàgina web de la conselleria trobarà tota la informació, on hi ha els cicles biològics de l'eruga, on hi ha les actuacions, on hi ha la informació de com habilitar-se els carnets en cas d'utilitzar fitosanitaris per dur-los a terme; estam fent cursos de fitosanitaris per fer aquests tractaments. Els ajuntaments evidentment els anam informant, tot i dir que enguany ha estat un any estrany per la meteorologia, perquè metodologies com s'empraven altres anys, com els tirs a les borses, que servien perquè el fred a la nit matava les erugues, enguany no ha funcionat perquè no hem tengut aquest fred que hauríem d'haver tengut a la nit.

Però bé, adoptam mesures, col·laboram amb els diferents consells, anam retirant borses i fem aquesta tasca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell, per un temps d'un minut deu.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, Sr. Conseller. També són casualitats de la vida això de fer pinça amb el Partit Popular.

Bé, la naturalesa també és sàvia i esperem que es posi del nostre favor dels seus enemics naturals com els ocells i els insectes que els parasiten i normalment sol acabar amb aquests i com diu la dita: el fred mata el cuc.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

No vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

I.3) Pregunta RGE núm. 1825/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques en matèria de transparència.

Tercera pregunta, RGE núm. 1825/16, relativa a polítiques en matèria de transparència, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos.

¿Considera la Sra. Consellera de Participación, Transparencia y Cultura que el Govern está impulsando políticas reales y efectivas en materia de transparencia?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies, presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. Bon dia, Sr. Gómez, benvingut al club una altra vegada, estic molt contenta que vostè es preocupi per les polítiques de transparència del Govern.

I sí, li he de dir que sí, que, efectivament, el Govern du a terme polítiques de transparència efectives. Com vostès acostumen a dir, el Govern té una conselleria dedicada a la participació i a la transparència i per tant sí que fem polítiques de transparència. Des de l'inici de la legislatura, la Direcció General de Participació i Transparència impulsa moltes mesures que no s'havien desenvolupat fins ara en aquesta comunitat autònoma.

Ara li contestaré, li diré quines són aquestes mesures efectives que fem, però més enllà d'aquestes mesures es fa una feina interna molt important perquè en poc temps es visualitzi un canvi substancial en la percepció ciutadana de la transparència del Govern.

Com vostè ja deu saber, Sr. Gómez, la transparència a l'administració pública s'aborda, s'ha d'abordar des de dues perspectives: per una banda, la publicitat passiva, és a dir, donar resposta a les demandes de la ciutadania. Aquest fet tan simple (...) profans no s'havia desenvolupat mai, fins ara, fins a l'arribada d'aquest govern en aquesta comunitat autònoma.

Aquest govern ha dotat l'administració de les eines que assegurin el dret d'accés a la informació amb totes les garanties que les preguntes que faci la ciutadania siguin respostes. Per cert, açò es pot exercir aquí, a les Illes Balears, des del dia 10 de desembre, i garanteix al ciutadà que, en cas que l'administració no respongui o no li doni una resposta satisfactòria, es podrà recórrer al Consell Consultiu el qual ha adquirit aquesta nova funció. Aquesta situació, l'anterior Govern, i la Sra. Riera ho sap molt bé, vostè n'era president d'aquest anterior Govern, no tenia cap mena d'intenció de resoldre-la sense generar un greuge important als ciutadans; els ciutadans d'aquestes illes, si tenien un problema, haurien hagut de recórrer al Consejo de la Transparencia Estatal.

Per tant, Sr. Gómez, no vengui aquí a presumir de totes aquestes coses. S'imagina què seria per a un ciutadà de les Illes Balears...

(Remor de veus)

... s'imagina què seria per a un ciutadà de les Illes Balears haver d'anar a Madrid a recórrer davant els tribunals, perquè la comunitat autònoma no li dona resposta? El nostre govern creu en l'autonomia i per tant creu que els ciutadans, quan tenen un dubte, han d'anar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camps, només li queden deu segons.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Perdó? ... quan tenen un dubte han d'anar als tribunals de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. Gómez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antonio Gómez, per un temps de dos minuts deu.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no he tenido tiempo ..., no he tenido tiempo de... Nada.

Mire, en cualquier caso, Sra. Consellera, le diré que el Gobierno creo que de lo que se preocupa y se ocupa es de que la música suene bien, pero la realidad es bien distinta. Recientemente, una publicación de un medio de comunicación decía: "El Gobierno de la transparencia camufla sus gastos de la cumbre del clima."

A día de hoy, los ciudadanos de las Islas Baleares aún no saben si el Sr. Toll Messía reúne o no los requisitos que exige la ley para ser miembro de la Sindicatura de Cuentas y nadie del Gobierno ni de los grupos parlamentarios que apoyan al Gobierno están haciendo nada para que se sepa la realidad. Esto no es transparencia. Y sorprende también que Podemos no adopte en este caso una actitud más proactiva porque precisamente fueron ellos los que propusieron al Sr. Toll Messía, pero tampoco es que nos sorprenda en demasía porque precisamente algunos de los miembros de Podemos pues no hacen públicos sus saldos bancarios como se exige en su declaración de bienes y actividades, incumpliendo el acuerdo de la Mesa.

En cualquier caso, Sra. Consellera, le diré que creo o considero que no es una buena carta de presentación para un gobierno que dice perseguir la transparencia y la regeneración democrática nombrar al Sr. Diéguez como miembro del Consell Consultiu. El Sr. Diéguez, todo el mundo sabe que la pasada legislatura fue vicepresidente de esta cámara y ocultaba información a la Cámara. La Comisión del Estatuto de los Diputados y las Diputadas le comunicó en alguna ocasión que debía de hacer públicos los valores catastrales de sus inmuebles y también sus saldos bancarios, desde luego no hubo éxito, él como miembro de la Mesa que era incumplía sus propios acuerdos. Todo el mundo sabe que el Sr. Diéguez no dudó en mercadejar con la Presidencia del Parlamento en sus acuerdos con la entonces cúpula de Unió Mallorquina, fue presidente sólo unos días, y el Sr. Diéguez vetó que personas válidas del Partido Popular pudieran formar parte de la Sindicatura de Cuentas manifestando que no se aceptaban perfiles que en la anterior legislatura hubieran ocupado cargos de cierta relevancia política...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gómez, su tiempo se ha acabado.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

... él no se aplicaba el mismo criterio.

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 1817/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a impost turístic geogràfic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 1817/16, relativa a impost turístic geogràfic, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, des del nostre grup parlamentari no li direm que el seu impost turístic és un frau a la ciutadania, no li direm això. El que li direm és que sempre hem defensat que es podien millorar la gestió i el plantejament que el Govern feia d'aquest impost turístic i un dels elements sobre els quals pivota aquest plantejament seria l'element geogràfic.

Per això el nostre grup ha fet una esmena al respecte, de fet, és públic i notori que un dels seus grans problemes en relació amb aquest impost i amb aquesta tramitació del seu projecte de llei és el tema del repartiment geogràfic dels recursos que es recaptin a través d'aquest impost.

Nosaltres entenem que amb aquest criteri geogràfic, evidentment no al cent per cent dels recursos, sinó en un percentatge, evidentment també estariem disposats en tramitació parlamentària a posar-nos d'acord en quin és aquest percentatge, nosaltres a l'esmena el posam al 50%, entenem que a través d'aquest criteri aconseguiríem, primer, la implicació dels sectors afectats, especialment dels establiments turístics que veurien una inversió real al voltant dels seus establiments, de la seva indústria; i, segon, asseguraríem que realment fos finalista, és a dir, asseguraríem que realment els recursos anassin a compensar els efectes negatius que pugui tenir el turisme i no anassin a altres qüestions, que evidentment ens poden semblar legítimes, però que no estan íntimament relacionades amb l'impacte negatiu del turisme.

Per tant, li demanam si finalment acceptarà el Govern que hi hagi un criteri geogràfic a l'hora de repartir els recursos de l'impost turístic.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, contestaré jo la pregunta. El primer que li he de dir és que la llei sí que preveu que hi hagi un repartiment equilibrat en tot el territori de les inversions i dels projectes que es financin amb aquest impost que també diu la llei que és finalista, com es pot llegir a l'articulat.

Evidentment, de la llei es desprèn clarament que hi haurà equilibri territorial i és voluntat d'aquest govern a través de la Comissió d'Impuls de Turisme Sostenible, que serà la que decidirà els projectes o la que prioritzarà els projectes que finalment decidirà el Consell de Govern, que hi hagi una distribució territorial equilibrada, justa i solidària i assegurar que hi hagi projectes a les quatre illes, no?

Així és com fa feina el Govern, així com pretén fer feina el Govern, que hi hagi una distribució entre totes les illes, que hi hagi un equilibri territorial, que hi hagi desenvolupament econòmic, redistribució de riquesa que és per al que ha de servir aquesta figura fiscal, el perquè es crea, no?, o sigui, corregir els desequilibris del turisme evidentment, però que després a l'hora de distribuir-lo hi hagi distribució de riquesa amb equilibri territorial i que el sí... no consideram que s'hagi de fer ara és un debat sobre el territori, sinó que també s'ha de fer país amb aquest impost.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià per un temps de 43 segons.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostès diuen que ha de ser finalista, però han aprovat uns pressupostos on l'ingrés de l'impost turístic no és finalista, no és finalista i, és clar, a nosaltres ens fa molta gràcia que hi hagi un grup parlamentari que es posi la mà al cap perquè no hi ha criteri geogràfic de distribució per equilibrar el medi ambient -diuen- però han votat uns pressupostos que no tenien cap finalitat, ni mediambiental ni de cap tipus, era un recurs més que s'ingressava i que no anava enlloc.

I el repartiment territorial... no ens basta una declaració d'intencions retòrica, que és el que vostès ens diuen. Això és una declaració d'intencions, nosaltres volem percentatges, volem mecanismes que garanteixin el que vostès diuen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Perdó, però això és molt difícil sense temps.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera per un temps d'un minut, vint.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Diputat, li he de dir, li he de repetir que la llei diu clarament que els projectes es distribuïran d'acord amb equilibri territorial. És veritat que ara estam... si avui se superen les esmenes a la totalitat, som encara en un procés parlamentari on es poden continuar treballant millores en la redacció de la llei, però que també, com bé vostè sap, després de la llei ve un reglament o un decret on es pot també avançar en aquests temes, però la filosofia que és el que la llei ha de tenir marca directament o clarament que hi haurà criteri geogràfic.

Assegurarem que hi hagi projectes a les quatre illes i també a través de la comissió, de les decisions que prengui la comissió hi participaran els consells insulars, que és una forma que també els territoris participin en la decisió dels projectes, també els consells insulars i els ajuntaments presentaran projectes i, per tant, és clar que la comissió decidirà en equilibri territorial així com diu la llei i, a més, com he dit, el decret encara s'ha de fer, també estam en període d'esmenes en què tot això es pot anar perfilant i millorant i com vostè ha dit també han presentat esmenes.

El que jo vull realçar aquí és que aquest impost que és clarament finalista no ha d'obrir un debat territorial entre les illes, al contrari, és una figura fiscal per redistribuir la renda, per corregir els desequilibris que fa el turisme, que ha de ser solidari, que ha de crear país, que ha de crear desenvolupament i que no ha de crear divisió entre les illes i això és l'important que ha de clar.

I evidentment reiter que el Govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha exhaurit.

I.5) Pregunta RGE núm. 1820/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a càrrecs de confiança a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques.

Cinquena pregunta RGE núm. 1820/16, relativa a càrrecs de confiança a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera Cladera, ens agradaria conèixer quins són els criteris que vostè ha utilitzat per nomenar els seus càrrecs de confiança. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo he conformat el meu equip de càrrecs de confiança complint estrictament amb la legalitat vigent, això és l'article 20 de la Llei de funció pública que estableix com s'ha de nomenar el personal eventual o els càrrecs de confiança i, evidentment, sempre és amb criteris de confiança basada en la seva capacitat, experiència, habilitats i coneixements. El meu equip o l'equip que he configurat és un equip de confiança i compleix suficientment les funcions i tasques que jo els encoman. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps per un temps de 2.20 minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cladera, res més faltaria que vostès no complís la legalitat vigent, ja seria seriós. En qualsevol cas sí que ens va cridar l'atenció un article publicat al *Diari de Menorca* el passat 16 de desembre que deia: "*La consellera Catalina Cladera ofereix el cargo a Ribalaiga porque su jefe de gabinete Juli Dalmau no funcionaba aunque lo mantiene igualmente de asesor*".

Clar, és a dir, el Sr. Juli Dalmau, regidor, candidat també del PSIB a l'Ajuntament d'Esporles, no funcionava, no feia la feina que tocava, no estava a l'alçada del que vostè li demanava i com que no estava a l'alçada del que vostè li demanava el va substituir pel Sr. Ribalaiga, no és qüestió ara de repetir algunes qüestions que varen sortir també als mitjans de comunicació sobre aquest senyor, que deia el mateix PSIB de Menorca.

En qualsevol cas el que sí sorprèn és que va premiar el Sr. Juli Dalmau, que no funcionava segons vostè, amb un càrrec d'assessor que pagam entre tots.

Per tant, la pregunta que ens podem fer és si considera la Sra. Consellera que aquest nomenament entra dins els paràmetres de transparència i d'unitat i ètica que el Govern es va obligar a complir, i també amb els criteris que vostè ara deia, de capacitat, de lleialtat, bé, tots els criteris que vostè ara nomenava; perquè, era imprescindible tenir un nou assessor? Vostè va funcionar cinc mesos sense aquest assessor, li funciona ara el Sr. Juli Dalmau com a assessor? Creu que és ètic i estètic mantenir una persona que no funciona, segons diu vostè, només perquè té el carnet de militància en el Partit Socialista?

Sra. Consellera, vostè, lògicament, té tot el dret a poder col·locar a qui vulgui i on vulgui, no seré jo que li negui aquesta potestat, però crec, humilment, que aquests sous que pagam entre tots haurien, com a mínim, de mirar o de tenir un poquet més de cura amb els seus nomenaments perquè em

sembla que certament, en aquest cas, no compleix amb els paràmetres mínims de transparència, de capacitat i de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Molt bé. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera, per un temps de 2.2 minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Bé, Sr. Camps, el primer que li he de dir és que les persones mereixen un respecte, i vostè ha emprat una notícia del diari, que jo no he fet aquestes declaracions, i ha abusat de falta de respecte, per començar.

En segon lloc, li he de dir que jo, evidentment, em mantenc que els assessors o personal de confiança que tenim a la conselleria es basen en criteris de confiança, és veritat que vaig funcionar una sèrie de mesos amb tres assessors i després vàrem decidir augmentar-ne un més, perquè estava previst que podia tenir cada conselleria, perquè evidentment vostè sap que la conselleria és molt més gran que la que tenia l'anterior conseller, per exemple. L'anterior conseller tenia cinc assessors, jo vaig funcionar amb tres i per volum de feina se'n va necessitar un quart, i per això estam amb quatre assessors.

Li he de dir, però, que totes les conselleries d'aquest govern funcionen amb un assessor menys que les conselleries de l'anterior govern, per començar. I a més li he de dir que el passat govern, per exemple, mentre acomiadava treballadors públics i retallava drets als treballadors públics, el gabinet del Sr. Bauzá augmentava els sous al personal del Sr. Bauzá. Mentrestant, ara ha sortit una sentència que ha condemnat que aquests sous s'han de retornar perquè eren improcedents. O sigui, això sí que és falta d'ètica, pujar els sous a uns assessors mentre es retallaven els drets als treballadors públics i acomiadaven treballadors de les empreses públiques. Això és falta d'ètica, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 1821/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cobrament de l'impost turístic a ports i aeroports.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 1821/16, relativa a cobrament de l'impost turístic a ports i aeroports, que formula el diputat

Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente o Sra. Cladera, porque no sé quién contestará, me gustaría saber qué gestiones ha realizado el Govern para hacer posible el cobro de la ecotasa, o del nuevo impuesto turístico, en puertos y aeropuertos. Y cuando me refiero a gestiones algo más que llamar y preguntar si se puede o no se puede, es decir, si el Govern ha hecho algún estudio que acredite que efectivamente no hay posibilidad material ni física de poder cobrar el impuesto; porque, miren, ustedes en su proyecto de ley proponen o prevén que se van a recaudar 76 millones de euros con este impuesto, cuando en realidad por número de estancias la recaudación debería de ser entorno a los 120, 130 millones de euros si se tiene en cuenta todo el alojamiento que se produce en las Islas.

Llama la atención que a lo mejor hubiera sido sencillo, o si no hubiera sido sencillo, sí por lo menos haberlo intentado, sentarse con AENA y, a lo mejor, se puede hacer una parte de esa recaudación que sea para AENA y que sea interesante para AENA, porque de 120 millones de euros a 76, que es lo que piensan recaudar, hay una diferencia importante. Por tanto, me gustaría saber qué gestiones han realizado.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gijón, aquest govern ha decidit emprar o a partir de l'experiència de la Llei 7/2001, de la famosa ecotaxa, per establir el fet imposable d'aquesta nova figura impositiva que és sobre estades turístiques. Evidentment, al principi ens vàrem plantejar el tema de ports i aeroports, però com que això és una gestió, és una competència de Madrid sabem que no és... no és fàcil, de fet, vàrem demanar una reunió amb la ministra de Foment i fins avui que està en funcions no ens rep.

Per tant, el que no faria aquest govern és esperar que al Govern de Madrid li doni la gana rebre al Govern balear per decidir quina política fiscal hem d'aplicar a Balears. Per això, hem decidit tirar per aquesta via, a més, sabem que és complicat a nivell jurídic per legislació europea posar impostos a ports i aeroports. Totes les figures fiscals que existeixen d'aquest tema sobre estades turístiques o amb aquesta filosofia, que n'hi ha moltíssimes a tot Europa, es basen en estades turístiques, perquè gravar a ports i aeroports les entrades és complicat per legislació europea.

O sigui, partint d'aquests dos punts que li he dit vàrem decidir tirar o enfocar l'impost sobre estades turístiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón, per un temps d'1.19 minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Cladera, a lo mejor a la vista de lo sucedido hubiera sido mejor esperar, porque la realidad es que este impuesto no está saliendo de la mejor manera posible. Doce años después seguimos teniendo los mismos errores y a día de hoy, físicamente a día de hoy, ni siquiera está consensuado. Por tanto, a lo mejor hubiera sido mejor esperar.

¿A alguien se le ha ocurrido la posibilidad de que el sujeto pasivo o el sustituto del contribuyente en lugar de ser los establecimientos hoteleros o las viviendas vacacionales pudieran haber sido las compañías aéreas?, porque a lo mejor hubiera sido más sencillo, ¿o las compañías navieras? Lo que es cierto es que en estas islas o se entra por avión o se entra por barco y es evidente que es un impuesto absolutamente discriminatorio y este gobierno no ha hecho los deberes doce años después.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera, per un temps d'1.23 minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Diputat, una altra dificultat que té posar-ho a ports i aeroports és que no pot discriminar residents de no residents, això vol dir que tots els residents que viatgen per motius laborals, etc., acabarien pagant l'impost. És un altre dels punts negatius o en contra de que no posem aquest impost.

Vostè diu que hauríem d'haver esperat, hauríem d'haver esperat, a què hem d'esperar? O sigui, aquest govern té molt clar que vol canviar el model turístic i que vol fer-ho, un dels instruments que vol utilitzar és una figura fiscal com és aquest impost. Per això, dins els acords pel canvi, dins els acords de governabilitat, hi havia aquest punt i per això aquest govern no ha esperat perquè vol actuar com més aviat millor, vol tenir aquests recursos com és aviat millor per poder destinar-los a la finalitat que està prevista i començar a actuar sobre el model turístic, corregir els desequilibris del turisme, redistribuir riquesa, etc.

Per això, no esperarem que el Govern d'Espanya ens rebi per decidir si ens deixa o no ens deixa, a més, sabem que hi ha dificultats jurídiques per tot el que li he explicat de legislació europea, etc. Per això, al final... i també pel que he dit de la imposició que haurien d'acabar pagant els residents, molt més elevada, si ho poséssim a ports i a aeroports. Per això, aquest govern ha decidit, finalment, aprovar aquest impost sobre

estades turístiques, que és el que li hem dit, li he explicat que s'està posant a tot Europa, en molts d'indrets, i per algun motiu és. Si es posa aquest i no es posa sobre les entrades és perquè és aquesta la figura que té viabilitat jurídica i legal que es pot fer.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1827/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a selectivitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 1827/16, relativa a selectivitat, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el día 9 de febrero se abrió el plazo de la prematrícula para realizar la prueba de acceso a la Universidad. Los alumnos, profesores y padres han expresado su malestar a Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía porque una vez más la Universidad, al parecer con la venia del Sr. Conseller, ya que no se ha pronunciado a tal respecto, vuelve a prohibir que se entreguen los enunciados del examen de selectividad en castellano a todo aquel alumno que así lo requiera. Los padres no entienden por qué la propia Universidad de las Islas Baleares de manera premeditada decide eliminar el derecho a la igualdad de oportunidades en un examen tan decisivo para el futuro profesional de sus hijos. A nadie nos es ajeno los números los *numerus clausus* y las notas de corte en todas las universidades de España.

Desde Ciudadanos consideramos que esta normativa contradice los artículos 9 y 10 de la Constitución que apuntan que son los poderes públicos los encargados de promover dicha igualdad.

Sr. Conseller de Educación y Universidad, ¿va usted a garantizar, como máximo responsable de la conselleria, que los exámenes de selectividad del presente curso se ofrezcan en las dos lenguas oficiales de Baleares a todos los alumnos? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i diputats. Sra. Olga Ballester, miri, jo duc gairebé quaranta anys a la Universitat i li puc assegurar que mai, mai no hi hagué cap tipus de problemes en temes de llengua, i quan dic mai és mai. I això vol dir que hi ha un respecte absolut a la llibertat que tenen professors i alumnes d'explicar, de fer les classes o de fer les explicacions que considerin en la llengua que ells considerin oportú. I això li vull dir perquè realment dins la Universitat de les Illes Balears la convivència lingüística és total.

Segona qüestió, vostè ha d'entendre que, tot i que hi ha una comissió organitzadora de les proves de selectivitat, la Universitat és autònoma, té autonomia que diu també la Constitució Espanyola. I li diré més, escolti, els estudiants de les Illes Balears que fan selectivitat tenen tota la llibertat de fer els exàmens en la llengua que vulguin, en la llengua que vulguin.

Més coses. El 90% dels estudiants que fan la selectivitat ho fan en català, excepte les assignatures de castellà, de català o d'anglès. Però així i tot li diré més coses, des del punt de vista purament d'allò que significa la selectivitat, els estudiants que tenen exempció per raons diverses, ja tenen dret sense cap tipus de problema de tenir l'examen en la llengua castellana.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester per un temps de 1.20 minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sr. Conseller, una de las principales funciones de un gobernante es velar por los derechos y libertades de sus ciudadanos, artículos 8 y 10 de nuestra Constitución. Hoy en día, como siempre, no se permite entregar los enunciados de selectividad en castellano a los alumnos que lo requieren, solamente a los exentos, pero no a todo el que lo requiere.

Ninguna excusa es válida para permitir convertir los derechos de todos en privilegios de unos pocos. Esta injusticia premeditada que se da hoy en día en los exámenes de la PAU se soluciona muy fácil, apretando el botón de la fotocopiadora sobre la versión traducida al castellano. Sr. Martí March, ¿le parece una solución muy difícil de llevar a cabo? Sr. March, ponga la fotocopiadora en marcha, estamos en un estado de derecho.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March per un temps d'1.9 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, m'estim més no respondre el tema de la fotocopiadora perquè seria una mica lamentable. En qualsevol cas li vull dir que els estudiants que malgrat tot vulguin l'anunciat en castellà, tenen dret a tenir l'enunciat en castellà. I això és una realitat que es fa a totes les aules de la Universitat de les Illes Balears quan hi ha les proves de selectivitat, li agradi o no li agradi. Per tant, no hi ha discriminació, perquè a més, els estudiants fan les respostes en la llengua que volen, no hi ha cap obligació, excepte -torn repetir- en la llengua catalana, castellana o anglesa de fer-ho en aquestes llengües. La resta ho poden respondre en la llengua que volen.

I torn repetir, a la Universitat de les Illes Balears hi ha una coexistència pacífica de llengües que caldria respectar i que voldria que conegués tots els aspectes. Fa 40 anys que hi som

i mai no hi ha hagut un problema, tot el contrari, hi ha una convivència lingüística. Ja m'agradaria que vostès ho coneguessin de ben a prop, perquè se n'adonarien que els drets es compleixen de dalt a baix.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 1982/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facultat de medicina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta RGE núm. 1982/16, presentada en substitució de la RGE núm. 1834/16, relativa a facultat de medicina que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera, vostè és plenament conscient de la situació de crisi econòmica que encara patim, és plenament conscient de les mancances de finançament d'aquesta comunitat, que impedeixen que es puguin a terme moltes de les iniciatives plantejades als acords pel canvi, uns acords que tenien com a objectiu principal complir amb la voluntat de canvi d'aquesta societat, de revertir les polítiques del Partit Popular i d'atendre les necessitats dels que més havien patit els efectes d'aquesta crisi. Malauradament les urgències dels hospitals tornen estar saturades, els pacients han d'esperar una setmana per ser atesos pel seu metge de capçalera, no aconseguim atendre les seves necessitats farmacològiques i hauríem de millorar el nombre de professionals sanitaris per habitat.

Per altra banda, a la universitat hi ha unes prioritats, com serien millorar el seu finançament, dignificar les seves instal·lacions, dur a terme projectes paralitzats des de fa anys, crear una biblioteca central, millorar les retribucions del professorat, revertir el descens dels pressuposts que aquests darrers anys ha arribat al 20% i ha posat a la UIB en una situació de difícil viabilitat.

Dins tot aquest context, la Conselleria de Sanitat, que no l'Educació, impulsa una facultat de medicina, sense debat social, sense debat parlamentari, amb divisió a la Universitat i sense assignació concreta en els pressuposts. Per tant, pensa el Govern prioritzar aquesta posada en marxa dels estudis de grau de medicina sobre altres necessitats socials?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Tots els programes electorals, Sr. Jarabo, i els acords pel canvi són molt clars, parlen de fer polítiques que contribueixin a avançar en un canvi de model econòmic i productiu amb retorn. Per tant, aquest projecte no és contrari als acords. Creu realment que la posada en marxa dels estudis de medicina és exclouent amb disminuir llistes d'espera, eliminar copagaments, contractar professionals? Perquè aquest govern està donant resposta a aquestes qüestions. Som els únics amb més d'1 milió d'habitants que no tenim facultat de medicina.

És un projecte positiu, és un projecte que s'està treballant des de fa 15 anys i respon a una demanda social des de fa 40 anys. Per això aquest govern decideix impulsar-lo. Existeix un dèficit de metges important a Balears que s'agreuja en els propers deu anys. Només els rics poden estudiar medicina, la insularitat i el cost són una trava. Supòs que vostè també vol equitat. No faci demagògia, aquest projecte és compatible amb donar resposta a les necessitats i demandes socials que vostè planteja, qüestions a què aquest govern ja està donant resposta i també vostè ho sap.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo per un temps de 58 segons.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, nosaltres no estem en contra de la facultat, sinó que no és una prioritat ara mateix, i això també vull que quedi clar, pensam que no era el moment. Consideram que si hi hagi més metges a Balears no va vinculat al fet que hi hagi una facultat. Aquests estudiants que volguessin estudiar medicina podrien ser becats i les possibilitats que tendria un estudiant de Balears d'estudiar en aquesta facultat no serien diferents a la de la resta de l'Estat, perquè hi ha un districte única, amb la qual cosa diguéssim que podrien triar entre aquesta facultat i d'altres; per tant, no està assegurat que els nostres estudiants puguin gaudir d'aquesta facultat. A més de les dificultats que tendrien els estudiants de Menorca, Formentera i Eivissa serien les mateixes, perquè la facultat seria a Mallorca, amb la qual cosa tampoc guanyam per aquest banda. I per un altre costat, els beneficis de retorn a què vostè al·ludia, consideram que si s'hagués augmentat el pressupost en recerca d'aquesta comunitat des d'aquest govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, el seu temps s'ha exhaurit...

EL SR. JARABO I VICENTE:

...probablement no hauríem de dependre d'aquesta facultat vinculada... a la Carlos III...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez per un temps d'1.13 minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies. Sr. Jarabo, l'existència d'una facultat de medicina és requisit imprescindible per acreditar l'IDISPA. Nosaltres no entenem com per exemple a Navarra, li diré, Podemos defensa, dóna suport a l'acreditació de l'Institut de Navarra i en canvi no dóna suport aquí a l'acreditació de l'Institut de Recerca a Balears. El cost d'implantació dels estudis és de 600.000 euros per curs, un total de 3,6 milions en la implantació dels sis cursos. La inversió en espais..., això d'aquí sis anys. La inversió espais ja està feta, fa cinc anys que està feta, estan fetes les aules, els laboratoris, està equipat, hi ha l'Hospital de Son Espases, hospital universitari de docència i de recerca.

No volem barreres, becar els estudiants..., hem fet un càlcul, no es poden becar només els estudiants de medicina, si bequíssim a tots els estudiants que estudien fora, qualsevol carrera, té un cost i l'hem fet, de 20 milions cada any, 20 milions, senyores i senyors diputats. Oposant-se a la universitat pública només afavoreix una cosa i és l'aparició d'una universitat privada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Li deman que ho vegi com...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 1836/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a virus Zika.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 1836/16, relativa a virus Zika, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra i la resta de personal aquí present. EL Zika és un virus d'origen africà que va arribar el maig de l'any passat a Brasil i ja és a la

majoria de Llatinoamèrica, en allò que l'OMS, l'Organització Mundial de la Salut, ha qualificat d'expansió explosiva, encara que causa una malaltia lleu, fins el 80% no se n'assabenta, aquest focus s'ha associat a microcefalees en nadons i un augment de casos de la síndrome de Gullain-Barré, malaltia neurològica que pot acabar en paràlisi, situació que ha dut a establir una alarma i una emergència global per l'OMS. És transmès per la picada de moscards infectats del gènere *Aedes*, principalment l'*Aedes aegypti*, a més de per via sanguínia, transmissió sexual i per transfusions.

Segons dades de la Societat americana de malalties infeccioses, a finals de gener s'havien confirmat 14 països que havien importat casos de zika, entre ells Espanya; a més Canadà, Argentina, Perú, Estats Units en deu estats, i a Europa, a més d'Espanya, Àustria, Finlàndia, Dinamarca, Alemanya, Itàlia, Portugal i Suïssa. El Ministeri de Sanitat espanyol calcula que rebrà tants de casos a l'any com de chikungunya, uns 200. L'OMS ha estimat que hi ha 1,5 milions de persones afectades pel virus zika a l'actualitat, i es preveu que es podran superar els 4 milions enguany. Estam convençuts que molta gent agrairia saber quines mesures de salut pública té previstes el Servei Balear de Salut per al virus zika. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del primer moment que vàrem saber que hi va haver un cas de zika importat a Espanya ens vàrem posar en marxa per avaluar el risc a la comunitat de les Illes Balears. S'ha informat els professionals sanitaris de quins són els símptomes d'aquesta malaltia, que hem de recordar, com vostè molt bé ha dit, que és lleu.

Les embarassades són un punt d'especial atenció en aquest moment; tot i que encara no està demostrada la relació causal és el major grup de risc i és al qual han d'anar encaminades les mesures de protecció, sobretot en cas de viatjar a les zones endèmiques. A Balears què vàrem fer?, idè vàrem reunir un comitè d'experts per tal d'avaluar el risc, en el qual hi havia molts de professionals de salut pública -viròlegs, personal del Servei de Salut, etc.- i treballam de manera conjunta amb el ministeri. Al ministeri hi va haver una reunió la setmana passada, dia 10, dimecres, i es va presentar un protocol que ahir, per videoconferència, es va acabar de concretar i d'elaborar. Ara falta que els nostres ginecòlegs també revisin el que està quasi aprovat aquesta setmana per tal d'enviar-lo a tots els professionals, que calculam que es podrà fer aquesta setmana, amb les mesures que s'han de seguir davant d'un cas. Nosaltes ja hem posat en marxa la compra de reactius per poder fer aquí la primera prova, i la confirmació es faria enviant la mostra a Madrid.

Paral·lelament està previst un comitè de control de malalties transmeses per vectors, coordinat per la Direcció General de Salut Pública amb participació de tècnics de Medi Ambient, d'Agricultura, dels consells i de la FELIB. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el senyor... No vol fer ús de la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 1824/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a turistes a les Illes Balears.

Desena pregunta, RGE 1824/16, relativa a turistes a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, usted en reiteradas ocasiones niega el hecho de que sobran turistas en las islas, pero la realidad es que cada vez que vamos a cualquier medio de comunicación, a cualquier tertulia, miembros de su coalición o incluso miembros, diputados que forman parte del Gobierno están diciendo una vez y otra vez que hay exceso de turistas, y si hay exceso de turistas quiere decir que sobran turistas, y a nosotros nos gustaría saber si ya han conseguido encontrar el número áureo de turistas que hace falta en las Islas Baleares.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident, Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Mílt):

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del Govern sempre hem parlat de la possibilitat d'establir mesures de limitació de places turístiques. Els únics que parlen en aquest parlament de limitació de turistes són vostès, els únics.

El primer que li he de dir és que a l'estiu la situació de saturació no la diu el Govern, l'està expressant el mateix sector turístic, el mateix sector empresarial, i en canvi tots estam d'acord que en els mesos de temporada baixa i de temporada mitja hi ha molt d'espai per recórrer. En qualsevol dels casos el nombre de places i de turistes adequat sempre s'haurà de mesurar amb criteris de sostenibilitat des del punt de vista mediambiental, cultural, social i econòmic, ni més ni pus que el que ens demana que facem, quan parlam de turisme sostenible, l'Organització Mundial del Turisme, i en això treballam des del Govern, amb indicadors de mesures de sostenibilitat, des d'aquest punt de vista, tres punts de vista que li he indicat abans, fent feina o aprofitant feina que ja s'havia fet anteriorment i no fent una altra cosa diferent de la que fan altres comunitats autònomes turístiques de l'entorn.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón per un temps d'un minut cinquanta-set segons.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

(Alguns aplaudiments)

Gracias, Sra. Presidenta. Está muy bien la teoría, pero por los hechos le conoceréis, y la realidad es totalmente distinta a la que usted está diciendo. Nosotros nos quedaríamos muchísimo más tranquilos si efectivamente esos criterios de sostenibilidad estuvieran plasmados en algún documento, porque claro, hablar de sostenibilidad y no decir cuántos turistas son los que tienen que estar en las islas, cuántos se van a repartir en temporada baja, en temporada media y en temporada alta, es decir exactamente nada; es decir, hablar mal del turismo, decir que sobran turistas, decir que es pernicioso para las Islas, y volver otra vez al discurso de hace veinte años, y la realidad es que seguimos sin saber qué criterios tienen ustedes y qué criterios siguen ustedes para trabajar en el primer sector que tienen estas islas, porque la realidad es que no hacen nada pero si hablan mucho, y siempre hablan en contra del tema del turismo.

Por tanto pónganse de verdad a trabajar, al menos sabremos, podremos discutir de algo con base, y sabremos efectivamente cuáles son los que sobran, porque todos los pasos que están dando son efectivamente para limitar que vengán turistas, sin darse cuenta que al mismo tiempo están favoreciendo un sector que no está regulado y que sigue creciendo y creciendo y creciendo porque ustedes no hacen nada; luego tendremos tiempo de poder hablarlo en la interpelación, pero todo lo que están haciendo lo están haciendo en contra del turismo.

Una vez más me ratifico: no les gusta el turismo, no lo entienden y no les importa.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló per un temps d'1 minut 25 segons.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sr. Gijón, està d'acord que, com a altres comunitats autònomes com la d'Andalusia, que fa molts d'anys que ja ens ha pres avantatge, es facin indicadors de sostenibilitat mediambiental i de càrrega d'aquesta terra?, hi està d'acord o no hi està d'acord? Ja hi estam fent feina. Està d'acord que aquest és un debat que a la pròxima reforma de la Llei turística, que es posarà a debat de tots els grups parlamentaris, l'afrontem?, hi està d'acord o no hi està d'acord? Està d'acord que hem de gestionar la capacitat de càrrega?, que el creixement té uns límits?, que aquests límits han de garantir la sostenibilitat i la perdurabilitat del model econòmic?

Ho dic perquè aquest és un document de la Federació Hotelera de Mallorca: capacitat de càrrega, creixement limitat, i que aquests límits han de garantir la sostenibilitat. Per tant en aquest cas el Govern coincideix, a Mallorca ho demanen des del GOB a la Federació Hotelera; el que crec que va despistat és el Partit Popular.

I.11) Pregunta RGE núm. 1822/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de la llista d'espera quirúrgica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 1822/16, relativa a reducció de la llista d'espera quirúrgica, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, fa unes setmanes el director general d'Ib-salut va anunciar una millora de les llistes d'espera quirúrgiques, va anunciar una reducció, el desembre de 2015, de 6,96% respecte de desembre de 2014, i va anunciar que aquestes 13.478 persones que estan esperant una intervenció quirúrgica a Balears, en comptes d'esperar una mitja de 114,3 dies ara esperen una mitja de 110,9. Però vostè va anunciar un pla per reduir aquesta llista d'espera un 20%; ens pot dir quan pensa aconseguir aquest objectiu si en sis mesos han arribat a un 6,96?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, tanta sort que tenim tota la legislatura per fer feina. La tasca seria bastant més senzilla si ens haguéssim trobat la situació que vàrem deixar nosaltres el 2011, però, com sap, no és així, ens hem trobat una llista d'espera duplicada i triplicada tant en consultes, com en quirúrgica, com en llista de proves diagnòstiques, eliminant la figura del Defensor de l'usuari i tota mena d'accions per contenir i disminuir la llista d'espera, i manca de transparència absoluta en la publicació de les llistes.

És cert. Des del mes de juliol treballam intensament, i treballam intensament en un pla que ja li he explicat diverses vegades, però no em sap greu tornar-ho a repetir: milloram la resolució d'Atenció Primària, per això estam invertint més a Primària; estam gestionant molt millor la jornada ordinària; hi ha un canvi de model d'atenció a la cronicitat, que és a llarg termini, això no és a curt termini; autoconcertació mitjançant jornada extraordinària, a la qual dedicam enguany 14 milions d'euros; i ampliació del nombre de places concertades amb els hospitals sense ànim de lucre.

Llistes d'espera sempre n'hi haurà. Allò important és saber gestionar-les, i és una prioritat per a aquest govern per a aquesta legislatura posar primer les persones i no altres coses. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra per un temps d'un minut quaranta-nou segons.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. No transformaré en alarmisme aquest guarisme que ens acaba d'anunciar, i per això ja li diré que per a una intervenció quirúrgica urgent efectivament no hi ha demores, però per a una intervenció quirúrgica greu hi ha un mes d'espera, i hi ha més de 2.000 persones que esperen una intervenció quirúrgica per damunt de 180 dies, encara que la mitjana sigui de 110,9.

Al principi de legislatura va anunciar un pla per reduir la llista d'espera quirúrgica un 20% i ara ens diu que la reducció ha estat del 6,96%, però no ha dit que el setembre la reducció ja era de l'1,4%. Per tant, en la plena implantació del seu pla la reducció real ha estat del 5,92%, molt lluny del seu objectiu del 20% i no parlem ja del 100%, però ara ja ha començat les retallades, ho hem vist a les contractacions tardanes als centres de salut i als serveis d'urgència; també ja ha començat a plantejar la renúncia al sociosanitari de Son Dureta per a aquesta legislatura i ara, a més, retallen les peonades en baixar el preu/hora a auxiliars d'infermeria i a zeladors, per què?, perquè la despesa s'està disparant i no són capaços de rebaixar de forma significativa les seves llistes d'espera.

Així li ho vaig anunciar al debat de pressupostos i així ho ha reconegut darrerament el seu director general d'Ib-salut. Per això el coordinador de llistes d'espera també acaba de dir que el gran objectiu d'aquesta legislatura és que ningú no esperi més de sis mesos per a intervenció quirúrgica ni més de seixanta dies per a una consulta amb l'especialista, tot un repte, Sra. Consellera.

Vostè va fer unes previsions errònies i massa optimistes, vostè no es cansa de repetir que treballa per a les persones, com tots nosaltres, però l'augment del seu pressupost no ha estat igual per a totes les persones i ara ha de retallar sots i ha de retallar objectius.

Sra. Consellera, ja és patent que el pressupost al qual va votar a favor és insuficient i per això ha començat a retallar, però les llistes d'espera són prioritàries i mereixen més atenció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SERRA I FERRER:

...més convicció, més esforç i cap retallada i...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez per un temps d'un minut i deu segons.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Serra per reconèixer la nostra feina. Sens dubte crec que vostès no estan legitimats per donar lliçons sobre llistes d'espera perquè el conseller Sansaloni fa dos anys deia: "el nostre compromís és continuar fent feina per deixar millor les llistes d'espera de com les hem trobat", els varen deixar... és un exercici fàcil, fàcil, molt fàcil de comparació, no és només que no les varen millorar, sinó que... ja ens hagués anat bé que no haguessin empitjorat d'aquesta manera i trobar la situació del 2011.

És un camí llarg, és un camí llarg, però hi ha un canvi de tendència, vostè mateix ho reconeix, necessitam molt de temps i necessitam recursos per millorar aquesta situació que vostès -repetesc- que vostès... aquesta herència que ens han deixat. Hem rebaixat més de 300 les persones que esperaven més d'un any, és inconcebible que hi hagi tanta de gent esperant més d'un any i hem rebaixat 300 persones en aquests set mesos, sis mesos. La demora per visitar un especialista passa de 110 a 88 dies, ens queda molt per fer, però som en el camí correcte i estic contenta que ara els preocupi, mai no és tard.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 1763/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a viatges de l'IMSERSO a i des de les Pitiüses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 1763/16, relativa a viatges de l'IMSERSO a i des de les Pitiüses, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom, Sr. Vicepresident, en relació amb l'adjudicació que ha fet l'Estat, el Ministeri de Sanitat concretament, dels viatges d'IMSERSO aquest darrer any i que afecta les illes d'Eivissa i Formentera d'una forma especialment crua, volia plantejar-li la situació.

Aquesta darrera adjudicació ha estat recorreguda per part del Tribunal de Contractació a l'Estat declarant que ha estat una adjudicació o un contracte -més ben dit- atorgat amb discrecionalitat, per tant, l'Estat s'ha vist obligat a repetir aquest contracte i aquesta licitació.

El resultat ha estat que a les illes d'Eivissa i Formentera es calcula que hauran arribat en aquesta campanya d'hivern 40.000 turistes menys, que només tres hotels han quedat oberts concretament a Eivissa, respecte dels 11 que quedaven oberts generalment els darrers anys; pèrdua d'entre 1.000 i 1.500 llocs

de feina entre llocs de feina directes i indirectes, i un impacte econòmic estimat de fins a 20 milions d'euros en pèrdues. En el cas de Formentera concretament té un gran impacte sobre les excursions d'un dia que omplen de turistes de l'IMSERSO alguns dels nuclis de l'illa entre els dilluns i els divendres, repercuteix negativament sobre el comerç, sobre les empreses de serveis i sobre les empreses de transport.

Per tant, Sr. Vicepresident, quin és el posicionament del Govern sobre la pèrdua de llocs de feina i els perjudicis econòmics que ha provocat la darrera adjudicació per part de l'Estat del programa d'IMSERSO?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Tur, efectivament el Govern des del primer moment es va mostrar molt preocupat pel retard en l'adjudicació i posteriors problemes jurídics que hi ha hagut, des del primer moment, a principis de setembre, ja ens vàrem posar en contacte tant amb la Secretaria d'Estat de Turisme com amb la Secretaria d'Estat de Serveis Socials; tenim una reunió demanada des del mes d'octubre amb el ministre, que encara no ha contestat, encara no ens ha rebut, no només per a aquest tema, sinó per a molts d'altres temes turístics que en aquests moments... una de les principals potències de l'Estat espanyol en turisme no ha estat rebuda pel ministre, i efectivament l'oferta hotelera que s'ha plantejat per part de Mundiplan és òbviament ben insuficient: 25 hotels a Mallorca, 7 a Menorca, 5 a Eivissa i cap a Formentera, efectivament -com deia- a Eivissa s'ha passat de 12 a 5, totalment decebedores.

Davant la falta d'informació i davant aquesta mala gestió que des de Madrid es du a terme del seguiment dels programes de l'IMSERSO ens hem posat com a govern directament en contacte amb Mundiplan per exigir i demanar que millori aquesta gestió, se'ns ha assegurat que en les pròximes setmanes esperen que millori l'oferta i que esperen que d'aquí a finals de temporada això, aquestes xifres tan dolentes vagin millorant.

En qualsevol cas sí que és veritat que pensam que a la llarga aquesta situació hauria d'exigir una major implicació per part del Govern, que el ministeri també atengués les nostres peticions i que una cogestió conjunta de viatges de l'IMSERSO evitaria problemes d'aquests tipus com el que s'ha provocat, efectivament, entre 1.000 i 1.500 llocs de feina que es podrien haver perdut a les pitiüses són massa llocs de feina en temporada baixa com per poder permetre'ns el luxe de continuar en aquesta situació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur per un temps d'un minut.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, agraeisc enormement aquestes explicacions, crec que els hotelers i els empresaris turístics i també els treballadors que han perdut els seus llocs de feina a les Pitiüses agrairan profundament aquestes explicacions i agrairan saber que el Govern de les Illes Balears, com no pot ser d'altra manera, ja fa feina en l'àmbit de les seves competències i els seus deures.

És cert també que com a prec estaria molt bé també que el Sr. Gijón se sumés en aquesta demanda i fes alguna feina per aconseguir que el Sr. Ministre de Turisme rebí aquesta comunitat i dediqui més temps i més esforç a parlar amb la gent del seu partit que no ha fer acusacions banals i infundades a aquest govern.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1816/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a facultat de medicina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 1816/16, relativa a facultat de medicina, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, sembla que no coneixem la nostra història, abans de tenir la Universitat de les Illes Balears qui a casa seva podia o qui a casa seva feia un esforç molt gros i a través de les beques podia estudiar fora, d'això no fa tant de temps, els que no vivien aquí és lògic que no ho sàpiguen -és lògic que no ho sàpiguen-, l'esforç de tenir la Universitat de les Illes Balears ha estat molt gros, el Parlament és l'espai de representació de tots els ciutadans de les Illes Balears i el Parlament l'any 2009 va aprovar per unanimitat, senyors del PP, a proposta seva, per unanimitat, i jo vaig votar amb vostès...

(Algunes rialles)

...no vull perdre temps si pot ser, per unanimitat va aprovar que s'elaboràs un pla d'estudis de grau, va ser aprovat per l'ANECA el juliol de 2011, està pendent només de la signatura d'acord entre la Universitat i les tres conselleries que tenen competència perquè es posi en marxa.

Quan sent segons quines coses estic al·lucinat i sobretot quan molta gent parla que és necessari un canvi de model, i com?, com el manà de Moisès, que caigui tot sol?, se'l creu vostè, el manà de Moisès?, jo no, jo no.

La facultat és imprescindible, per això..., la facultat és imprescindible i sé que n'hi ha que juguen a política amb això, jo vull jugar a futur per a aquesta terra.

Per això li deman, Sra. Presidenta, que ens digui en quina situació es troba, com té previst que sigui una realitat la facultat de medicina tenint en compte que, a més, els estudis que imparteix l'IDISPA al centre d'investigació no aconseguiran l'acreditació de l'Institut Carlos III que és que atorga el 90% de les ajudes d'investigació en aquesta terra, com està?, quan té previst que es posi en marxa?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, el Govern no ha deixat de treballar per fer realitat un dels compromisos que té aquest parlament i que té la Universitat de les Illes Balears des de fa molts d'anys, com vostè recordava durant la seva intervenció. Nosaltres creim, efectivament, en un canvi de model econòmic, creim que s'ha d'invertir en polítiques d'innovació i recerca. Vull recordar que el percentatge de recerca que es fa en aquesta comunitat autònoma, el 40% va lligat als estudis de la salut. Per tant, nosaltres creim ho creim una bona iniciativa.

En aquests moments els cossos estan, el pla d'estudis va ser tramès ja fa uns anys, l'ANECA... perquè estaria, podria estar en disposició de no haver-se implantat del tot els estudis de grau de medicina quan tenguéssim la resposta de l'ANECA. El Govern, dia 4 de novembre, va tornar a enviar el pla d'estudis, en aquests moments s'ha de crear primer la Facultat de medicina per part de la Universitat de les Illes Balears, demà hi ha un consell de govern a la Universitat de les Illes Balears, i després el Govern, en tot cas, i el Consell d'Universitats haurien de continuar tramitant aquesta proposta.

Només vull recordar que hi ha les instal·lacions fetes a l'Hospital de Son Espases que hem pagat entre tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Vull recordar que l'IdISPA necessita l'acreditació per poder tenir moltes línies de subvenció que només van a instituts que estan acreditats científicament. Vull recordar que els ciutadans de les Illes Balears no hem de ser més que ningú, però menys que d'altres comunitats autònomes i que l'única comunitat autònoma que no la té és La Rioja, a part de les Illes Balears. I vull recordar, per tant, que els ciutadans d'aquestes illes han de tenir els mateixos drets que els de la resta de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font, per un temps de vint-i-set segons.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No sabia això del rellotge i em pensava que no se l'havia oblidat, però vaja. Gràcies, presidenta. Invertim un 0,3% en investigació en aquesta terra, menys que Uganda i Botswana, menys que Uganda i Botswana, riguin-se'n. Després ens queixam que tenim un problema de fracàs escolar, que els al·lots per mor del model se'n van tot d'una a fer feina de cambrer, eh? Si realment volem que els nostres néts no tinguin el mateix necessitam una facultat de medicina i altres coses que tinguin a veure amb la investigació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Té la paraula la president del Govern, per un temps d'un minut i dos segons.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, afegiré al que explicava dues qüestions que crec que també són importants que se sàpiguen en aquest parlament. La qüestió d'urgència, perquè és cert que es demana una moratòria de places de facultats de medicina i que, per tant, podríem perdre aquest tren històricament, i ja no poder-ho agafar mai més si no actuam amb certa celeritat. I segona qüestió que també té una certa urgència i és que hi ha una proposta d'una universitat privada a les Illes Balears amb els estudis del grau de medicina que farien absolutament inviable una facultat de grau d'estudis de medicina pública en aquesta comunitat autònoma, que serà sempre la que jo defensaré. Ho dic perquè a la passada legislatura ja hi va haver aquests intents i es va fer un protocol on es cedia l'Hospital de Son Espases per poder-se fer aquesta facultat de medicina privada.

Per tant, hi ha dues raons a més d'urgència que fan necessària la disposició per part del Govern i de tota aquesta comunitat autònoma. Acab per dir-li una cosa, pel Govern això no quedarà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 1837/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a acomiadaments a Kalise-Menorquina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 1837/16, relativa a acomiadaments a Kalise-Menorquina, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Molt bon dia als treballadors de Kalise-Menorquina, benvinguts a casa vostra.

Kalise-Menorquina, aquest és l'actual nom d'una empresa del sector de gelats més importants que hem tengut a les Illes Balears, però la seva relació amb el fred no només és quant als productes que comercialitza sinó també ho és quant a la seva freda sensibilitat social i, molt especialment, la seva fredor en el respecte als llocs de feina i als drets laborals dels seus treballadors i treballadores.

Kalise-Menorquina sempre ha tengut una acollida dels seus productes molt bona per part de la població illenca, la marca menorquina ha estat identificada sempre com a producte propi de les nostres illes i ha gaudit de beneficis i d'una bona situació econòmica dins el mercat alimentari del sector gelater. No obstant això, Kalise-Menorquina no va dubtar a cercar optimitzar encara més els seus beneficis, en tancar la producció dels seus gelats a les Illes Balears l'abril de l'any 2013. Des d'aleshores som aquí venent gelats que vénen fets fora de les Illes, provocant així un ERO que va deixar al carrer a quaranta persones i una rebaixada temporal del sou dels que varen quedar.

La següent passa va ser l'externalització i la subcontractació de la xarxa de distribució dels gelats el març de 2015 amb l'acomiadament d'altres quinze persones de la seva plantilla. Això es diu destruir feina i llocs necessaris de feina en les nostres illes.

El passat mes de gener, a més a més, Kalise-Menorquina va arrodonir aquest cercle tancant el taller de manteniment de les geleres i cambres, també subcontractant aquest servei a una altra empresa externa i acomiadant a més altres set treballadors que hi feien feina i es feien càrrec d'aquest departament. El passat dijous, dia 4 de febrer, va tenir lloc l'acte de conciliació en el TAMIB de Palma on es va posar de manifest la intransigència de l'empresa.

Després de conèixer aquests fets, que fa comptes fer el Govern de les Illes Balears davant aquest nou acomiadament col·lectiu de treballadors de Kalise-Menorquina?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Camargo. Amb vostès hem acordat un full de ruta d'aquest govern on una de les qüestions que està molt clara és la lluita contra la precarietat laboral i, per tant, cercar l'estabilitat de molts de treballadors i treballadores d'aquesta comunitat autònoma. El Govern no començarà a treballar ara amb Kalise-Menorquina sinó que hi treballa des de fa mesos des que es va posar endavant aquest

darrer expedient de regularització dels set treballadors que vostè recordava.

Evidentment jo vull saludar els treballadors que avui ens acompanyen, els representats de CGT, que és la representació sindical que té Kalise, i explicar-los, com saben perfectament, el contacte que han tengut constant amb la Direcció General de Treball del Govern de les Illes Balears que des del minut zero ha estat treballant amb els treballadors i també amb l'empresa fent aquella qüestió d'intermediació que podem fer des del Govern de les Illes Balears. Nosaltres no hem amagat el cap ni ens hem girat cap un altre cantó sinó que hem treballat directament amb els treballadors de Kalise per intentar assegurar aquests llocs de treball o, com a mínim, aquestes condicions en aquest moment on hi ha plantejada aquesta anul·lació de llocs de feina, igual que és una història llarga que vostè explicava ja diferents expedients de regulació d'ocupació que s'ha fet en aquesta empresa.

Vull recordar que el Govern continua treballant en aquesta línia, recordar també que és necessària una política industrial seriosa en aquesta comunitat autònoma i, per tant, treballar junts en una llei d'indústria que pugui possibilitar que no hi hagi més deslocalitzacions d'empreses en aquesta comunitat autònoma. I l'anim que treballem juntes per canviar la legislació estatal, que tant de mal ha fet en els acomiadaments col·lectius que s'han fet a partir de la reforma laboral.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, per un temps de 27 segons.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, des del nostre grup parlamentari li demanam, per favor, que facin via perquè sinó ens trobarem d'aquí molt poc amb un desert perquè el procés de desindustrialització de les nostres illes, com vostè ha explicat, i no només és en el cas de Kalise-Menorquina, és ja un fet i hem d'afrontar amb mesures urgents aquest desastre que patim i que afecta tant de treballadors i treballadores del nostre entorn. És una responsabilitat en aquest cas el de Kalise-Menorquina és un expedient, és un historial empresarial absolutament esgarriafós...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... amb mesures antiobreres i antisindicals que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern. No vol fer ús de la paraula.

I.15) Pregunta RGE núm. 1983/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modernització de l'economia rural.

Quinzena pregunta, RGE núm. 1983/16, presentada en substitució de la RGE núm. 1826/16, relativa a modernització de l'economia rural, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, la setmana passada vostè va ser tres dies a Brussel·les, cosa que jo no criticaré com feia vostè amb el president Bauzá, i davant el Comitè de les Regions va defensar, entre d'altres coses, la modernització de l'economia rural.

Ens pot explicar què entén per modernització de l'economia rural i si ho ha consensuat amb el sector o es basta vostè tota sola? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, si li ho explic bé. Modernització de l'economia rural, vegi vostè aposta per la innovació dins les explotacions agràries, aposta per la innovació en el sector primari, per tant, agrícola i ramader, aposta per l'agricultura ecològica, aposta perquè les instal·lacions agràries tinguin mesures d'eficiència energètica, aposta per sistema de reg més adequats, més sostenibles, basses de reg, aposta per la contractació dins l'economia social, cooperativisme, formació dels treballadors, ... No sé, tota una línia de treball que fa anys que es fa en aquesta comunitat autònoma i que creim, sincerament, que s'hauria d'impulsar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens, per un temps de 2 minuts, 8 segons.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, creu vostè que és modernitzar l'economia rural i reconèixer els esforços per consolidar un model turístic rural suprimir la Llei agrària? Ha parlat vostè amb els seus col·legues de França, d'Itàlia, del País Basc? Ha llegit els manifestes que surten de la Unió Europea o cap on van adreçades les ajudes? Totes van

cap a la diversificació dels ingressos dels agricultors a través del turisme, a través de la venda directa o de la manipulació d'aliments, tot el que duia la Llei agrària i que vostè s'ha carregat. Els ha contat a Brussel·les què fa vostè amb la PAC, que érem els primers en pagar les ajudes de la PAC als nostres agricultors i que vostè és la presidenta que pitjor paga? Els ha contat què està passant amb el Pla de desenvolupament rural, que ni tan sols s'estan tramitant resolucions? No és que no paguin ja, és que no fan ni la feina administrativa. Però això tampoc ens estranya havent conegut que entre el 2007 i el 2011 varen deixar perdre 12 milions en ajudes per als nostres pagesos, per mor de la seva inoperància.

Els ha contat a Brussel·les que han posat en marxa un pla de sequera amb 1,5 milions d'euros, quan el sector xifra en més de 10 milions d'euros les pèrdues, sense comptar les pèrdues a conseqüència de la mala alimentació del ramat. Creu vostè que és modernitzar el sector agrari la falta, el menyspreu de l'espòs de la Sra. Consellera i que vostè ni tan sols ha corregit? O el menyspreu de la setmana passada del conseller d'Agricultura a les persones d'Es Vedrà d'Eivissa, que ni tan sols vostè ha corregit, Sra. Presidenta.

Miri, Sra. Presidenta, arregli primer el que té aquí en l'agricultura. Amb l'agricultura, el que s'ha demostrat és que vostè ni creu en la pagesia, ni l'estima, ni li importa, Sra. Presidenta. La resta, és com tot aquest govern, *postureo* i moltes fotos.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Presidenta del Govern per un temps d'1 minut i 49 segons.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, vostè no ens pot donar gaire lliçons d'això, perquè un que vol urbanitzar el sòl rústic i que a més vol fer creure que això és l'interès per als pagesos, no pot donar lliçons a ningú d'estima i protecció del sòl rústic i que pugui ser dedicat per al sector primari, per tant, per a l'agricultura i per a la ramaderia, que és allò que nosaltres pensam i és el que hem defensat amb el decret llei, al que vostè feia referència.

Segona qüestió. Sí, he anat a Brussel·les a defensar que hi hagi uns ajuts específics per a la insularitat i molt especialment en tot allò que afecta l'economia rural i, per tant, el sector primari, que com vostè hauria de saber, els és molt més car i molt més difícil ser competitius amb altres llocs d'Europa. Crec que això és de justícia que es defensi des de les Illes Balears a Brussel·les i és el que jo vaig anar a fer al Comitè de Regions. Tal vegada si quan el Sr. Bauzá anava a Brussel·les hagués fet això, tal vegada ara aniríem un poquet millor d'allò que anam. Sra. Prohens, aquesta és la realitat.

Segona qüestió, que em pareix important, nosaltres avui estam tramitant un impost de turisme sostenible en aquesta comunitat autònoma, un turisme sostenible que volem que persisteixi de futur, però que volem que els guanys del turisme també reverteixin als que tenen cura real del paisatge, que són els agricultors, que són els pagesos, dels quals vostè tan parla, però als quals tan poc ajuden. Per tant, dins la Llei d'impost de turisme sostenible, a petició d'ASAJA, hi ha que part de la finalitat d'aquest impost també sigui revertit als que tenen cura del paisatge, que després tots mostren a les fires turístiques. I aquesta és una proposta que fa el Govern de les Illes Balears.

La convid que ens ajudi a tenir els recursos per reinvertir a la pagesia, enlloc de dir sempre que no, posin-se en pla positiu, en pla constructiu i ajudin d'una vegada per totes als interessos d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 6632/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de lloguer de vacances.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 6632/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de lloguer de vacances. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. La actual Ley turística, en el título III, capítulo 4, de la Ley 8/2012, habla de las empresas comercializadoras de estancias turísticas en viviendas. En el artículo 49 se habla de qué se considera turística y qué no. En el 50 de qué se puede comercializar y qué no. En el 51 de qué servicios se deben prestar como mínimo. Y en el artículo 52 de las tipologías. Más adelante, en el título IV, se habla de los planes de mejora de las infraestructuras y de los establecimientos turísticos, habla de los planes de modernización en el artículo 80 y del contenido de los planes en el artículo 81.

Sr. Vicepresidente, ustedes en principio deberían de tener dos opciones, o plantean un modelo nuevo que contemple el alquiler vacacional o, con lo que tienen, puesto que no lo han querido derogar en el último decreto, deberían de trabajar en la línea de al menos saber qué es lo que tenemos en alquiler vacacional, porque las cifras no son nada desdeñables. A día de hoy y todo es por cálculos o por estimaciones, se habla de que en las Islas Baleares hay entorno a las 360.000 plazas turísticas, de las cuales casi 130.000 no están inscritas. Pero como digo son estimaciones, porque la realidad es que a día de hoy, salvo que usted me corrija, el Gobierno no tiene esas cifras. Estamos hablando de que más de 50 millones de pernoctaciones se hacen en establecimientos que no están reglados. Y la administración tiene que hacer algo. Como digo, o se quedan con la ley que está en vigor y, por tanto, se ponen a trabajar, o si no se crea un modelo nuevo.

Todo esto tendría mayor o menor trascendencia si no se hubiera puesto en marcha, como hoy se va a poner en marcha,

el inicio del trámite de la Ley del impuesto turístico. Porque claro, se deja fuera de esta recaudación al 40%. No sólo se deja fuera de la recaudación al 40%, sino que incluso en los estudios económicos que presenta el Gobierno para la tramitación de la ley, ni siquiera se contempla la posibilidad de cobrar a todo este alquiler vacacional. De hecho se hace un cálculo de 76 millones de euros, cuando como he dicho anteriormente, el cálculo si nos basamos exactamente en las pernoctaciones debería ser superior a los 120 millones de euros. Por tanto, deberíamos de intentar, ya se debería haber hecho, nosotros pensamos que previo a la tramitación del proyecto de ley, ya se debería de haber contemplado esta posibilidad.

Cuando uno mira después qué posibilidades tiene el Govern de inspeccionar toda esta oferta, todavía asusta más, porque a una solicitud de información escrita que remitimos a su conselleria, durante el ejercicio 2015 se han realizado un total de 176 inspecciones a las viviendas vacacionales. De esas 176 inspecciones sólo se han abierto actas a 59 viviendas, lo cual supone un 0,01% de todas las viviendas que están comercializándose. Como usted comprenderá, difícilmente vamos a poder cobrar a esas 50.000 viviendas si ni siquiera sabemos cuáles son, porque luego a la hora de la verdad cuando vamos a inspeccionarlas, no tenemos los datos.

Por tanto, con el ánimo de ser constructivos, creemos que o una opción o la otra, pero quedarse parados no. Y la realidad es que ocho meses después del inicio del Gobierno, no tenemos un borrador nuevo de ley turística que contemple esta posibilidad, como tampoco tenemos una aplicación concreta de la ley que ya hay actualmente. De hecho se están produciendo situaciones un tanto extrañas, porque peticiones, solicitudes de particulares que llevan más de un año sin tramitarse, llegadas a la conselleria, o a los consejos insulares que tienen las competencias, no están siendo contestadas de manera que se puedan legalizar. Y eso es un error de la propia administración porque ni le das opción de que se puedan inscribir, ni le das opción de que puedan comercializarse con el riesgo que supone que en una de esas hipotéticas inspecciones, que ya sería mala suerte que el 0,01% le tocara, le llegue.

Por tanto, no me voy a extender mucho más. Sé que hay dificultades evidentes en el tema de los alquileres turísticos. Fundamentalmente estas dificultades están en el alquiler de viviendas plurifamiliares, es obvio, a nadie se le escapa. Supongo que ustedes, los distintos partidos que forman parte del Gobierno, tendrán ideas distintas, como también las tenemos en el Partido Popular en función de los municipios, porque hay municipios que sí necesitan que haya alquileres en viviendas plurifamiliares y hay municipios que posiblemente no sea tan importante, pero en cualquier caso alguna solución se le tendrá que dar.

Y nosotros lo que pedimos con esta interpelación, lo que proponemos y lo propondremos dentro de 15 días, es que se tome una decisión: o se aplique la que hay, o se ponga en marcha una nueva, pero que se ponga en marcha cuanto antes. Es más, luego en el debate de la ecotasa, nosotros lo que estamos pidiendo -lo hemos dicho ya por activa y por pasiva- es que se haga un *téntol* con la ley y previamente se tramite el tema de las viviendas vacacionales.

No hay mucho más que añadir. Lo que sí que se genera es una sensación de inseguridad, inseguridad para aquellas familias que están obteniendo unos ingresos en base a esta actividad turística. De hecho, como usted sabe, la patronal que aglutina todas estas viviendas ha recomendado recientemente que ni siquiera se haga el intento de pagar el impuesto turístico, lo cual tiene todo el sentido del mundo, porque una actividad que no está reconocida por la administración difícilmente puede hacer una autoliquidación de un impuesto; primero que se autoricen y luego que se tramite el pago del impuesto, porque si no no tiene sentido.

Aquí yo creo que las prisas, en este caso con la tramitación de la Ley del impuesto turístico, han generado unas distorsiones que no son deseables y que no van a ayudar a la actividad turística. Es más, pensamos que este vacío que se queda con estos alquileres vacacionales lo que va hacer es fomentar que todavía haya un incremento en los alojamientos, en estos alquileres vacacionales, que no sabemos dónde están, no sabemos en qué municipios están, no sabemos quién los está explotando, qué empresas son las que están comercializándolo, no sabemos los precios, no sabemos las características de las viviendas, no sabemos... absolutamente nada, no sabemos ni siquiera los servicios que están prestando, si están cambiando o no cambiando los temas de la casa, menaje y demás, no sabemos si tienen servicio de atención 24 horas... Es decir, el Gobierno en estos momentos está a ciegas con una actividad que representa el 40%.

Por tanto consideramos que es un tema lo suficientemente importante, ya se debería haber hecho, pero bueno, al menos que usted nos pueda explicar qué planes son los que tiene y cuándo podremos tener una ley o una aplicación de la ley que contemple estos aspectos, y sobre todo si -lo puede contestar si está en condiciones de contestarlo- si se va a incluir o no el alquiler vacacional, perdón, las viviendas plurifamiliares, si lo va a hacer directamente el Govern o se va a dejar que sean los propios consells insulares, o incluso los propios municipios, los que decidan qué zonas pueden ser contempladas como de alquiler vacacional y cuáles no, o si va a ser pot tipología de vivienda.

Lo que es evidente es que es una realidad que se está produciendo en las Islas Baleares, que un 40% de los turistas que vienen a nuestras islas no se están alojando en oferta reglada, y podemos hacer un trabajo excepcional de mejorar la calidad de la oferta, pero si no controlamos el 40% difícilmente vamos a poder mejorar esa calidad. Por tanto... pónganse a trabajar, si es que no lo han hecho ya, y desde luego pongan una fecha para que todos nos quedemos mucho más tranquilos. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern, Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sr. Gijón, primer, aquest no és un problema nou, la passada legislatura ja estava creixent espectacularment aquesta oferta.

Segon, el Partit Popular en aquells moments, el govern del Partit Popular, va decidir només regular parcialment: aquells que estaven en un habitatge unifamiliar, i va prohibir la resta tot i saber que existia; en aquells moments vostès tenien el mateix nombre d'inspectors i les mateixes possibilitats que nosaltres, i varen impedir, varen decidir obviar, mirar cap a una altra banda, es varen posar les cucales, en relació amb l'oferta de lloguer turístic en habitatge plurifamiliar.

Bé, efectivament, el govern actual sí que ha decidit agafar el bou per les banyes i començar a treballar; els nostres serveis jurídics, que són els mateixos que vostès tenien, de la conselleria de Turisme en aquests moments, ja fan feina en les possibilitats, i evidentment conjuntament amb els consells insulars, amb els quals ja hem tengut contactes i demà mateix hi torna haver una reunió de tots els consells insulars, representants de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, perquè efectivament la realitat de cada una de les Illes en relació amb el lloguer de vacances és diferent, i volem evidentment també que sigui consensuat, amb ells i amb tot el sector.

Ja hi ha hagut reunions, hi haurà més reunions, ja li dic que demà mateix amb els consells insulars, per posar fil a l'agulla, i ja estam treballant en propostes concretes, propostes concretes que vagin amb l'objectiu de regular tota aquesta situació, però l'objectiu de regular tenint en compte totes i cada una de les qüestions que hi ha damunt la taula, que van des del fet que no tot pot ser oferta turística -jo crec que en això tots hi estarem d'acord, hi ha d'haver una sèrie de requisits de mínims de qualitat, de mínims d'oferta, de mínims de servei que s'han de complir i no tothom complirà aquests requisits-, evidentment també hi ha d'haver una sèrie de tràmits administratius que s'han de posar damunt la taula, i hem de decidir si efectivament ho estenem pertot o ho limitam.

Li vull recordar que la Llei turística diu quins habitatges són possibles i diu també quins requisits i garanties, però no diu on han de ser; no es diu on han de ser els hotels. Això correspon, per una banda, al planejament que a través dels plans d'intervenció turística duen a terme els consells insulars, més als planejaments municipals, que són els que han de dur a terme aquesta planificació. A partir d'aquí, per tant, l'obligació de Turisme és posar els requisits, les garanties que s'han de dur a terme perquè un habitatge pugui ser turístic, i en qualsevol dels casos llavors, quant als temes de planificació, de zonificació, etc., a qui correspon per les competències. En qualsevol dels casos el que està clar és que vostès varen fer una regulació que permetia aquest tipus d'estades turístiques a habitatge unifamiliar aïllat, habitatge unifamiliar entre mitgeres i habitatge unifamiliar aparellat, a més de posar els requisits que havien de complir aquests habitatges, i que posaven que cada un d'aquests habitatges podia tenir un màxim de 12 places. Això és tot el que varen fer.

Per tant vostè em diu que hi ha quasi un 40% de l'activitat que ha quedat exclosa, però és ara, i el 2015, i el 2014. Li vull recordar que aquesta situació no és nova. Vostè m'està dient que només hi ha hagut 176 inspeccions d'habitatges de vacances durant el 2015; li record que mig any d'aquesta gestió, un poquet més de mig any perquè jo vaig entrar a la conselleria dia 2 de juliol de 2015, els correspon a vostès. Per

tant si no s'inspeccionava el 2015 no és exclusivament perquè..., o no s'inspeccionava suficientment, perquè hi hagués una problemàtica.

Miri, les xifres que manejam, oficials, són les següents, xifres de 2014, les de 2015 no les tenim actualitzades: a Mallorca hi ha un total de 348.000 places turístiques, de les quals 52.300 són d'habitatge de vacances, és a dir, un 15% de l'oferta; això a Mallorca. A Menorca, del total de 69.416 places, un 29% aproximadament estariem parlant d'habitatge turístic i estades turístiques, aproximadament unes 20.000 places. En el cas d'Eivissa estariem parlant de 3.400 places aproximadament del total, un 4,1%, que són 82.500 places el total, un 4,1% d'habitatge turístic i estades turístiques. I a Formentera, del total de 8.802 places, un 25%, això són 2.300 places, correspondria aproximadament a habitatge turístic i a estades turístiques. D'un total de 424.000 places legals que hi ha a les Illes Balears. Tots sabem que aquestes xifres, aquests percentatges estan molt per davall de la realitat; és molt fàcil fer l'operació de quants de turistes entren i sabriem perfectament que efectivament hi ha una gran quantitat de l'oferta que no està reglada, que està fora, i efectivament hem de veure quina d'aquesta oferta seguirà anant a arrendament de temporada amb la base legal de la Llei d'arrendaments urbans, que la tenen en aquests moments, i quina es podrà donar d'alta en aquells que vulguin fer-ho, perquè no tothom voldrà, i puguin fer-ho, que compleixin els requisits. Li puc assegurar que el Govern no bada en això, que està damunt la taula en converses ja amb els consells i amb el sector per tal d'avançar, i que a la propera reforma de la Llei turística és la qüestió que plantejarem.

I una cosa que li volia comentar. Ha dit -m'ha estranyat molt- que no s'estan contestant les peticions d'habitatge de vacances. Li puc assegurar que es contesten totes, que quan entra es determina la declaració responsable i ja poden funcionar. Per tant li asseguro que en aquests moments no hi ha peticions que s'estiguin aturant, i aquest darrer mig any les altes que es donen d'habitatge de vacances que compleixen els requisits legals, lògicament, són diàries, diàries.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón per un temps de cinc minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, cuando le digo que hay peticiones sin contestar desde hace tiempo lo digo con conocimiento de causa. Aquí tengo una. Es verdad que ésta no corresponde a la conselleria que usted preside y sí al Consell Insular de Ibiza, pero..., bueno, pero alguien tendrá que responder, ¿no?, digo yo. Si usted me dice que en toda Mallorca todas las peticiones están contestadas, perfecto, enhorabuena, ahora habría que trabajar para que en el resto de las islas también funcione, porque las competencias están transferidas, y convendría que fuera así.

Pero de todas formas, tampoco se lo tomen todo como un ataque personal, yo creo que en esto debería de haber un mínimo de consenso, creo yo; porque, claro, ustedes dicen: es que eso no es problema nuevo y el PP lo dejó sin resolver. Oiga, el PP dejó una ley, que le puede gustar más o le puede gustar menos, sin resolver no. El PP dijo: estas viviendas sí pueden alquilarse como vacacional y estas viviendas no. A partir de aquí, las que cumplen tienen que hacer estos requisitos y las que no se tienen que inspeccionar.

Por tanto, esto si a usted no le gusta, lo cambia, ya está, no pasa nada, no pasa absolutamente nada. Nosotros lo que estamos diciendo es que..., claro, cuando usted dice: el problema ya estaba antes; evidentemente que ya estaba antes, no es un problema que sólo tengan las Baleares, este problema lo está sufriendo muchísimos otros destinos turísticos, pero lo que sí que es cierto es que hay una novedad respecto a hace ocho meses, y es que hoy se aprueba un impuesto turístico que es absolutamente discriminatorio, porque no se le va a poder cobrar a una serie importante, si ustedes consideran que el 40% no es..., pues diga usted la cifra, me da igual si es el 40 o el 33% o el 30%, pero que es una cantidad importante, no se le va a poder cobrar, por tanto algo se tendrá que hacer, porque esa es la realidad.

Yo no digo, cuando le digo..., lo he dicho..., yo no he buscado los datos a 2016, que lo podría haber solicitado la pregunta de cuántas inspecciones se han realizado, la he hecho de 2015, siendo muy consciente de que la mitad del año era una gestión del Partido Popular, es decir, yo no estoy intentando atacar a nadie, estoy intentando demostrar que de 176 inspecciones, 59 han llevado aparejada algún tipo de sanción o inicio de expediente sancionador, de un total de 50.000 viviendas, y eso es un 0,01%.

Entonces, lo que nosotros estamos pidiendo, desde el Grupo del Partido Popular, es que se pongan los mecanismos para que esto no se produzca, porque si no se está produciendo la realidad, que es una discriminación importantísima. Y a mí me llama la atención..., supongo que esto es la manera de trabajar en el Parlamento, que se ponga en marcha un impuesto que se sabe a ciencia cierta que es discriminatorio con el 40% de las personas que están realizando exactamente la misma actividad y no haya ningún informe de Intervención o de Economía, diciendo, mandando un mensaje de alerta, a mí me sorprende, me sorprende porque es un impuesto que se sabe a ciencia cierta que es discriminatorio. Tan a ciencia cierta que incluso los estudios económicos no lo contemplan, la recaudación. ¿Qué hay más discriminatorio que eso?

Si se contempla una recaudación de 76 millones de euros, que coincide, casualmente, con las cifras de pernoctaciones que se producen en establecimientos reglados, es porque no están contemplando el no reglado. Acaba de decir el vicepresidente que hay 4.000 plazas en las Islas Baleares con unas pernoctaciones que están en torno a los 80 millones de pernoctaciones, que coincide aproximadamente con la recaudación que proponen ustedes en el impuesto, 76,6 millones de euros. Por tanto, oiga, lo que no está contemplado en la oferta reglada no se está contemplando tampoco en el impuesto.

Y le digo, yo creo que..., no veo..., así como en otras cosas supongo que es más difícil ponernos de acuerdo, yo no veo ningún impedimento para que en el tema del alquiler vacacional nos pongamos de acuerdo o, por lo menos, sepamos, busquemos una alternativa que de verdad contemple la inmensa mayoría de la realidad de las islas. Ustedes dicen: lo vamos a dejar a los consells insulares. Claro, cuando usted dice que serán los planes de los consells insulares o los planes de rehabilitación de los municipios, eso puede generar una distorsión muy importante, porque la realidad se impone, y si no tienes medios suficientes para inspeccionarlo, la realidad va a ser pues lo que está pasando en estos momentos. Y al final creo que estamos todos en el mismo objetivo de regular una actividad, de ofrecer unos servicios mínimos y que esos servicios cumplan con unos estándares de calidad. No creo que..., insisto que no veo que en esto tengamos que estar permanentemente discutiendo y, desde luego, no se lo digo en tono de crítica.

Lo que sí, y es una cuestión, desde nuestro punto de vista obviante, de sentido común, hubiera sido mejor poner en marcha la regulación de ese 40% o de ese 33% o 35, el que quiera, antes de poner en marcha el impuesto. Porque la realidad es que se está produciendo una distorsión importantísima.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, efectivamente, Sr. Gijón, com sap, excepte Mallorca, en què les competències d'ordenació turística encara corresponen a la conselleria, les competències d'ordenació turística de la resta d'illes estan transferides als consells insulars; efectivament, podria ser que hi hagués algun cas, en aquest cas, com vostè ha dit, d'Eivissa, que no s'ha tramitat, però en qualsevol dels casos procuram estar coordinats amb els diversos consells insulars perquè els criteris que se segueixen siguin els mateixos.

I en aquest sentit, li puc dir, per exemple, que vostè ens demana la inspecció. Bé, idò miri, efectivament, hi ha un pla d'inspecció en marxa, el qual, a més, no només volem que sigui per a Mallorca, volem que sigui coordinat amb els consells insulars i que afecti Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i ja hi ha una jornada de treball precisament en aquest línia, entre els quatre consells insulars, el Govern de les Illes Balears, i quan parl del Govern parl tant de l'Agència Tributària de les Illes Balears com de Turisme, perquè, en aquest sentit, hem d'anar absolutament coordinats, serà la primera vegada que hi haurà un pla d'inspecció d'aquestes característiques i que, a més, hi seran implicades totes les administracions que hi tenen competències. Això serà un dels mecanismes que vostè reclama i que, efectivament, ja està en marxa.

Un altre serà la reforma de la Llei turística, en la qual tots participaran; ja hem començat a parlar amb el sector, el sector ens va arribar les propostes, tant del lloguer de vacances com des de la Federació Hotelera, com des d'entitats diverses mediambientals, socials, etcètera, i evidentment haurem de casar i quadrar totes i cadascuna d'aquestes propostes, les quals, com es pot imaginar, en alguns casos són absolutament contraposades.

Jo li vull recordar quina és la situació. La situació és que ara en aquests moments tenim tot un seguit d'habitatges que poden llogar, arrendament de temporada, per dies o per setmanes, legalment via Llei d'arrendaments urbans; que aquells que acompliran els nous requisits que es posaran ara són uns, amb la reforma de la Llei turística en seran uns altres; es podran donar d'alta i que, efectivament, s'hauran de tenir en compte les competències que cadascuna de les administracions té; evidentment, les que té el Govern en la regulació turística, les que tenen els consells insulars d'ordenació turística i les que tenen els ajuntaments de planificació urbanística.

I en aquest sentit, per tant, el màxim de via possible. També hem de ser realistes, una tramitació d'una reforma de la llei d'aquestes característiques o es fa via decret llei, per fer-la aviat, o es torbarà mesos, perquè aquesta és la situació. Ja hem començat el debat, esperam ben aviat poder començar a treballar amb esborranys i posar damunt la taula, per tant, de tothom aquesta nova regulació.

I la realitat serà que, així i tot, per molt que regulem no tothom es legalitzarà, no tothom podrà entrar, perquè no tothom podrà acomplir els requisits, o bé perquè serà una zona en què no serà possible fer-ho o bé perquè, efectivament, els requisits impliquen que aquella persona es converteix en un empresari que comercialitza turísticament. El que sí li puc assegurar és que la regulació d'inspecció no és senzilla, vostès ho saben, a la passada legislatura, una vegada que es va tenir la normativa que només deixava unifamiliars i es va haver de fer la regulació de plurifamiliars, es va intentar fer un llistat de quines eren les pàgines web que comercialitzaven, i no ha estat possible que sortís des de la Conselleria de Turisme, ni a la passada legislatura ni en aquesta, aquest famós llistat de pàgines web. Per què? Primer, perquè és una qüestió molt dinàmica, et canvien i apareixen contínuament pàgines web. I segon, segon, perquè hi ha sentències que discuteixen que el que nosaltres veiem tan obvi, que és una pàgina web que comercialitza turísticament, ho desmunten, ho desmunten, i vostè ho coneix i ho sap perquè a la passada legislatura era el problema amb el qual es trobaven.

I per tant, la inspecció no és senzilla, per això ara coordinam l'acció de tots els inspectors que hi ha a les Illes Balears en aquest sentit, juntament amb l'Agència Tributària, perquè Hisenda és fonamental també en això, i, evidentment, en la línia, com deia, que es pugui fer una normativa que tenguim en compte també una limitació de places turístiques, per acabar de tenir en compte tota la normativa que es treballa. Dins aquesta limitació de places turístiques no només hi entrarien les places hoteleres, òbviament les places de turisme residencial també hi haurien d'entrar, no pot ser que hi hagi un límit per a uns i que sigui obert totalment per als altres.

Per tant, com dic, es posaran damunt la taula totes i cadascuna d'aquestes qüestions i es durà a terme una reforma que serà ambiciosa i que esperam que compti amb el màxim de consens possible. Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 1608/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5273/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1608/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5273/15. Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. *"Bajar impuestos es de izquierdas"*, amb aquesta contundència es va manifestar el Sr. Rodríguez Zapatero el mes de maig de l'any 2003, a una entrevista publicada en *El País*. També es va manifestar, en aquest mateix sentit, el passat octubre del 2015, la Sra. Susana Díaz, presidenta de la Junta d'Andalusia, que va assegurar que *"Sí es de izquierdas bajar impuestos cuando se trata de dar oxígeno a las clases medias trabajadoras que han llevado sobre sus hombros la cruz de la crisis."*

Dic açò perquè ni el Sr. Rodríguez Zapatero ni la Sra. Susana Díaz són ferotges neoliberals, ni són persones que puguin estar en contra d'una redistribució de la riquesa. I els ho dic també perquè no tenguin càrrecs de consciència a l'hora de votar a favor de les nostres propostes que avui presentam.

Senyors de l'esquerra, senyors de l'extrema esquerra, senyors comunistes, etcètera, no perdran ni un gram del seu pedigrí d'esquerres per votar avui a favor de les propostes que presentam de reducció de la pressió fiscal sobre els nostres ciutadans. No es preocupin per açò, continuaran conservant la seva aurèola de persones d'esquerres de pro. Perquè en el fons tots coincidim, vostès parlen de progressivitat dels impostos, que qui més té pagui més, i nosaltres també hi estam d'acord. La mateixa Constitució, que alguns es volen carregar, en el seu article 31 diu que els impostos han de ser progressius, però, lògicament, hi ha moltes maneres de fer més progressiu un impost. Una manera és, per exemple, augmentar els tipus impositius en els trams de renda superiors, que és, precisament, el que vostès van fer en aprovar els pressuposts del 2016. O una altra manera, reduir els tipus impositius en els trams de renda inferiors, que són, precisament, el que nosaltres consideram que s'hauria d'haver fet.

I les dues maneres fan més progressius els impostos, però clar, un puja els impostos i l'altre els davalla. *"Hay que dar oxígeno a las clases medias trabajadoras que han llevado sobre sus hombros la cruz de la crisis."* *Hay que dar oxígeno a las clases trabajadoras.*

I la Sra. Cladera, fa dues setmanes, també deia que el PP havia fregit a impostos les classes mitjanes de les nostres illes,

les nostres classes mitjanes estan fregides, fregides d'imposts. Idò bé, avui, les classes mitjanes, utilitzant també les mateixes paraules de la Sra. Cladera, continuen fregides d'imposts. Dic més, continuen més fregides que mai d'imposts, perquè no només no se'ls ha baixat ni una mil·lèsima els seus tipus impositius, sinó que, ben el contrari, se'ls han pujat tots els impostos: s'han pujat els impostos sobre els salaris, l'IRPF; s'ha pujat l'impost sobre el capital, patrimoni; l'impost de successions, que, pràcticament, totes les comunitats autònomes han davallat, precisament perquè és un impost injust, perquè duplica el gravamen sobre un mateix fet, perquè no té sentit que s'hagi de pagar per poder passar un béns a un fill, idò bé, aquí, a Balears, en contra del que fa tothom, pujam a límits, fins i tot jo diria que confiscadors, aquest impost. *"Hay que dar oxígeno a las clases trabajadoras que han llevado sobre sus hombros la cruz de la crisis."*

I precisament en aquesta línia, en la línia de donar oxigen a les classes treballadores que es troben fregides d'imposts, amb paraules de la Sra. Cladera, van dirigides precisament les nostres propostes. Per açò demanam que el Govern presenti, en un termini de temps de dos mesos, que pot ser de tres mesos, quatre mesos, és a dir, no hi hauria cap problema per consensuar un temps que sigui raonable, que proposi una proposta, que faci una proposta de reducció d'imposts que hauria d'afectar, fonamentalment, els trams inferiors de tots els impostos, i també, creiem nosaltres, la pujada aprovada en els pressuposts del 2016 dels trams més alts, que, especialment, i ho repetesc, en el cas de l'impost de successions, podria ser fins i tot confiscador.

Ho hem dit en altres ocasions, consideram un error del Govern fiar l'augment dels ingressos públics a la pujada d'imposts. I a la vegada, contra qualsevol criteri econòmic, prendre mesures de refredament de l'economia, com ara la suspensió de la Llei turística, la Llei agrària i la Llei del sòl, unes lleis que són les protagonistes del que es va denominar miracle balear, que van permetre passar d'una economia que destruïa 60 llocs de feina cada dia a una economia que en creava cada dia 60; van permetre passar d'una economia amb creixement negatiu, menys 3,9% el 2009, a un creixement del 3% l'any 2015. Aquestes lleis van contribuir a la reducció de la desigualtat i va donar oportunitats a molta gent que havia qualsevol esperança.

I per açò a l'any 2015, la CAIB va recaptar 103 milions d'euros més que a l'any 2014, sense pujar impostos, i només gràcies a l'augment de l'activitat econòmica generada per l'entrada en vigor de la Llei turística, Llei agrària i Llei del sòl. Per tant, 103 milions d'euros sense pujar impostos, precisament per aquest augment de l'activitat econòmica. I aquest hauria de ser el camí que hauríem de seguir ara, continuar amb les polítiques que incentiven la recuperació econòmica, que no paralitzen la iniciativa empresarial i que donen instruments per crear noves empreses, impulsar noves iniciatives i que motivin la creació de llocs de feina. És per açò que també presentam un punt que fa referència a aquesta qüestió: proposam que el Govern presenti, en un termini de dos mesos, un pla de xoc de mesures incentivadores de l'activitat econòmica les quals ajudin a minimitzar els efectes nocius de la suspensió de la Llei turística, Llei agrària i Llei del sòl.

Tots recordam com durant l'anterior legislatura els que ara donen suport al Govern, una i altra vegada insistien en un canvi de model productiu; m'han sentit moltes vegades que hi havia d'haver un pla industrial, que havíem de fomentar les noves tecnologies. I què s'ha fet fins ara en aquests temes? Quines idees té el Govern sobre aquestes qüestions? Quines mesures s'han pres? Quin pressupost dedicaran a aquestes qüestions? Ara tenen l'oportunitat d'aprovar aquest punt i presentar alguna cosa, algunes idees perquè a dia d'avui tot han estat només paraules buides, tot han estat brindis al sol, propaganda i fotos, és que no han fet res més.

No hi ha propostes concretes, tot ha estat en el fons res de res. Vostès què han dut a aquest parlament per debatre? Derogar quasi tot, derogacions; ara duren la derogació de la Llei de protecció de la maternitat, molt bé; de gais i lesbianes, però, però concretament per fomentar l'economia què és que presenten vostès, què han presentat?

S'han convertit, per tant, en experts derogadors, però, en canvi, no hi ha manera que puguin aprovar cap reforma ni cap projecte en positiu per a la nostra comunitat.

Senyors d'esquerres, són vostès que ara governen, ja s'ha acabat el temps d'anar amb pancartes, camisetes de colors i cridar per un megàfon, tot i que ara alguns encara continuen amb aquesta dinàmica, però, en qualsevol cas, ara és l'hora de governar. I estaria molt bé saber què pensen fer per reactivar l'economia, per crear riquesa i per incentivar la creació de llocs de feina.

Per tant, m'agradaria que poguessin aprovar aquest punt en el qual precisament podríem concretar aquestes qüestions que a nosaltres ens semblen molt importants.

També demanam que el Govern presenti una proposta de bonificacions i exempcions fiscals a determinats col·lectius, com ara famílies nombroses, famílies monoparentals o discapacitats, per posar només alguns exemples.

La seva reforma fiscal, que ha pujat molt durament tots els impostos, no ha tingut cap tipus de mirament amb determinats col·lectius molt vulnerables a les pujades d'imposts, no han previst cap tipus de bonificació ni exempció ni res de res per a aquest tipus de persones; seria, per tant, tot un detall que el Govern presentés algunes mesures per reconèixer algunes millores fiscals a les famílies nombroses, monoparentals o també a persones amb discapacitat, etcètera, o els col·lectius que vostès creguin més oportú.

Per últim, suposant que s'arribarà a aprovar l'impost de turisme sostenible, l'ecotaxa, i per tant s'aconseguiran per part de la Conselleria d'Hisenda uns 100 milions d'euros anuals, sense entrar en el debat dels efectes negatius que pugui tenir aquest impost per a l'activitat turística, qüestió la qual, evidentment, es debatrà més endavant d'aquest debat, presentam o feim una proposta perquè en funció d'aquest augment d'ingressos que rebrà la comunitat autònoma, al voltant de 100 milions d'euros, es faci de forma proporcional una reducció d'impostos als ciutadans. És per açò que feim una proposta també perquè el Govern, en funció d'aquest increment, retorni als ciutadans l'esforç fiscal que han fet fins

ara. Aquesta classe mitjana fregida a impostos, ja que tindran uns ingressos extra que provindran dels turistes, estaria molt bé que aquests ingressos extra que tindrem,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'anar acabant per favor.

EL CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, ... es redueixin també als ciutadans. Presentam idò quatre punts d'acord, quatre punts fets en to constructiu, amb la idea de poder consensuar entre tots els grups aquestes propostes, quatre punts que donen un ample marge d'acció al Govern. Estam convençuts que és una equivocació pujar impostos ara i a més a la vegada que es prenen mesures d'ofegament de l'economia. I per açò insistim en la necessitat de rectificar les polítiques del Govern. Ara toca, com deia la Sra. Susana Díaz, donar oxigen a les classes mitjanes, ara toca prendre mesures que consolidin i apuntalin la sortida de la crisi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, vaig acabant. I em preocupa veure com les polítiques d'aquest govern han decidit aplicar un criteri contrari a tot açò. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de les esmenes RGE núm. 1985/16, 2003/16 i 2004/16, per defensar-les i fixar la posició. Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, senyors del Partit Popular, derogarem totes les lleis repressores que faci falta perquè aquest país pugui ser un país lliure i també totes les lleis que posin en perill el nostre territori, efectivament, així ho farem.

Deia fa un any un diputat ultraconservador d'aquesta cambra, *de cuyo nombre no quiero acordarme*, els diré la veritat, deia ell que Albert Einstein havia dit, jo no ho he trobat, però aquest diputat ho deia, deia que Albert Einstein havia dit "no podem permetre canviar les coses si continuam fent el mateix." I açò és el que fa aquest govern, -es referia al Govern del Sr. Bauzá-, implementar una política diferent per canviar les coses, per transformar aquesta societat, per reactivar la seva economia i per crear nous horitzonts.

Açò ens deia als que avui donam suport al Govern i ocupam la bancada de la responsabilitat de govern. Ara, açò ho podria dir a aquesta bancada, efectivament Partit Popular, no podem permetre, no podem pretendre canviar les coses si continuam fent el mateix. I aquest govern vol canviar les coses i açò és el que fa aquest govern, implementar una política diferent per

canviar coses. Bé, idò aquest diputat també deia, textualment, “mirin, jo en aquests moments crec que hi ha clarament dos models, ho hem dit moltes vegades, un el seu -es referia al nostre, als que defensàvem els de l’oposició-, que s’ha demostrat que ha estat un fracàs”. Bé idò no, el model que ha fracassat perquè els ciutadans no el volen i no el volen, és el del Partit Popular. I ara ens toca fer polítiques d’esquerres, d’obertura i de diàleg.

Amb aquesta moció el Partit Popular voldria que féssim la política del Partit Popular, excepte pel que fa al punt 2 de la moció, que es refereix a les bonificacions, allò que durant tota la passada legislatura vam sentir demonitzar una i una altra vegada referint-se a les bonificacions i a la cultura de les subvencions, etc. Nosaltres estam, sí, a favor de les exempcions i de les bonificacions i de la progressivitat fiscal. I per açò plantejam propostes i mesures en aquest sentit, per exemple també a determinats col·lectius. Però ara no toca fer la política del Partit Popular, el Partit Popular encara no ha assumit que han perdut les eleccions i que ara els toca repensar-se, si volen, repensar-se internament què vol ser el Partit Popular. Vol seguir sent aquell partit autoritari, corrupte, un partit sense lideratge i sense projecte, o vol ser una altra cosa. Ara és el moment de repensar-se. El seu silenci lògicament serà molt significatiu.

Amb aquesta moció presentada pel Partit Popular es posa en evidència el que ja sabíem, efectivament ho deia ja abans el Partit Popular, que hi ha dos models de gestió de la hisenda pública, dos models econòmics i dues visions sociopolítiques. Tenim el model que aposta per l’equitat i tenim el model que aposta per la desigualtat. El model que aposta per l’estat del benestar, pels serveis públics, per la sanitat, per l’educació, pel benestar social, com a garantia de la justícia social i de la igualtat d’oportunitats; i tenim el model que aposta per la desregulació i pel mínim estat que sempre acaba sent, no un estat del benestar, sinó del malestar de les classes baixes i mitjanes i que s’acaba convertint en aquell estat de la beneficència. Tenim el model que propugna mesures fiscals progressives i progressistes, que redistribueixin la riquesa i tenim aquell model igualitari i regressiu que acaba debilitant i matant la classe mitjana. Efectivament, tenim un model i un govern que va abandonar les persones que pitjor ho passaven, ho van passar i ho passen durant la crisi, tot per salvar *la gran nació*, diu el Partit Popular, que no ens estima i que ens ofega. I tenim un model i un govern que posa les polítiques a favor de les persones i les posa en el primer punt del seu programa de govern, amb fets, targeta sanitària per a tothom, renda social bàsica, lluita contra la pobresa energètica, etc.

El Partit Popular, els autors d’aquesta moció, en canvi, tenien més de 75.000 persones que no rebien cap prestació i els era igual. L’Institut d’Estadística de les Illes Balears deia que el 6,6% de les llars no es podien permetre mantenir la casa a una temperatura adequada durant l’hivern i els era igual. La política fiscal del nou govern és una política perquè s’aporti a la hisenda pública, d’acord amb les possibilitats de cada un i amb aquests recursos garantir el principi d’igualtat d’oportunitats, redistribuint recursos i garantint l’accés i la qualitat dels serveis públics. Per a aquest govern la reducció de la pressió fiscal a la qual se refereix la moció, ja es fa i es fa introduint la progressivitat i el repartiment de la riquesa, fins i

tot fent corresponsable fiscal al turista. En definitiva, la política fiscal que generi riquesa i que faci que aquesta estigui més ben repartida és l’opció que abanderarà, que du i amb la qual fa feina cada dia aquest govern. És així, és així, les reformes fiscals que va introduir la Llei de pressupost de la comunitat autònoma per a 2016 només afecta, per molt que vulgui dir el contrari el Partit Popular, els trams de renda de patrimonis, d’herències més elevades i evita que les rendes mitjanes i baixes es vegin afectades. En canvi, la política fiscal dels que ens deien que pujar impostos anava contra el seu ADN, però van pujar el 10% del cànon de sanejament, les matriculacions, les transmissions patrimonials, el cèntim sanitari, la targeta sanitària, l’IVA turístic, que anava en contra del seu ADN, ara vostès li diuen pedigrí, em sembla un terme molt lleig, ja sabem per què l’utilitzaven vostès, per seleccionar i acomiadar treballadors públics; bé idò aquest pedigrí, aquest ADN al qual es refereixen, va servir per al Partit Popular per exprimir al màxim les economies més fràgils de les classes mitjanes i treballadores i a favorir, per què no dir-ho, clarament i de forma descarada les rendes més elevades.

Podem parlar de política fiscal, però inevitablement per parlar de política fiscal i ser, jo crec que rigorosos, hem de parlar de moltes polítiques fiscals. I una de les que tenia i té oblidada el Partit Popular, per molt que ara la vulgui utilitzar com element recurrent, és el nou sistema de finançament i és el nou REB, per molt que la vulgui avui reiterar. També és la millor política fiscal optar per un model econòmic que aposti per la innovació i per la tecnologia, cosa que ara els interessa, però durant quatre anys va ser també la gran oblidada. També és la millor política fiscal apostar pel territori, el valor primer que té la nostra comunitat autònoma. I en aquest sentit deixi’m que digui que ja està bé d’insultar els pagesos de Menorca, la Llei agrària no va ser una llei de consens, almenys a Menorca, perquè la principal associació agrària, Unió de Pagesos, la va rebutjar; però és clar, és clar, per al Partit Popular el consens és tot allò que els interessa, la resta ja no forma part del consens. La millor política fiscal és combatre la corrupció, i el Partit Popular no pot ser exemple d’açò; en canvi aquest govern aposta per una oficina anticorrupció. La millor política fiscal és combatre el frau; quatre anys, quatre anys, d’absència de mesures decidides contra el frau, en canvi ara l’Agència Tributària de les Illes Balears sí que elabora un pla antifrau i a més preveu recaptar més de 10 milions en aquest sentit. I així podríem seguir concretant amb fets allò que quatre anys han estat absències.

A la moció se’ns parla de reduir la pressió fiscal, i els deim que sí, no tenim cap interès especial a incrementar la pressió fiscal perquè sí, i si l’hem incrementada és perquè hem necessitat, necessitam recursos per reduir una cosa més important que la pressió fiscal, la depressió social, i els incrementam afectant a aquells que menys perjudicats es veuran, i ho feim amb uns marges raonables. No se’n recorden, del Sr. Aguiló, que ens parlava de l’ortodòxia econòmica i fiscal i ens deia literalment, literalment, quasi fins al darrer dia en què va abandonar aquesta cambra: “encara hi ha marge per incrementar més certs impostos sense perjudicar el creixement”; els ho tornaré a llegir, la seva ortodòxia: “encara hi ha marge per incrementar més certs impostos sense perjudicar el creixement”, ortodòxia del Sr. Aguiló, supòs que del Partit Popular, no ho sé.

A la moció ens parla el Partit Popular dels efectes nocius de la supressió de certs articles de la Llei turística, de la Llei agrària, de la Llei del sòl. Bé, primer, efectivament, els efectes de les suspensions no són nocius, són positius, molt positius, i en aquest sentit l'impost d'estades turístiques, del qual avui podem debatre extensament, és aquesta aposta precisament valenta per conservar el nostre principal patrimoni i per revertir l'actual model econòmic perquè sigui més sostenible ambientalment, més just socialment, i això, aquesta realitat i aquesta política, és el que sempre creim que ha de venir acompanyat d'una autèntica política fiscal redistribuïdora i que no faci, com ha fet aquests quatre anys, pagar la culpa...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, hauria d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, acab. ...pagar la culpa a aquells que més han patit i han estat l'oblit, i ho torn repetir, l'oblit dels Partit Popular i del govern anterior, oblit absolut de la gent que més ha patit, i ara ens vénen a donar les lliçons. Les lliçons són molt benvingudes, les escoltarem, però escoltades amb la història de la memòria que ningú no pot oblidar tenen molt poc valor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Reus per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, un té la impressió cada vegada que ve una moció o una proposició no de llei del Partit Popular que canvien les prioritats. No fa tres mesos la prioritat número 1 era la reducció del dèficit, l'enemic públic número 1 de les Illes Balears; presentaven aquí una moció en què allò més important era reduir el dèficit; ara el més important és baixar els impostos. No sabem si hem de deixar anar el compliment dels objectius del dèficit per baixar els impostos o si la seva proposta serà baixar els impostos un pic comenci a baixar el dèficit. En podríem parlar, d'això, potser; podríem plantejar que començàssim a baixar els impostos quan comenci a baixar el dèficit. O ens tornen dir que amb la seva proposta baixarien uns determinats impostos i encara recaptaríem més, és a dir, una cosa és que el cycle econòmic millori els ingressos i, l'altra, que davant dues reformes tributàries, una pujant i l'altra baixant, es produeixin els mateixos ingressos o fins i tot més ingressos baixant els impostos, cosa que no crec que ningú es cregui.

Per a MÉS per Mallorca, que donam suport al Govern, el que creim que és important és que aquest compleixi els seus compromisos i que compleixi els acords pel canvi, els acords fruit del consens entre els grups que donen suport al Govern. I el que fa aquest govern en matèria tributària és el que va dir

que faria, és exactament el que va dir que faria, cosa que no poden dir vostès, no ho poden dir. Aquest govern ha fet, com va dir que faria, com duim als nostres programes, una reforma tributària que afecta només les rendes més altes, que s'han tocat molts d'imposts -IRPF, patrimoni- però sempre en els trams més alts, creant nous trams.

I per què? Idò ho deia el Sr. Martí, per alleugerir aquesta depressió social, per posar, per exemple, entre altres projectes, una renda social, cosa en la qual crec que tots estam d'acord. Per millorar també la situació del personal de l'administració, cosa amb la qual crec que també tots estam d'acord, perquè aquí s'han duit moltes propostes que era necessari arribar a acords entre el personal de l'administració, per exemple amb la devolució de la paga extra manllevada l'any 2012 o amb l'aplicació de la carrera professional, o amb la millora de la situació dels docents. I això és el que ha estat fent aquest govern, una reforma tributària ben anunciada en els programes i en els acords pel canvi per complir tots aquests compromisos que es van complir, per complir amb nous drets per a la ciutadania com el de la renda social; per complir també, perquè no ens queda més remei perquè és una imposició de l'Estat, amb l'objectiu del dèficit del 0,3% per a l'any 2016.

I també tenim el compromís de preservar el medi ambient, i sabem que tenim un pressupost de medi ambient totalment insuficient. I també tenim el compromís, i vostè també ho recordava, de canvi de model productiu, d'invertir en recerca, desenvolupament i innovació, i sabem que tenim un pressupost de la Conselleria de Turisme i Innovació totalment insuficient. I per això també plantejàvem al nostre programa i es plantejarà avui més tard en aquest parlament un impost sobre el turisme, un impost per poder dedicar més recursos a preservar el medi ambient, un impost per poder dedicar més recursos al canvi de model econòmic, a la inversió en recerca i desenvolupament; un impost, també, per dedicar més recursos per pal·liar els impactes socials negatius que té el turisme, que també els té. Per això, evidentment, no donarem suport al punt tercer de la moció, i el convid que si vostè creu que és necessari dedicar recursos a un canvi de model econòmic i a la inversió en recerca i desenvolupament, per exemple retirin l'esmena a la totalitat que han plantejat a l'impost.

Per això també, perquè crec, creim des del nostre grup que allò important és que hem de fer el que vàrem dir que faríem, perquè creim que allò important és no mentir a la ciutadania, hem volgut presentar també dues esmenes als punts 3 i 4. Crec que seria hipòcrita per part nostra, quan debatem una moció sobre l'orientació de la política tributària del Govern, que no plantejàssim que trobam que el que s'ha de fer és el que tenim en els acords, i un dels punts del nostre programa i dels acords pel canvi és l'estudi de mesures de fiscalitat verda, de fiscalitat ambiental. Aquestes són les esmenes que presentam també als punts 3 i 4, que s'estudiïn mesures de fiscalitat verda tant pel que fa a la creació de nous tributs, com pel que fa a la de deduccions fiscals per pràctiques que siguin favorables al medi ambient.

En resum, i per anar acabant, estan qüestionant una política tributària acabada d'aprovar que no du ni un mes i mig d'aplicació, una política tributària que és just la que es va dir que es faria, una reforma que només afecta les rendes més altes

i per a unes finalitats concretes que s'estan complint. Per això no donarem suport al punt primer, hem proposat una alternativa de redacció al punt segon, a la qual ja s'ha referit el company de MÉS per Menorca, i perquè no volem enganar ningú i creim que hem de defensar els programes de govern presentam esmenes també, a les quals m'he referit, als punts 3 i 4.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Andreu Alcover per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President en funcions. Senyores i senyors diputats, miri, ja ve essent una tradició que quan puj aquí començ manifestant o posant en evidència qualque contradicció en què ha entrat el Partit Popular, en aquest cas el Sr. Camps, avui no serà cap excepció.

L'altre dia, de pagès, a la interpel·lació vostè va dir i cit quasi textualment "es varen haver de pujar els impostos per pujar la recaptació", avui, fa cinc minuts, acaba de dir "és un error lligar la pujada de recursos a la pujada d'imposts", aquesta no sé si és textual, però ha vingut a dir açò. No hi veu una contradicció entre una política i l'altra?

On vaig?, vostès fan el que sempre han fet, els acusam d'enganar, però qui els coneix realment... no enganen massa gent, vostès llegeixen Maquiavel i... recorden quan deia allò d'*in piazza* o *in palazzo*, és a dir, fora o dins casa teva?, vostès ho practiquen, vostès només proposen les baixades d'imposts quan són a l'oposició, quan són al Govern..., jo no n'he vist cap mai de govern del Partit Popular que en baixi, al contrari, no he vist ningú que els pugui tant, és igual si són de dretes o d'esquerres, vostès els puguen, els puguen simplement.

Torn insistir en el discurs que, les classes mitjanes les hem fregides a impostos..., no, no, no, vostè ha dit que... avui ha dit textualment, malgrat que gramaticalment no sé si és molt correcte: les classes mitjanes segueixen més fregides d'imposts, és a dir, que les hem sofregides, és a dir, si un les fregeix nosaltres les hem sofregides, això és el que ha vingut a dir, entenc, no?

Miri, vostè sap que les taxes a l'any 2016 han baixat en general?, no, no, les taxes en general han baixat, sap per què han baixat?, perquè hem eliminat la taxa de la targeta sanitària i en general han baixat, això no ho han dit evidentment, això no, això... perquè li lleva el discurs i, això, no ho poden dir, vaja, jo puc entendre aquest discurs polític, però és un discurs una mica pervers, en això estarà d'acord.

Li puc tornar explicar allò de les classes mitjanes, en poden tornar parlar, en podem tornar parlar les vegades que vulgui, només li vull dir una altra vegada que si demanam a la ciutadania -això ja ho he repetit, però es veu que no s'acaba d'entendre-, si demanam a la ciutadania que s'entén per classe mitjana estic segur que el cent per cent diria que els diputats d'aquesta cambra, com a mínim, són classe mitjana, com a

mínim, eh?, i un percentatge elevat diria que començam a ser classe alta, la progressivitat d'impostos no afecta ningú d'aquesta cambra, no afecta ningú. Ara segueixin insistint que sofregim les classes mitjanes a impostos, hi insisteixin vostès, algun dia algú entendrà el que realment passa, però vostès hi insisteixin, bé, jo dic que no afecta ningú si ens hem de creure la declaració d'ingressos i de béns que hem publicat, que és pública, eh?, per tant, no, no... no desvetllo cap secret.

Ha dit fins i tot que pujam a límits confiscadors, d'aquí a lladres... no, és una broma, però d'aquí a lladres quasi, quasi robam a la ciutadania, Robin Hood, no és això, no és això.

Ens acusa de les mesures de refredament de l'economia i tothom estar d'acord a incentivar... l'activitat econòmica, ningú no estarà en contra d'incentivar l'activitat econòmica, però deixi que li faci una reflexió filosòfica si tan vol. La sortida de la crisi... i ara faré una reflexió polèmica, eh?, però després l'explicaré, la sortida de la crisi, l'objectiu no és la recuperació, no és la recuperació, ha de ser forçosament la recuperació justa, no pot ser la recuperació, és a dir, si ara aquí demà s'empadronen a Palma Bill Gates i Amancio Ortega passam a ser la capital amb més renda per càpita del món, l'objectiu..., no és que no vulgui que s'empadronin aquí, eh?, ja aniria bé, l'objectiu no és aquest, la resta no hauríem incrementat ni un euro el nostre patrimoni i seríem la capital amb més renda per càpita del món, llegeixi el Nobel Stiglitz i veurà com això ho explica perfectament, l'objectiu no pot ser només incrementar el PIB, no pot ser aquest l'objectiu, s'ha de... s'ha de reestructurar, s'ha d'equilibrar una mica, s'han de repartir els beneficis d'aquest increment i en això crec que hi podríem estar d'acord, però les seves mesures no sembla que acompanyin aquest objectiu que nosaltres proposam, perquè nosaltres el que proposam és -i també ho torn repetir, això ho he dit set o vuit vegades ja en aquesta estrada, nosaltres, la nostra política tributària és exactament la que ens marquen els Acords pel Canvi, que no és ni més ni pus -que no és ni més ni pus- que la que nosaltres, la que tots els partits que vàrem donar suport, que donen suport al Govern vàrem manifestar, i en això coincidim, als nostres corresponents programes electorals. És aquesta la nostra política tributària, no és altra.

Pretendre que des de les dretes, que aquí... a mi em va fantàstic perquè les esquerres i les dretes, això és claríssim, pretendre que des de les dretes les esquerres que governen i que han fet una promesa, un contracte amb la ciutadania, modifiquin la seva política tributària i la facin com vostès, entendrà que per a nosaltres d'entrada seria enganar els ciutadans, això deu ser senzill d'entendre, deu ser bo de fer.

Si jo li dic "no, jo baixaré els impostos" i el primer que vaig és pujar-los, això és enganar els ciutadans, sí o no?, sembla que és bastant lògic, *a sensu contrario* exactament igual. Per tant, nosaltres no hi podem estar d'acord.

Filosòficament una altra vegada, s'està d'acord en les esmenes que s'han plantejat?, dit d'una altra manera: algú pot estar en contra de les esmenes, sobretot les dues darreres, que hem plantejat?, en la primera puc entendre que vostès vulguin incrementar les bonificacions fiscals, bé, hi estam d'acord, hi podem estar d'acord; ara, simplement deim que aquestes bonificacions s'apliquin una vegada que hi hagi una certa

recuperació econòmica que ho permeti. Ningú no discuteix que s'hagin d'incrementar les bonificacions i fins i tot ens posarem d'acord amb els col·lectius als quals han d'anar adreçades, etc., per això no pas gaire pena; ara, ens posarem d'acord que aquestes bonificacions s'apliquin quan hi hagi una recuperació econòmica que ho permeti?

Segona, que són dues, filosòficament, estam d'acord a gravar les empreses que malmenen el nostre medi ambient?, hi estam d'acord?, després ja ens posarem d'acord fins a quin punt, amb quines mesures, què és exactament el que gravam, fins a quin percentatge han de malmenar el medi ambient, en fi, etc., emissions, ..., en això ja ens posarem d'acord.

La tercera, estam d'acord que hem de bonificar també les empreses que facin el contrari, és a dir, que respectin el medi ambient?, sobretot en les dues darreres estic convençut que vosaltres, internament, hi estau d'acord..., bé, no crec que objectivament en abstracte es pugui estar en contra d'això, si un a les nostres illes contamina el medi ambient l'hem de gravar amb un impost, filosòficament i això... no crec que ni vostès hi estiguin en contra. Ara, accepten aquesta esmena?, les dues?, les tres?, les dues darreres van en referència això o no l'accepten, si l'accepten votam a favor i punt.

La segona, estan d'acord a fer les bonificacions, el segon punt, amb les bonificacions quan es recuperi? Respecte de la primera, sincerament ni l'hem presentada perquè va en contra directament de la nostra política tributària i del compromís que tots els partits que donen suport al Govern varen adquirir amb la ciutadania, no només amb els Acords pel Canvi, sinó també en el seu programa electoral.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alcover. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera-, té la paraula la Sra. Sílvia Tur... no? Idò passam al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Aguilera per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President en funcions. Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la cambra, públic que avui ens visita. Ara toca el debat sobre la moció que presenta el Partit Popular derivada de la interpel·lació al Govern que fa dues setmanes es va presentar sobre la política tributària. En aquesta interpel·lació es varen manifestar dues visions completament distintes sobre la política tributària, present i passat de la nostra comunitat.

La consellera Cladera va pronunciar des d'aquest faristol, i llegeixo textualment: "ens trobem davant la necessitat de capgirar aquesta situació i la política tributària que plantejam és un instrument, una eina vàlida per a aquest objectiu, una política tributària justa, necessària, oportuna, progressiva i que permet una distribució més racional de la riquesa que generam". Ja ho han posat de manifest les diferents persones que han intervingut abans i que hem firmat els Acords pel canvi, i Podem ho ha fet.

Per part del Sr. Camps i del seu partit la seva visió catastrofista i negativa del que varen suposar o el que suposaran als pressuposts de 2016, des del nostre grup parlamentari no podem compartir-la. Tampoc no podem passar per alt com va començar la seva interpel·lació, Sr. Camps, amb l'aprovació dels pressuposts de 2013 es va posar en marxa el major increment de la pressió fiscal sobre les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears de tota la seva història democràtica, una mentida més per part del Partit Popular. No són els pressuposts que a nosaltres ens haguessin agradat, però hem donat un vot de confiança al Govern perquè comenci a canviar l'"austericidi" que vàrem viure a l'anterior legislatura amb el Partit Popular.

No només el PP està o estarà vigilant l'execució dels pressuposts, Sr. Camps, sinó que el nostre partit també hi estarem, com moltes vegades des d'aquest faristol o en aquesta cambra ho hem manifestat.

També, Sr. Camps, els nostres partits tenen una visió diametralment oposada davant el tipus d'economia que volem. Ho va deixar clar vostè en la seva intervenció de fa dues setmanes, un Partit Popular que explicava com va apostar per aplicar polítiques liberalitzadores de l'economia i com intentava justificar els bons resultats de l'any passat amb les seves lleis agràries, turística i del sòl.

Vostè ja ho va dir, avui ho ha tornat a repetir, que l'any passat vàrem recaptar 103 milions d'euros més en impostos. Realment, Sr. Camps -li faig la pregunta- es deu a aquesta normativa? De veritat? Sr. Camps, també, de veritat pensa vostè que aquests resultats són producte del canvi, que li he comentat, normatiu o pot ser les condicions geopolítiques en el Mediterrani siguin responsables en cap mesura de tot això?

Quin model volem a les nostres illes? O dit d'una altra manera, quin model podem suportar segons els recursos que tenim? Pensa vostè que a les nostres illes podem parlar de treball estable de qualitat i digne o han estat les mesures, les seves mesures, liberalitzadores en matèria laboral, les que han provocat tot el contrari?

Vostè, el seu partit, i molts de gurus que es dediquen a l'economia utilitzant indicadors com el PIB com a referència per a l'anàlisi de si un país o un territori va bé o malament, si la seva economia creix o no creix. Després d'uns anys d'estafa, per a vostès crisi, a Espanya i al món, fa temps que diuen que n'estam sortint i que la nostra economia va bé. Des del nostre partit no estam segurs d'aquesta afirmació.

Avui no puc evitar ni passar per alt mirar alguns indicadors que són els que mouen el món, Sr. Camps, escolti'm. Sr. Camps, tenc unes quantes preguntes, com ja li he manifestat, i ara va per examen, per a nota, com va l'IBEX 35? Aquest dies tornem a mínims de 2013 i estam sobre els 8.000 punts. Com cotitza el barril de petroli Brent? Estam sobre 30 dòlars barril. I sobre l'euribor? Llegeix textual el titular d'aquests dies, "*el euribor entra en negatiu en tasa mensual a mediados de febrero, el euribor se encamina a cerrar febrero por primera vez con una tasa mensual negativa*". Això vol dir que ara per contractar una hipoteca ens paga el banc. Anem bé, Sr. Camps, l'economia va molt bé.

Continuo, més notícies de l'actualitat, invertiria vostè en el Deutsche Bank? *El País*, titular, "*Deutsche Bank recompra deuda propia para disipar dudas*", quasi 5.000 milions d'euros. Amenaça imminent terrorista, ja ens posam en clau catastrofista, "*la Dirección General de la Guardia Civil ha enviado una circular interna en la que alerta de un atentado inminente tipo al de París en varios países, entre ellos España*". I podria continuar llançant més preguntes, però no volem entrar en una faceta catastrofista, però bé, aquí estan les dades objectives.

Per tant, tots aquests indicadors que utilitzem els economistes per fer l'anàlisi hauríem de deixar-los al marge i veure altres indicadors per veure que vivim en una societat on cada vegada són més visibles les diferències entre els més rics i els més pobres. Ja no parlem de la classe mitjana, que vostè o des d'El Pi anomenen tantes vegades, quan parlem de la política fiscal i avui s'ha fet el comentari els diferents diputats que m'han precedit.

Per què dic tot això? La resposta és molt senzilla, Sr. Camps, la consellera va fer una bona definició del que hauria de fer la política tributària de la nostra comunitat, i torn a repetir aquestes paraules, "haurà de ser una política tributària justa, necessària, oportuna, progressiva i que permet una distribució més racional de la riquesa que generam".

El nostre grup parlamentari vol unes illes on la riquesa es redistribueixi entre la ciutadania d'una forma justa, però per a la nostra desgràcia veim que els rics cada vegada són més rics i que els pobres són més pobres. En el debat anterior ja es va fer present aquesta desigualtat fent referència a l'informe d'Oxfam. Molts de dies els mitjans de comunicació fan present notícies on aquesta situació queda palesa.

Seguint amb la política fiscal el Govern hauria de fer esforços per evitar el frau fiscal, i segurament totes les forces presents avui en aquesta cambra estam d'acord en aquest punt. Moltes vegades hem parlat del paper que l'Agència Tributària de les nostres illes ha jugat, la seva tasca ha estat fonamental per desemmascarar casos i trames de tot tipus. Per això, instam el Govern que la doti de recursos econòmics i humans suficients perquè pugui fer la seva feina. Aquests dies ja hem pogut llegir en premsa que dedicarà recursos al respecte.

Tampoc, Sr. Camps, no puc resistir-me a tirar d'hemeroteca, notícia 2012, juliol, "*la delegación de la Agencia Tributaria en Baleares ha decidido desmantelarla de golpe la Unidad Especial de Investigación Judicial*". Sr. Camps, pot dir-me qui va donar l'ordre? Bé, ho deix aquí.

D'altra banda, avui parlarem d'un nou impost, com ja s'ha comentat, l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls de turisme sostenible; un impost que intentarà ajudar a reduir l'impacte del turisme a les nostres illes i que per falta de recursos econòmics en la nostra comunitat formarà part en breu de la política tributària de les nostres illes. Com es parlarà d'aquest tema i d'aquest impost i s'obrirà el debat, ho deix per a la resta de diputades i diputats que hauran de defensar les seves posicions.

Per acabar, sobre les seves propostes que recull la seva moció, ja ha comentat també el Sr. Reus, ha fet la presentació de les esmenes que hem presentat conjuntament, el nostre parer és una mica, per no dir bastant, diferent que el seu. Sobre el primer punt és obvi que a ningú no ens agrada pujar els impostos, encara que el PP pensi que aquest govern ho fa aposta i li agrada, ni d'esquerres ni esquerres radicals, etc., que li agrada al Sr. Camps utilitzar quan fa referència a Podem, no? La setmana passada vàrem debatre sobre la necessitat d'un millor finançament per part de Madrid per poder fer front a uns serveis públics, dignes i a l'abast de tota la ciutadania. Avui es fa present aquesta necessitat, cercar una equitat i la redistribució de la riquesa i de la nostra renda en les nostres illes.

Quant de temps trigarem a tornar, Sr. Camps, a la situació que teníem abans que comencessin les pujades dels impostos per part del seu partit i les retallades en l'estat del benestar? No ho sabem, però trigarem molts d'anys.

Ja ens agradaria, com el seu partit proposa, poder presentar una proposta per reduir la pressió fiscal a la ciutadania en el nostre arxipèlag. Per tant, haurem d'esperar que millori la situació financera de la comunitat, com nosaltres hem manifestat a l'esmena que li proposam.

En aquest sentit, i fent referència al segon punt, també creim que determinats col·lectius han d'optar per bonificacions o excepcions fiscals per reduir aquesta càrrega fiscal, per això hem presentat aquestes esmenes que esperam que s'aprovin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Font, per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vull dir que El Pi votarà... bé, si s'accepten les esmenes per part del PP lògicament la votació variaria, però les esmenes que han fet els altres grups, El Pi votarà a favor del primer punt, sobre el tema de la reducció de la pressió fiscal sobre els ciutadans de Balears en el termini de dos mesos

Votarà a favor del segon punt, que és que en el termini de dos mesos també faci una proposta de bonificacions i exempcions fiscals per a determinats col·lectius, com ara les famílies nombroses o les famílies monoparentals i discapacitats.

En el punt número 4 ens abstindrem, perquè nosaltres entenem que aquest punt, que parla que en termini de dos mesos es presenti un pla de xoc de mesures incentivadores per a l'activitat econòmica que minimitzi els efectes nocius de la suspensió de la Llei turística, Llei agrària i Llei del sòl, nosaltres no podem votar a favor d'això perquè nosaltres

entenen que és vera que hi ha efectes negatius amb els decrets que es varen aprovar, però també aquelles lleis tenien segons quins efectes positius i tenien segons quins efectes negatius, i el Sr. Melià ja va explicar, crec que d'una clara i detallada, quan es varen aprovar els dos decrets, quina era la nostra posició, per la qual cosa no tot és negatiu de segons quines coses, hi ha coses positives d'aquestes coses que es plantejaven en els decrets. Per tant, ens abstindrem.

I en el punt 3, votarem que no, votarem que no perquè vostès parlen de presentar davant el Parlament, amb caràcter anual, una proposta de reducció d'imposts vinculada a la recaptació de l'impost turístic, i amb l'objectiu de reduir la pressió fiscal sobre els ciutadans de les Illes Balears donat l'increment de recaptació fruit de l'esmentat impost turístic. Nosaltres ja li hem dit, i si han seguit un poc les esmenes i les nostres intervencions, que nosaltres creiem que aquest impost turístic ha de ser finalista, amb la qual cosa no ha d'anar per rebaixar altres impostos o altres taxes o la pressió fiscal en si.

De totes maneres, dit això, i que ja podríem haver acabat, dos minuts, quinze segons, jo, des d'El Pi volem dir una cosa: parlem d'una proposició no de llei que realment no tenim doblers, no tenim doblers; és a dir, això és com aquell que vol acontentar tothom i té deu persones davant i només té cinc parells de sabates, hi ha o que els dóna una sabata a cada un i van amb un peu una sabata i l'altre no, o dóna les sabates a cinc i els altres cinc es queden sense sabates. Aquestes qüestions, que és la política que jo he viscut aquests darrers 25 anys, que és a veure com empenyaré el veïnat per a realment posar-lo en un compromís, i jo m'he cansat, jo m'he cansat, ho he de dir, m'he cansat, i qualcú diu: i has perdut la motivació! Ca, la motivació! Que m'he cansat de segons quines coses. Pens que avui, que som davant que s'ha de crear un govern a l'Estat espanyol, un mes, en dos, aquestes qüestions, tant el primer punt com el segon, que els votam a favor, són qüestions que hem de mirar que l'any que ve en els pressuposts siguin reals, perquè hi hagi un nou sistema de finançament, però unes inversions molt més grosses per a Balears que ens facin, que, com que només tenim cinc parells de sabates i son 10 que n'hem de menester, puguem començar a reduir aquestes coses.

La resta és la política de sempre, és política d'aqueixa que ni demà sortirà això a la premsa, ni demà sortirà això a la premsa, i nosaltres ens pensam que hem cobert l'expedient; no, cobrir l'expedient no és anar a la feina cada dia i quan toca la campana fugir, acomplir l'expedient és anar a la feina cada dia i quan toca la campana haver produït. I ara som a un *impasse*, que no sé si dura tres quarts o una hora o mitja hora que nosaltres no produïm, no ens haurien de pagar aquesta hora de feina, perquè és improductiva, és vella, és rànica i no ajuda a qui pateix.

La història és una altra, un nou finançament, i perdonau que jo torni al que hem parlat avui de mati, un nou model productiu; si tenguéssim un nou model productiu i hi creguéssim tots, tal vegada no tendríem aquest problema d'haver de fer bonificacions, tal vegada no hi hauria aqueixa pressió fiscal, per la qual cosa el problema, el baló és a un altre lloc, Messi amb nosaltres no voldria jugar, ens diria: i aquests em xutaran a la meua porteria. Nosaltres ens xutam a la nostra porteria, ens xutam a la nostra porteria! I des de Madrid

gaudeixen de veure que ens entretenim amb el baló dins la nostra porteria, en lloc de pensar que els volem fer un gol per tota l'esquadra, perquè les regles del joc diuen que tots són igual i els hem de fer un gol.

Insistir en mocions com aquesta, que he dit que votarem a favor del primer punt i del segon, no al tercer, ens abstindrem en el quart, és no fer els deures com a Parlament.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, té la paraula la Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. A finales de 2007 se inicia una grave crisis financiera en España, una crisis financiera negada por el Gobierno del Sr. Zapatero, con la complicidad del gobernador del Banco de España, cosa que le impidió reaccionar y elaborar medidas de saneamiento en este sector, siendo sus palabras textuales: "España tiene el sector financiero más sólido del mundo".

En breve, la crisis financiera se convierte en una terrible crisis económica y social, miles de negocios de autónomos y pequeñas y medianas empresas quiebran, y el paro aumenta en España de manera dramática, cerrando 2012 con una tasa del 26%, la más alta de su historia, casi 7 millones de desempleados y más de 1.800.000 hogares con todos sus miembros en paro.

Muchos ciudadanos no sólo se quedan sin negocio y sin empleo, sino que, además, se quedan con una deuda contraída que se vuelve inasumible en tiempo y forma que les exigen los bancos y cajas de ahorro, que presionan ante un ciudadano que ya no tiene nada; una cajas de ahorro gestionadas por políticos y sindicalistas, alcaldes, presidentes de diputación, ex-diputados, la gestión de las cajas de ahorros se llenó de políticos a los que había que premiar por los trabajos prestados, y las gobernaron como si fueran su cortijo privado. Se sucedieron los viajes de lujo, las tarjetas *black* con cargo a la caja; gastos personales sin control; créditos irregulares; publicidad engañosa. Unas cajas de ahorro quebradas por la corrupción y la incompetencia y que seguían manteniendo sueldos y jubilaciones millonarias para sus directivos.

El Sr. Zapatero, y más adelante el Sr. Rajoy, ante tal crisis económica y social generada por la crisis financiera, deciden decantarse por rescatar, a costa del dinero público, al sector financiero. Para esto cometido, se crea en 2009, el FROP, un fondo de rescate bancario, financiado con cargo a los presupuestos generales del Estado, cuyas intervenciones consistieron en la inyección en total y según últimas publicaciones, de 61.000 millones de euros de dinero público para posibilitar el saneamiento y la viabilidad de la fusión de las cajas de ahorro y su reconversión en bancos. Más adelante,

el Sr. Rajoy siguió con la inyección de dinero público, mediante un rescate financiero a través de la Unión Europea en junio de 2012, con un préstamo, según dicen, de 40.000 millones de euros, préstamos que venía condicionado a un aumento de la presión fiscal a todos los niveles: IVA, IRPF, eliminación de bonificaciones y más recortes en sanidad, educación y servicios sociales. Y todo ello sobre una ciudadanía que ya llevaba aguantando cuatro años en una situación de desempleo, de pérdida del negocio, de endeudamiento familiar, de desahucios y de pobreza.

Los gobiernos de España hicieron recaer el pago de la crisis sobre los ciudadanos, esa fue su elección. Hoy por hoy, las entidades financieras que cotizan en bolsa están a punto de alcanzar el récord de beneficios conseguido antes de la crisis, 23.000 millones de euros.

Desde Ciudadanos creemos que ha llegado el momento de decir basta, los ciudadanos llevamos nueve años pagando la crisis que otros crearon a través de una insostenible e injusta presión fiscal que impide al ciudadano salir de la pobreza o de la precariedad. La economía y, en particular, la economía balear, está iniciando un momento de evidente mejoría y éste es el momento de empoderar al ciudadano para emprender, y para ello la administración ha de reducir costes y burocracia. Es el momento para que autónomos y PIME inviertan sus beneficios en innovación, en mejorar salarios, en formación, en pagar deudas y en crecer. Es el momento de activar la empleabilidad, bonificando a las empresas a través de las cuotas de la Seguridad Social. En definitiva, es el momento de planificar políticas que incentiven la actividad económica con una fiscalidad justa, que permita que los beneficios que genere una empresa o un autónomo puedan ser repartidos en sueldos dignos, en inversión para el negocio y en su parte impositiva, cosa que hoy en día no ocurre y muchos autónomos abren la barrera de su negocio justo para pagar impuestos.

Desde Ciudadanos creemos que la senda para mantener el estado de bienestar y el cumplimiento del déficit para una economía sostenible no es exprimir fiscalmente a los ciudadanos, dentro de una sociedad precaria y, por lo tanto, con muchas necesidades sociales, sino que es aplicar políticas facilitadoras de generación de riqueza y trabajo por los propios ciudadanos, lo cual origina un bienestar social ya en sí mismo. Y los impuestos, aún siendo de menor cuantía, cubren las necesidades sociales al haber mayor número de contribuyentes y ser estas necesidades sociales menores y poder ser enfocadas, ya no a la pobreza sino a una necesaria ley de dependencia.

Es el momento de que el Govern deje de mirar al ciudadano para obtener liquidez en las arcas y empiece a mirarse a sí mismo; parar los excesos de la administración, eliminar duplicidades, reducir la administración instrumental, eliminar consorcios que perdieron su finalidad, auditar las empresas públicas para hacer las eficientes, reducir cargos políticos, reducir cargos de libre designación, mejorar el acceso a la información por todas las administraciones. En fin, el Govern ha de poner todos los medios para que ni un solo euro del ciudadano sea despilfarrado debido a la dejadez y a la mala gestión.

Por lo dicho, creemos conveniente en estos momentos de

incipiente mejora económica, un plan de choque de medidas incentivadoras de la actividad económica que incluya una propuesta de reducción a la presión fiscal, a los ciudadanos de Baleares y que contenga bonificaciones y exenciones fiscales a determinados colectivos, como discapacidad o familias numerosas.

Por lo expuesto, votaremos a favor del punto 1, del punto 2 y del punto 4 de la moción; votaremos en contra del punto 3 y, por si es aceptada, también nos parece correcta la enmienda de deducciones fiscales para aquellas políticas que generen impactos positivos sobre el medio ambiente.

Muchas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular, per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Deia el Sr. Martí a la seva intervenció que no hem assumit que hem perdut les eleccions; nosaltres ho hem assumit, el que passa és que nosaltres tenim vint diputats, representam bona part de la població de Balears i per açò presentam propostes, i per açò volem debatre models diferents en el cas de models tributaris, però, precisament, per açò som aquí, per presentar propostes i fer qüestions en positiu.

I quan un parlamentari no té arguments, normalment sol recórrer a la corrupció, si ets ultraconservador, si ets un fatxa -li ha faltat dir-, i açò és el que ha passat amb el Sr. Nel Martí, jo crec que ha estat la intervenció, ha estat el ciuró negre de les intervencions que hi ha hagut aquí en aquest debat. I jo recordaré, és a dir, jo fa quatre anys que som parlamentari i només he vist una dimissió per corrupció d'un diputat, i va ser del grup, precisament, del PSM, de MÉS, l'únic cas de corrupció que ha hagut de dimitir en aquest parlament va ser un cas del Grup PSM. Per tant, no ens venguin vostès...

(Remor de veus)

..., no ens venguin vostès amb temes de corrupció, perquè vostès tenen prou maldecaps amb aquesta qüestió.

(Més remor de veus)

Mirin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Bé, comprenc que no els agradi sentir la realitat, però va dimitir per corrupció, açò és la realitat.

Mirin...

(Remor de veus)

Mirin, deia també el Sr. Martí que vam espremer les classes mitjanes i treballadores...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Deia la consellera, també deia que havíem fregit d'imposts les classes mitjanes i treballadores, i jo repetesc: avui, les classes mitjanes i treballadores tenen els mateixos impostos que tenien abans, si abans estaven fregits, ara han d'estar efectivament sofregits, ara estan sofregits. Quin impost han davallat vostès a les classes mitjanes i treballadores, quin?

Es queixaven del cèntim sanitari, està igual; es queixaven del cànon de sanejament d'aigua, està igual. Tots els impostos de les classes mitjanes i treballadores estan igual i el que fan vostès és incrementar les rendes més altes, dins les classes mitjanes, però les rendes més altes dins les classes mitjanes. Per tant, si nosaltres fregim d'imposts, si nosaltres espremiem les classes mitjanes, vostès fan "espremió" i més.

Parlaven de depressió social, en què han alleujat aquesta depressió social? En res, la pressió fiscal sobre les classes mitjanes continua essent la mateixa, continua essent exactament la mateixa, incrementada amb les classes..., amb les rendes més altes.

I jo repetiré el que vaig dir a la interpel·lació, és a dir, pujar impostos i a la vegada fer polítiques de liberalització de l'economia, uns efectes negatius compensen els efectes positius de l'altra banda; però vostès el que fan és pujar la pressió fiscal i a la vegada deprimir l'activitat econòmica. I aquests dos efectes negatius poden ser letals per a la nostra economia. I açò tan obvi és el que no hi ha manera que vostès puguin entendre aquí; vostès feien el major econòmic que es podia fer en aquesta comunitat autònoma, pujar impostos i a la vegada deprimir l'economia, pujar impostos i aplicar polítiques que el que fan és restringir i fan estrangular l'economia.

Sr. Font, el Parlament, precisament parlament és de parlar, és de debatre, és d'argumentar, és de fer propostes, no perdem el temps, no perdem el temps, avui contraposam dos models: un model que vol major activitat econòmica, un model que està a favor de les classes mitjanes i que aquestes tinguin una menor pressió fiscal, i un model que el que vol fer és continuar fregint d'imposts aquestes classes mitjanes i treballadores. En lloc de donar *oxígeno a las clases trabajadoras*, com deia la Sra. Susana Díaz, el que fan és espremer encara més les classes mitjanes.

I jo li vaig dir a la consellera, que la consellera havia convertit la conselleria en una espremedora de les butxaques dels ciutadans, i així és, així és. I només un exemple, i el torn repetir, perquè vegin que sense pujar impostos podem recaptar més: a l'any 2015 vam recaptar 103 milions d'euros més del

que vam recaptar a l'any 2014, i açò no és fruit de què haguem pujat impostos, no, no, amb els mateixos impostos, amb la mateixa càrrega fiscal sobre els ciutadans, vam aconseguir 103 milions d'euros, i açò és fruit de la millora econòmica ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'anar acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... i de la millora de l'activitat econòmica.

I en aquest sentit és cap aquí cap on haurien de caminar vostès, millorar l'activitat econòmica i recaptar més amb aquesta via i deixar els ciutadans amb pau els quals ja es troben prou carregats d'imposts, i que, jo crec que realment vostès els haurien d'intentar disminuir. Però bé, en fi, vostès veuran.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, pot aclarir si accepta...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, quant a les esmenes -té tota la raó-, doncs no aprovarem o rebutjam l'esmena al punt número 2, entenem que no justifica afegir "tot just millori la situació financera de la comunitat", perquè realment el 2015 van rebre 103 milions d'euros. La situació financera de la comunitat crec que està suficientment acreditada.

L'esmena número 2, que fa referència al punt número 3, no l'acceptariem perquè entenem que en aquests moments no és lògic aplicar o tornar posar nous impostos.

I l'esmena que fa referència al punt número 4, l'acceptariem, sempre i quan fos d'addició i no fos de substitució. Si vostès accepten que sigui d'addició, no tindriem cap problema de votar-la a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Accepten que l'esmena sigui...? Procedirem a la votació separada dels punts.

EL SR. REUS I DARDER:

La idea de l'esmena...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

La idea és un bloc que consisteix en nova fiscalitat verda i deducció fiscal, és a dir, nous tributs i també deduccions. Per tant entenem que és un bloc, no es pot dir una sí, una no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant no l'accepten.

EL SR. REUS I DARDER:

Si s'acceptassin les dues com a addició..., però les dues com a addició.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Accepta la votació separada, igualment?

Tenim arreglats els problemes tècnics parcialment. Per tant podem procedir a votar electrònicament.

Iniciem la votació del punt 1. Votam.

Vots a favor, 25; vots en contra, 34. Queda rebutjat el punt 1.

Procedim a la votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 25; vots en contra, 34. Queda rebutjat el punt 2.

Votació del punt 3. Votam.

Vots a favor, 20; vots en contra, 39.

Seguidament passam a la votació del punt 4. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 34; abstencions, 3. Queda rebutjada la moció.

IV.1) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1663/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, al Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible, RGE 1663/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía; i RGE 1683/16, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, per un temps de set minuts i mig.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Ciutadans ha presentat una esmena a la totalitat, de devolució, a l'anomenat, per fer-ho curt, impost turístic, i això per una sèrie de raons que tot seguit passaré a exposar. Però deixin-me que els digui abans, abans de res, que el meu grup polític no té res contra el turisme, ni contra la sostenibilitat, ni contra l'amalgama dels dos conceptes, és a dir, contra el que s'entén o m'imagín que s'entén per turisme sostenible. Al contrari, Ciutadans creu en el turisme, en especial en aquesta comunitat -em diguin qualsevol amb dos dits de front que no hi cregui-, creu en el concepte de sostenibilitat -els recursos són els que són i ens n'hem de servir de la manera més adequada-, i creu en un turisme sostenible, és a dir, en un turisme que creixi el que ha de créixer, que respecti l'entorn i que s'adapti a les característiques d'un model socioeconòmic que aposti de cada vegada més per la diversitat i la desestacionalització.

Però passem a l'esmena a la totalitat, si els pareix bé, i als arguments en què se sosté. El primer, i probablement el més transcendent, afecta la naturalesa mateixa del que aquí es discuteix, és a dir, un impost que en altres temps havia estat una taxa. Entre parèntesi: que ara hàgim evolucionat d'un concepte a l'altre reforça la tesi que no estam davant un tribut amb una contraprestació directa; no sé si és pura casualitat o si es tracta d'una evolució conceptual, però després de tant preguntar-nos si aquest nou impost serà o no serà finalista per ventura al final resultarà que la resposta estava en el terme mateix. A Ciutadans no som favorables als impostos, la nostra divisa pot concretar-se així: com manco impostos, millor. Per tant comprendran que per a nosaltres la creació d'un nou impost sigui una mala notícia, i en especial quan el govern que el posa en circulació acaba de fer ja en els pressuposts d'enguany una pujada tributària considerable. Per si no bastava amb això, afegeixen ara un nou impost de collita pròpia, o sigui autonòmic, i de naturalesa controvertida, ja que el seu precedent, l'únic que coneixem aquí, va acabar com el rosari de l'aurora.

I no val a dir que aquest nou tribut el pagaran només els turistes. No és ver, el pagarem també els residents, de manera directa tots els que vulguem allotjar-nos a un establiment turístic de les Balears, ja sigui per raons de feina, ja sigui per raons d'oci; i de manera indirecta tots els que tinguem una relació o altra amb el turisme, i en aquest terra som quasi tots, i puguem veure'ns afectats per l'impacte d'un tribut que no sabem quin efecte pot acabar tenint en el teixit socioeconòmic del país.

Hi ha més motius, emperò, que justifiquen aquesta esmena a la totalitat, de devolució. Aquest impost representa també un greuge per al mateix sector turístic. De fet és discriminatori respecte d'una discriminació ja existent, o sigui, discriminatori per partida doble. Havent-hi com hi ha a les Balears, segons APTUR, l'Associació d'apartaments turístics d'aquesta comunitat, més de 30.000 habitatges, això és més de 120.000 places, que es lloguen il·legalment, que no paguen cap impost, com sí els paga la resta d'establiments turístics, ni pagaran per tant el que avui ens ocupa, és lícit carregar-ne un de nou damunt les espatlles dels que ja paguen els que han de pagar? El vicepresident del Govern declarava dia 9 de juliol passat, amb el càrrec acabat d'estrenar, que no aplicaria l'impost

turístic fins que tota l'oferta d'habitatges de vacances estigués regularitzada, i ja ho veuen. Senyores i senyors diputats, creguin-me: en les condicions actuals, donar curs a aquest impost equival a penalitzar encara més els que compleixen la llei, els que fan les coses bé, els contribuents honestos, en una paraula.

I encara un parell de motius més. Vostès s'han llençat a aplicar aquest impost sense comptar amb un estudi rigorós sobre l'impacte que pot tenir. Han recorregut, com a argument de pes, a comparacions amb altres destins que sí que el cobren, però no amb tots els destins, i sobretot no amb aquells que per raons de model turístic poden considerar-se en propietat els nostres competidors. Ja sé que davant aquesta objecció solen replicar "oh!, és que nosaltres també volem canviar el model turístic"; magnífic, però si el volen canviar o anar-lo canviant, i nosaltres, Ciutadans, som dels que creuen que hi ha coses que s'han de canviar d'aquest model, sense cap dubte, esperin a haver fet el canvi abans d'embarcar-se en una aventura de final incert. Obrar a l'inrevés pot tenir unes conseqüències completament indesitjades.

I ja arribam al darrer motiu pel qual hem presentat aquesta esmena a la totalitat, de devolució, el darrer a què ens referirem avui, per descomptat. Té a veure amb la necessitat que les coses, sobretot quan tenen aquest abast, es facin d'acord amb el sector, amb un acord de mínims, si volen, però amb un acord, i no ha estat el cas. El Govern addueix sovint que els seus interlocutors, i en especial el que més pes tenen en el sector hotelier, s'han oposat frontalment a l'establiment de l'impost; és ver, però els assistien raons, i sigui com sigui els intents per convèncer-los que aquestes raons no eren decisives, han fracassat. Se'ls ha acudit pensar, senyores i senyors del Govern, que per ventura han volgut córrer més del que era aconsellable?, que per ventura aquest impost, si s'haguessin donat més temps per discutir-lo amb el sector, hauria pogut tirar finalment endavant? Els posaré un simple exemple, per què no plantejaven ja des del primer moment que no s'aplicaria fins el 2017? Això ampliava el marge de negociació i permetia, per exemple, que les contractacions més importants, els grans paquets turístics, poguessin ajustar-se a allò acordat. Però en fi, m'imagin que, tal com estan les coses, vostès necessitaven doblers, és a dir, recaptar i com més prest millor.

En definitiva, al nostre entendre el millor que poden fer és retirar aquest projecte de llei, quan una cosa neix amb mal peu, encaprotar-se a mantenir-la no és de savis precisament.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1683/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Antònia Perelló del Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena... Perdó, el diputat Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Hoy parece que el proyecto que iba a ser estrella de este gobierno, sale herido y una vez más desde Podemos se dice una cosa y se hace la contraria. Si este impuesto verdaderamente es un fraude a la ciudadanía, va a salir adelante porque precisamente aquellos que piensan que es un fraude no van a hacer absolutamente nada para evitarlo. Y utilizando, sé que les gusta, términos taurinos, se dice del toro acochinado, el toro muy gordo y muy recortado que en su forma parece un cochino cebado, pues esto es un morlaco acochinado que debería ser devuelto a toriles.

Por si queda alguna duda, el Partido Popular sigue estando en contra de la implantación de cualquier impuesto que afecte directa o indirectamente a nuestra principal industria que es el turismo y asimismo nos oponemos a cualquier tipo de moratoria o de restricción a la llegada de turistas que nos visitan cada año. Desde el Partido Popular apostamos clara y decididamente por el turismo y apostamos por aumentar la competitividad del destino, mejorando la financiación, la formación en idiomas, la seguridad jurídica para apoyar las inversiones privadas y la renovación de establecimientos, la reducción del fraude fiscal, la mejora del producto y su promoción, así como la atracción del talento.

12 años después se siguen cometiendo exactamente los mismos errores. Hoy no sabemos 3 aspectos que deberían de ser fundamentales. Para empezar, quién decide sobre las inversiones de la ecotasa. Se deja a una comisión que ya se desarrollará más adelante, un tema que es fundamental y que no está precisamente acordado entre los partidos que están apoyando al Gobierno. Hoy no sabemos a qué se destina el dinero recaudado con la ecotasa o con el impuesto turístico, porque prácticamente cabe todo, prácticamente cabe todo. Es un cajón de sastre que al final vuelve a demostrar que lo único que pretenden es cubrir los presupuestos de la comunidad autónoma, porque no hay nada específico, todo son grandes palabras, grandes voluntades, grandes ganas de que efectivamente sea un impuesto ecológico, que en realidad no lo es, pero la realidad es que todo cabe.

Y luego un tema muy importante, dónde se va a invertir. Se habla de proporcionalidad, se habla de territorialidad, pero en ningún sitio se dice exactamente hacia dónde se va a dedicar este impuesto. Pero es que además hay otros aspectos también fundamentales que no están resueltos.

Es un impuesto absolutamente discriminatorio. Es más, a medida que tus vacaciones van siendo más exclusivas, pagas menos. Hoy, ahora mismo, en una de las ofertas que sale en uno de los buscadores, si uno hace con las tasas que están puestas en la ley, una estancia de una semana para tres personas en hoteles de 2, 3, 4 y 5 estrellas, conforme vas subiendo de estrellas, pagas menos impuestos. Es decir, es la primera vez que un gobierno progresista pone en marcha un impuesto absolutamente cero progresista, cero. Conforme más exclusivas son tus vacaciones, pagas menos, llegando ya al escándalo de que si te puedes permitir unas vacaciones privadas, en yate privado, en jet privado, en chalet privado o en un barco privado, pagas cero. Algunos dirán, estos son pocos. Bueno, en Ibiza más de 10.000 personas vienen en jet privado y muchas

se van a los yates privados...

(Remor de veus)

No sé de qué se ríen, la verdad. O sea, ustedes que están dando ejemplos permanentemente de que los ricos tienen que pagar más, en el momento que se ponen a trabajar mínimamente, enseñan la patita, en el momento que se ponen a trabajar destrozan absolutamente cualquier progresividad del impuesto. Además está mal calculado. Han presentado un estudio económico de tres folios, el mejor o el más importante impuesto que va a contar esta comunidad para los próximos años ha resuelto el estudio económico en tres folios, en los cuales ni siquiera contempla el 40% de los alojamientos que se producen en las islas, ni lo contempla. Se dejan al margen más de 60 millones de euros.

Yo no sé..., antes lo he comentado, a mí me sigue sorprendiendo que nadie en intervención económica en la comunidad autónoma diga o llame la atención. 60 millones de euros se quedan al aire y además lo reconocen en el estudio económico. No se ha hecho un estudio mínimamente serio de la demanda, se basa..., yo he estudiado economía y en el primer año de economía lo primero que uno aprende es la elasticidad de la demanda. Y curiosamente me he leído con mucha atención el estudio económico de tres folios, en el cual se habla de la elasticidad de la demanda. Y dice que básicamente la elasticidad de la demanda en Baleares es tan rígida que prácticamente no va a afectar al impuesto, es decir, que independientemente del precio que subamos, no va a bajar la demanda. Y pone una serie de ejemplos de elasticidades calculadas de los países. Pero miren que curioso, que el más importante que es el mercado nacional, con un 33% de la gente que nos llega, ese no está calculado y no está calculado porque si lo calcularan sabrían que es especialmente sensible al precio, absolutamente sensible. Por tanto, en tres folios resuelven un problema, sin tener en cuenta el 33% de los turistas que nos visitan a las islas y sin tener en cuenta al 40% de los que vienen y no se alojan en establecimientos reglados.

Además dificulta la negociación con el Estado español, porque estamos cansándonos de decirle a Madrid que nos bajen las tasas, y nosotros vamos y se las ponemos. Queremos que nos bajen tasas en temporada baja y nosotros las ponemos. Queremos que nos bajen el IVA y nosotros ponemos otro impuesto. Seguimos sin tener un estudio de demanda mínimamente serio. Nada garantiza que su destino sea finalista, absolutamente nada. Afecta además a la temporada 2016 de una manera importantísima, porque, como todos ustedes saben, los contratos ya están cerrados y nos guste o no nos guste el porcentaje más alto de contratación de los alojamientos viene por mayoristas y están cerrados. Y aún así, se empeñan en no modificarlo.

No está consensuado con ningún sector. Ustedes decían que iban a consensuarlo, no han consensuado absolutamente nada, por no consensuar no lo han consensuado ni siquiera con sus socios. Está clara una cosa, solo se ponen de acuerdo para retirar cosas del PP, porque en cuanto tienen que trabajar un poquito y ponerse de acuerdo en algo, brilla por su ausencia.

Afecta de una manera importante a la competitividad del destino, ya que otros no la cobran. A menos de 30 minutos de un vuelo de aquí, tenemos distintos competidores que ni tienen intención de cobrarla ni la van a cobrar, pero da igual, porque como somos los mejores no importa. Es más, si lo ponemos y vienen un poquito menos de turistas, mejor porque así nos quedamos todos contentos. Y, como he dicho antes, lastra la temporada baja.

En resumen, nosotros pensamos que es un mal proyecto, que está mal iniciado, mal desarrollado y peor gestionado. Y aún así seguimos adelante.

Sra. Presidenta, usted que está tan acostumbrada a los *téntols*, en esto se le agradecería que efectivamente, hiciera un *téntol*, para dos cosas fundamentalmente, una resolver que todo el mundo la pague, ya que se va a poner, nosotros estamos en contra, pero al menos si se va a poner que la pague todo el mundo. Y dos, que de verdad sea finalista, porque si no, les aseguro, no sé si tienen intención de perpetuarse en el Gobierno como el PRI en Méjico, pero con este proyecto difícilmente...

(Remor de veus)

Bueno, ya lo veremos, tendrá que haber elecciones, no corran tanto, de hecho, con este impuesto tan mal gestionado, tan poco consensuado..., difícilmente tendrá mucha duración.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Govern obri un torn incidental en el decurs del debat de dues esmenes a la totalitat al Projecte de llei de l'impost sobre estades turístiques i de mesures de l'impuls del turisme sostenible, un torn que pretén defensar el projecte de llei que els diputats del Partit Popular i del Grup Mixt han posat en qüestió, crec que de manera injusta i poc meditada.

Jo vull defensar en aquest torn de paraula una mesura que no només és un projecte de llei de caràcter tributari, ens trobam davant un instrument de justícia redistributiva, de solidaritat i d'expressió justa i legal de la nostra sobirania com a comunitat autònoma.

Si m'ho permeten, crec que també parlem de posar en valor la nostra terra, de fer-nos valer davant el món, com a societat hem de poder definir quin és el futur del turisme que volem per a les nostres illes. Més enllà del tribut, aquesta llei ens porta a la decisió de si estam d'acord o no amb posar un fons d'uns 70 milions d'euros, aproximadament, anuals, per poder invertir en la protecció del nostre medi natural, a la terra i a la mar, un fons que ajudi a millorar la competitivitat del nostre model turístic,

un fons que ens ajudi a promoure la distribució més equitativa del turisme més enllà de la temporada alta o a millorar el patrimoni històric i cultural o impulsar la recerca científica i la diversificació econòmica i, en definitiva, per corregir els desequilibris que genera el turisme. I, sobretot, allò més renovador és que aquests recursos, que ens ajudaran a fer totes aquestes coses, provindran directament dels nostres visitants. Això és una acte de justícia i solidaritat que porta aquesta llei i aquest és el debat de fons que hem de valorar i hem de tenir avui aquí.

Volem involucrar els nostres visitants en la preservació del nostre entorn, en la millora de la competitivitat del nostre model turístic i en la millor de la nostra societat? Sí o no. Aquest és el debat.

Com a govern tenim la responsabilitat de decidir quin model turístic necessitam, un model de profit immediat, però que pensi en les conseqüències que ens plantegin al futur, un model turístic sostenible que respecti els nostres recursos naturals, un model que no estigui només guiat pels comptes dels resultats anuals, un model diversificat que complementi el turisme de sol i platja amb menys petjada ambiental i un major rendiment social, un model que, en definitiva, pensi en les persones que l'integrin i que eviti tenir salaris i pensions d'entre els més baixos de tot l'Estat. Aquest és el full de ruta del Govern, i això també és el que està plasmat en els acord pel canvi.

Per això, presentam i defensam aquesta llei de l'impost sobre estades turístiques i de mesures d'impuls del turisme sostenible.

Allò que venc a defensar avui aquí no és només un projecte de govern, no parlam només d'un projecte de llei que es limita a ordenar el què, el qui, el com i el perquè d'un impost. Avui puj en aquesta tribuna amb la convicció de defensar una norma bàsica, fonamental, una llei capaç de reparar un greuge històric, una situació de desequilibri i d'injustícia, part de la culminació d'un procés molt llarg per apel·lar a la corresponsabilitat fiscal dels nostres visitants que es beneficien directament dels serveis que paguen els residents, de les infraestructures, el manteniment dels espais, els subministraments, etcètera, i ara i aquí arbitram la fórmula perquè ells, els turistes, els nostres visitants que contracten una estada en un establiment hotel·ler, en un apartament, en un allotjament turístic o que toquen port a bord d'un creuer turístic contribueixin en una petita mesura al sosteniment del nostre entorn i de la nostra societat.

L'any passat ens varen visitar gairebé uns 13 milions i mig de persones, totes varen disposar d'aigua, energia elèctrica, clavegueram, recollida de fems, carreteres en condicions, seguretat al carrer, platges netes, etcètera, i la factura de totes aquestes coses ha anat a compte del 1.100.000 residents de les Illes Balears i també de les nostres empreses. Això no és just, i sé que això també és el sentiment majoritari dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, això és ara i també ho era fa quinze anys.

Si crec en cadascuna de les paraules que integren aquest projecte de llei que avui tenc l'honor de defensar és perquè em sent hereva d'aquells homes i dones valentes que també

formaven part d'un govern de progrés, el primer que mai hi havia hagut a les Illes Balears, un govern de progrés d'entesa amb diferents sensibilitats i amb la il·lusió de fer polítiques progressistes simplement per beneficiar l'interès general.

El pròxim 10 d'abril hauran passat quinze anys del ple en què es va aprovar la Llei de l'impost sobre estades en empreses turístiques d'allotjament, destinat a dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, l'anomenada ecotaxa. I ara, quinze anys després, també sota l'impuls d'un govern de progrés format per forces d'esquerres, amb el suport d'una majoria social que ens empara, tornam agafar la mateixa bandera, tornam ser valents i tornam pensar que el futur comença ara i que cal fer coses noves.

Si volem seguir preservant i millorant el principal atractiu de les nostres illes, el nostre entorn social i econòmic hem d'actuar-hi avui; si hem de pensar en els turistes com a uns aliats i no com a uns estranys, els hem de convidar a participar, a ser responsables amb l'entorn que visiten. La mesura que aquí proposam posa les bases per actuar clarament i de manera definida.

En tots aquests anys dos governs progressistes han posat negre sobre blanc, el primer, aquell Govern de Francesc Antich, amb els consellers Alomar i Mesquida com a principals impulsors, i ara, quinze anys després, un nou govern d'esquerres recupera aquella idea de justícia, de corresponsabilitat i de recuperació de l'autoestima.

Aquest govern ho té molt clar i la meva feina aquí és intentar convèncer els que en sou reticents i els que n'estau en contra.

Estarem d'acord que a dia d'avui l'impacte del turisme a les nostres Illes té les dues cares d'una mateixa moneda, l'anvers és que es configura com a un principal recurs econòmic de l'arxipèlag que ha generat i segueix generant progrés econòmic i social a les nostres Illes, però també hi ha el revers de la moneda i és que el turisme ha suposat i suposa una explotació extenuant de recursos naturals i ha produït un ineficient repartiment de la riquesa i aquest fet exigeix la dotació i el manteniment de les infraestructures necessàries que han de suportar l'exigència dels residents i de la població flotant.

Aquest govern aposta per fomentar la competitivitat del producte turístic a les Illes Balears, un producte en constant transformació, complex, en molts d'aspectes, punta de llança al món, amb un sector empresarial líder i amb permanent innovació; però això no és tot, la millora de la competitivitat ha de passar obligatòriament per ser capaços de mantenir l'harmonia entre els vectors socials, econòmics i medi ambientals. I en aquest objectiu, hi estam implicats tots, les administracions i el sector empresarial, els residents i també els nostres visitants, tots estam implicats a garantir un turisme sostenible a Balears. I ens ho hem de posar al cap, el turisme ha de ser sostenible en el temps o no serà.

Per això, el projecte de llei que avui aquí portam a debat dur al seu enunciat: l'impuls del turisme sostenible, aquest concepte, turisme sostenible, esdevé clau per a l'enteniment de la llei que proposam perquè ens referim a un concepte

d'exploració turística respectuós amb l'entorn, que garanteix expectatives de rendibilitat en el present, però que no compromet el necessari equilibri medi ambiental i social per poder mantenir l'exploració turística en el futur i la seva convivència pacífica amb la societat, una societat que comparteixi a parts iguals la responsabilitat del manteniment del model d'èxit, però que també es pugui beneficiar de la riquesa que aporta aquesta indústria, un esforç conjunt per millorar la qualitat del producte turístic.

Per això, el Govern proposa en aquesta cambra la creació d'un nou tribut, l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears, un impost que, vull recalcar, és finalista, té caràcter finalista, i és una de les principals bondats d'aquest impost per molt que molta gent vulgui dir que no és així.

Els ingressos que es recaptin s'afectaran a la realització de despeses i inversions vinculades en essència al sosteniment de la nostra indústria turística, a compensar el cost mediambiental que suposa l'activitat turística i a millorar-ne la competitivitat. Per això es crea un fons per afavorir el turisme sostenible que s'ha de sustentar en la recaptació d'aquest nou tribut.

Aquest fons finalista, com ja he dit, estarà destinat a finançar projectes que es prioritzaran dins la Comissió d'Impuls del Turisme Sostenible i que finalment decidirà el Consell de Govern.

La mateixa llei apunta els grans grups d'actuacions que es podran impulsar: un primer apartat al·ludeix als projectes que proposin la defensa del medi natural, rural i marí. Aquí esperam fer actuacions a les nostres reserves naturals per ajudar al seu manteniment i facilitar-ne el coneixement, volem que el verd segueixi tenyint les nostres zones forestals lluitant contra la deforestació i prevenint els incendis amb tasques de neteja i desbrossament.

La convivència dels residents i dels visitants a les zones del litoral ha de ser harmònica, es valoraran molt positivament accions i projectes en aquest sentit.

Una segona línia de projectes que la llei promou són les polítiques turístiques sostenibles: Balears es pot veure d'una altra forma anant a peu, en bicicleta, per exemple, i aquestes activitats es fan millor quan no fa tanta calor, més enllà de la temporada alta. Això són exemples del que pot finançar aquest impost.

També és així a través de la potenciació de programes que atreguin turistes durant la tardor o l'hivern, i recuperar actius patrimonials i culturals que siguin uns atractius per als turistes durant els dotze mesos de l'any. O també l'aplicació de tecnologies menys contaminants, com a vehicles elèctrics, l'enllumenat alimentat per l'energia del sol, la millora dels sistemes de depuració, sanejaments i optimització dels usos de les aigües reciclades.

D'altra banda, el fons dotat a través de l'impost, ha de servir també per potenciar línies de recerca científica que parteixin des del sector turístic amb l'objectiu de facilitar la transferència de coneixement. Aquest vesant de l'impost pel turisme sostenible també té una innegable finalitat estructural

ja que potencia la diversificació econòmica i al mateix temps facilitat la recuperació dels estàndards de qualitat en l'ocupació que es creï, tant dins el sector turístic com en el cap de desenvolupament i recerca tecnològica.

El cercle de col·laboració turistes-residents a través de l'impost de turisme sostenible es tanca quan, amb càrrec a la recaptació anual, la llei també preveu poder invertir en infraestructures de serveis públics essencials que compensin l'impacte de l'activitat. Les persones que treballen per a altres persones són el factor fonamental per oferir un servei de qualitat. Ningú no pot pensar que aquest servei sigui òptim si les persones que el presten no resideixen en una societat que els garanteixi el retorn del seu esforç a través d'uns serveis públics bàsics de qualitat i d'uns salaris i condicions laborals dignes.

No ho oblidem mai, el Govern de les persones i des de les persones i per a les persones, per la voluntat de transparència i corresponsabilitat la llei preveu els mecanismes per a la tria de projectes a través de la Comissió d'Impuls al Turisme Sostenible, participada per administracions públiques, consells insulars, ajuntaments i Govern i els agents econòmics, socials i mediambientals. La comissió fixarà les línies estratègiques anuals prioritàries amb criteris d'equilibri territorial. L'acció de Govern ha de ser contínua dins el seu territori de jurisdicció, no s'entendria que hi hagués discontinuïtat territorial en l'aplicació de les normes. Per tant, les cauteles en aquest sentit es poden entendre, però el seu criteri de distribució equitativa està inclòs d'inici dins el projecte de llei, d'igual manera que hi és en la Llei de pressuposts o en l'acció del Govern. No podem convertir l'impost en una subhasta entre illes, és una figura fiscal que s'ha d'utilitzar per redistribuir riquesa, generar cohesió i desenvolupament equitatiu i sostenible arreu del territori.

Senyors diputats i senyores diputades, els grups parlamentaris que esmenen la llei s'han manifestat contraris que creem un altre impost, però un cop més els he de recordar que parlem de corresponsabilitat, d'implicar els nostres visitants i d'exigir al turista que porti el seu granet d'arena cap a la destinació. El nostre visitant mai més no pot tenir un comportament passiu respecte del lloc on ve a passar un dies, l'allotjament ha de ser de primera, les platges han d'estar a punt de revista, el paisatge que veiem per la finestreta de l'autocar o del cotxe de lloguer ha d'estar endreçat, etcètera. I aquest és el compromís que adquirim amb aquest instrument.

El fet turístic és cada cop més una experiència total que no es pot consumir sense que el visitant interactui amb la societat que l'acull. És des d'aquest punt de vista com s'ha de jutjar aquesta llei i les mesures que hi proposam.

I dit això, per què no hi estan d'acord amb aquesta mesura? No els agrada que proposem iniciatives per millorar el nostre producte turístic? O, no els agrada que puguem tenir finançament per fer-ho?

Vostès parlen també de mala imatge que donam als nostres mercats emissors, i jo no ho entenc, els nostres mercats emissors, la gent que ha de venir, ha d'estar encantada de trobar-se una destinació totalment llesta per al seu gaudi, amb més finançament per garantir que tot funcioni perfectament a

l'hotel, al carrer, a la muntanya o a la platja. Nosaltres no impulsam cap mala imatge, ja que no sé vostès què fan o si tenen un poc de càrrec de consciència en aquest tema.

El país es fa en tot moment des del Govern i des de l'oposició, pot ser vostès s'han pensat que només quan governaven tenen aquesta responsabilitat, pot ser es pensen que ara governant nosaltres, com pitjor ens vagi millor per a vostès, però en això estan ben equivocats.

Per a mi la mala imatge és quan un conseller del Govern de les Illes Balears demana una reunió a una ministra del Govern d'Espanya i triga sis mesos a donar-li cita, sis mesos. El conseller Boned vol parlar de tarifa plana per als vols interilles i també de si AENA s'avindria a fer el cobrament de l'impost turístic als aeroports de Balears, però no hem sabut res curiosament fins avui que tenim cita amb la Sra. Pastor. Vostès creuen que aquest govern s'ha d'asseure i esperar sis mesos per tirar endavant una mesura com aquesta llei, perquè una ministra no té agenda disponible? Això sí que és mala imatge.

És cert que una part del sector està en contra de la mesura, ho sabem perquè no els hem negat ni una reunió ni una explicació, ni la presidenta, ni el vicepresident, ni aquesta consellera ni els equips respectius; ens hem reunit de manera contínua, hem escoltat els seus arguments i ells han escoltat els nostres, hem acceptat alguns dels seus punts de vista i al final hem fet allò que ens toca fer, que és governar.

Ens agradaria que tothom hi estigués d'acord, clar que sí, aspiram a tenir el màxim consens possible, clar que sí, però aquí fem un exercici d'interès general. A mi m'agradaria que d'aquí deu anys aquesta mesura que tot just debatem segueixi sent una eina vàlida per a la nostra societat i per al nostre model turístic, i ho crec fermament, però vostès sembla ser que no, i el meu paper ha de ser de convèncer-los del contrari, si és possible.

També, com és possible que ens puguin acusar de crear mala imatge per posar un mecanisme que permet millorar el nostre model turístic i que costa menys d'un cafè al dia? Aquest impost costa menys d'un cafè al dia al turista. Vostès diuen que no a un impost que recaptarà entre 25 cèntims i 2 euros al dia per al turista que arribi.

L'impost sobre estades turístiques no resta competitivitat, en absolut, parlem d'un increment del 0,61% de la despesa diària mitjana d'un turista. Entre gener i setembre de l'any 2015 un turista tipus a Balears es va gastar 112,9 euros de mitjana diària per cada un dels vuit dies de mitjana que va ser aquí, a Balears. Si ja hagués estat en vigor aquest impost, hagués pagat al voltant d'uns 70 cèntims d'euros al dia per l'impost de mitjana. No crec que aquesta quantitat sigui suficient com per desincentivar una decisió presa per venir a passar uns dies a Balears. Crec que ningú en aquest hemicicle no pot pensar que un increment del 0,61% en el cost de l'estada pugui influir en l'elasticitat de la demanda. El contrari, les xifres de previsions turístiques per aquest estiu parlen d'increment i d'any rècord, a manca de saber totes les dades de forma definitiva, el 2015 Balears haurà fregat quasi els 14 milions de visitants, les dades del tercer trimestre ja diuen que 12,5 turistes han posat peu a les Illes. El mercat espanyol ha

tornat a créixer lleugerament el 2015, després de fer-ho també el 2014, trencant una dinàmica negativa de descens de turistes iniciada l'any 2009. I per al 2016 s'anuncia un 8% d'increment. La recuperació del mercat britànic ja és un fet des de l'any 2010 i es mantindrà en una dinàmica molt similar el mercat alemany amb xifres que superen els 4 milions de visitants.

Per molt que insisteixin el cost de l'impost no és causa suficient per desestabilitzar el sistema turístic balear, poden posar altres excuses, però aquest no. Mirin, i sobre competitivitat encara li diré una altra cosa més, per a la seva tranquil·litat, no pot afectar la competitivitat un impost que té la mateixa tarifa que va posar el govern Antich fa quinze anys, entre 25 cèntims i 2 euros, quan l'IPC en aquest temps ha pujat 32 punts. La tarifa que nosaltres hem posat en aquest impost pràcticament es manté igual.

Aplicar un suplement sobre l'estada d'un turista amb un 0,61% ni desincentiva ni fa perdre cap competitivitat, ni aquí ni a Catalunya ni a París ni a Roma ni a Lisboa ni a Holanda, enlloc. Aleshores, per què aquí a les Illes aplicar un impost per al turisme sostenible ens ha de perjudicar si a cap banda els perjudica?

Hi ha un llistat llarguíssim de destinacions turístiques que cobren suplement als seus visitants, no acabariem de dir-los tots.

Hi ha una cosa que no s'entén i és que vostès varen llevar l'ecotaxa l'any 2003, va ser durant la legislatura més fosca i més corrupte de la història del nostre autogovern, la legislatura de Jaume Matas. Aquests dies tenim l'ocasió de comprovar-ho sentint els testimonis del Cas Noos, i és lamentable.

Per què en la tributació turística hem perdut quinze anys? A poc a poc moltes destinacions turístiques han incorporat mecanismes compensatoris d'aquest tipus, nosaltres hem perdut el temps. Aquella ecotaxa del Govern Antich va recaptar 84 milions en una temporada i mitja que hi va estar vigent. Si no l'haguessin eliminada les Illes Balears ara, o aquests anys, haurien disposat de quasi bé 1.000 milions d'euros finalistes per a la millora del nostre producte, el nostre entorn i la nostra societat. Ho han sentit bé, 1.000 milions d'euros que hem perdut en aquests quinze anys d'impost que no hem aplicat.

Hem perdut una gran oportunitat i ho varen canviar per una iniciativa que, vist el temps, podríem dir que no va ser gaire brillant, vostès varen llevar l'ecotaxa l'any 2003, però varen posar la targeta verda, una targeta verda que va recaptar 4 milions d'euros, però que va costar molt més fer-la i posar-la a disposició. Comparin, ecotaxa 84 milions en un any i mig, targeta verda 4 milions en cinc anys, sense tenir en compte els costos que va suposar.

I precisament a la finca de Son Real, que és nostra, de tots, gràcies a l'ecotaxa, és on es va trobar la tomba de la Targeta Verda en desenes de milers de fulletons verds impresos inservibles. Aquest és el seu model. Ho dic perquè quan vostè pugui aquí pensi que no està lliure dels errors del passat. El temps posa les coses al seu lloc. Fa 15 anys érem pioners i ara ja feim tard, però aquest govern, com en tantes coses, hi posarà remei.

I vaig acabant. Ens trobam davant una iniciativa del Govern totalment transparent i participada; des del 14 d'octubre de l'any passat, en què el Govern va presentar l'avantprojecte, ara ja fa quatre mesos, no ha aturat de recollir totes les opinions amb tots els interlocutors socials, empresarials i polítics implicats; hem celebrat més d'una vintena de reunions múltiples i desenes de trobades; hem escoltat tots els suggeriments que s'han formulat i hem anat modificant l'avantprojecte original. Així va ser que el tràmit d'exposició pública on finalment vàrem acceptar 17 al·legacions per millorar el projecte original. Va ser aleshores quan vàrem ampliar el supòsit d'exempció de les estades fetes per menors fins a 16 anys, o quan vàrem considerar que el mes d'abril i el mes de novembre serien temporada baixa. Aquest projecte modificat va ser el que va veure el vistiplau del Consell de Govern el dia 8 de gener i que posteriorment, dia 11 de gener, va entrar aquí al Parlament, i un cop aquí s'ha tornat a sotmetre al preceptiu tràmit d'al·legacions. Hem mantingut reunions amb els grups parlamentaris amb la idea de continuar consensuant i afinant el text.

I en aquest sentit aquest govern, com el de Francesc Antich ara fa 15 anys, ha agafat el bou per les banyes. Com bé saben, la comunitat autònoma de les Illes Balears té reconegut el principi d'autonomia financera, tal com preveu l'Estatut d'Autonomia, i per tant això és el que està exercint amb aquest impost, i una de les manifestacions d'aquest principi és això, és aquest impost, i ho feim expressant la més absoluta fidelitat als acords pel canvi, que complim de manera escrupolosa, el full de ruta marcat i desitjat per la majoria de la ciutadania. Des de l'inici de la legislatura no ens hem apartat ni un moment d'aquest mandat; són fets demostrables, no suposicions. Superam cada dificultat, trobam eines per continuar tirant endavant, i si ara salvam aquestes esmenes a la totalitat continuarem amb la tramitació d'aquest projecte amb el mateix esperit de mà estesa i de diàleg que hem mantingut des del passat mes de juny. Aquesta és la marca d'aquest govern.

Crec que val la pena cada reunió, cada oportunitat de sumar, de fer pinya i de lligar consens, perquè crec que hem de tenir en compte l'interès general per damunt de totes les coses, perquè el Projecte de llei de l'impost sobre estada i per a l'impuls del turisme sostenible sigui de tots. Tenim l'obligació que permeti als nostres fills gaudir d'unes illes en les mateixes condicions o millors de com ho hem pogut fer nosaltres. Fa unes setmanes ens va deixar un dels fotògrafs que millor va saber captar els anys del bum turístic a les Illes Balears; em refereixo a Josep Planas i Montanyà; el seu llegat està ple d'imatges on podem veure com era aquell turisme fa cinquanta anys, però el temps ha aportat un valor afegit a aquelles instantànies: el decorat, el paisatge que surt darrere els turistes som nosaltres, els nostres camps, les nostres cases, la nostra família, tal i com érem aleshores, i això ens permet veure com hem canviat. A mi m'agradaria que més enllà de la discussió política pensàssim en el paisatge que voldríem que surtin a les fotos les turistes de l'any que ve, d'aquí a deu anys i d'aquí a cinquanta, i crec que una eina per assegurar que el paisatge continuarà essent atractiu en el futur és aquest projecte de llei. Per això demano que li facin confiança i li donin el suport majoritari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Mixt, *Ciudadanos por la ciudadanía*.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cladera, vostè ha dit fa un moment que li pareixia que els grups que havien presentat aquestes dues esmenes a la totalitat ens comportam d'una manera injusta i poc meditada, són les seves paraules. Jo li puc assegurar que poc meditada no; sobre la injustícia o no de la presentació d'aquesta esmena, tenint en compte que és un valor moral, evidentment podem posar-nos més o menys d'acord, però el que sí li dic és que si una cosa és injusta és el que abans li deia a la meva intervenció, és a dir, que es tracti justament d'un impost que és un impost discriminatori, perquè hi ha una sèrie de gent, una sèrie de persones en aquesta comunitat, en concret aquests 40.000 habitatges de que parlàvem abans, que pel que sigui, diguem, estan fora de la llei i quedaran exemptes d'aquest impost, tot i competir en el mateix terreny que aquells que sí estan dins la llei i compleixen amb el que la llei mana.

També diu que aquests 70 milions són per corregir els desequilibris que genera el turisme. Però és que, clar, en aquesta comunitat tot és turisme, pràcticament; és a dir, entendre que hi ha d'haver una partida especial per allò que configura pràcticament el 85% de manera directa i indirecta la nostra activitat econòmica, doncs evidentment podem dir que va a parar a la caixa comuna, no que sigui realment, com vostè assegura, un impost finalista.

Sobre el model tal com l'ha definit hi podem estar d'acord, ja li ho he dit abans a la meva intervenció; una altra cosa és com arribar-hi i què s'ha de fer primer.

Ha al·ludit també a la corresponsabilitat fiscal dels nostres visitants; idè aquesta corresponsabilitat de fet ja l'exerceixen, ni que sigui de manera indirecta; no veim per què se'ls ha de demanar, se'ls ha d'exigir aquesta corresponsabilitat, diguem, amb un nou impost.

I sobre el caràcter finalista, ja li he comentat fa un moment que evidentment si tot és turisme és evident que aquest impost serà d'alguna manera finalista. Si vostè recorda el que diu el mateix projecte de llei veurà que allà hi ha estipulades pràcticament totes les possibilitats imaginables del que són àmbits concrets als quals afectar el que s'ingressi. Per tant en aquest sentit el que no veim és que realment hi hagi una voluntat de fer-ho anar cap a un lloc o cap a un altre. Hi ha un esment particular a la qüestió mediambiental, però fixin-se que per exemple respecte de la creació d'aquesta comissió que s'ha de crear, d'aquest fons que s'ha de crear, el projecte de llei té una inconcreció també considerable; hi ha esmentades algunes institucions, algunes entitats, però moltes altres que no hi són. No sabem si això efectivament forma part d'aquesta voluntat de discutir-ho després amb esmenes, però en tot cas la impressió que dona no és una impressió gens definida del que al nostre entendre hauria de ser una proposta, un projecte de llei de la importància que té aquest.

I ens ha dit també que no hi ha hagut manera d'arribar a un consens. Li record un poc el que li he dit abans: ho crec, i sé perfectament que han tengut moltíssimes reunions amb totes les entitats amb les quals s'han reunit, però jo li demanaria que retirin aquest projecte de llei i segueixin insistint, és a dir, no donin per tancat aquest intent d'arribar a un acord, perquè les coses, quan realment es posen en marxa sense un acord amb el sector, acostumen també a acabar malament, i això, aquesta mà estesa i aquest diàleg que diuen que han tengut, el que ens agradaria a nosaltres és que el continuïn tenint, però no només en aquest debat d'esmenes sinó amb la retirada d'aquest projecte de llei i, per tant, amb la voluntat d'arribar a un acord que permeti que hi puguem estar efectivament tots d'acord.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primers substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Correspon la intervenció del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Gijón, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Una cosa ha quedado clara, y es que el Gobierno no quiere hablar de turismo. El Sr. Barceló, que es quien debería, si efectivamente esto es un impuesto pensado en la sostenibilidad del destino, quien debería haber defendido la ley, no ha dicho absolutamente nada, y quien la defiende es quien tiene que cuadrar las cuentas, y eso dice absolutamente todo de lo que ustedes piensan que es el turismo.

(Alguns aplaudiments)

Y además, Sra. Cladera, usted no ha hablado para convencer al Partido Popular y a Ciudadanos de que nos lo repensemos, usted ha hablado para los de Podemos para que de verdad se lo repiensen, porque cada vez que hablaba parecía que lo que quería era convencerles a ellos. A nosotros no nos va a convencer, ya lo hemos dicho, por lo menos al Partido Popular, estamos en contra de este impuesto.

Claro, usted dice, hace unas afirmaciones y se queda tan tranquila: "El impuesto no va a afectar a la competitividad, no va a restar competitividad", y estos estaría muy bien si el estudio económico de tres folios dijera algo al respecto, pero no lo dice, y no lo dice porque nadie ha tenido el más mínimo detalle de estudiarlo, porque, claro, ustedes están tan convencidos de que va a funcionar que todos tenemos que agachar la cabeza y decir amén.

Pues oiga, hagan estudios, simplemente hagan estudios, no estamos pidiendo más. Hay un término económico y usted lo debe conocer, que se llama "pérdida inevitable de eficiencia", que es cuando se pone un impuesto, cualquier tipo de impuesto, y está demostrado empíricamente, cualquier tipo de impuesto tiene una correspondencia con la demanda, cualquiera; si ustedes dicen, este no va a afectar, oiga estúdienlo, pero es que no lo han hecho.

Y luego dice: sólo va aumentar el precio un 0,5% de las estancias. Yo no sé de dónde se saca ese dato, Sra. Cladera, no sé de dónde se lo saca. Es que invito a cualquiera de los que estén aquí..., -del estudio no, del estudio no se lo está sacando-, porque cualquiera que mire hoy el precio de una semana de estancia en cualquiera de los hoteles de 2, 3, 4, 5 estrellas ahora mismo, si lo comprueban, verá que el rango va desde el 6% al 2%, o al 0, como he dicho antes, en función de si eres el más rico del mundo, porque ustedes, una vez más, no les hacen pagar a los más ricos, por más que digan lo contrario; pero un 0,5% no, un 6%.

Y cuando pone el ejemplo, la ecotasa del año 2001, y dice: recaudó 84 millones de euros en un año y medio, se olvida de decir que vinieron un millón de turistas menos, un millón de turistas menos que dejaron de ingresar en estas islas bastante más dinero que el que se recaudó. Luego podemos entrar...

(Remor de veus)

Claro, según como nos venga, decimos han venido, han dejado de venir por una cosa, o han dejado de venir por otra. La realidad, si ustedes cuentan los 84 millones que se recaudaron, dejaron de ingresar en estas islas más de 300 millones por los turistas que dejaron de venir. Por tanto, ahora vamos a hacer la segunda prueba, y la vamos a hacer otra vez a ciegas, doce años después seguimos exactamente a ciegas porque nadie ha tenido el más mínimo decoro para hacer un estudio serio. Usted habla de justicia retributiva. Yo no sé de dónde se saca lo de justicia retributiva, ni se redistribuye y además no es progresivo.

Dicen de involucrar a nuestros visitantes en la sostenibilidad. Como si aquí los turistas no pagaran impuestos, ya lo ha dicho el Sr. Pericay. Claro, el IBI no lo paga nadie, el IAE no lo paga nadie, el IVA no lo paga nadie, las tasas aeroportuarias no las paga nadie, los impuestos de carburantes no los paga nadie. Aquí se da la sensación de que el turista viene gratis y no pasa absolutamente nada ¿y el resto de qué vive en esta comunidad, si más del 70% depende directa o indirectamente del turismo? De los impuestos que se recaudan en base al turismo.

Ustedes dicen que quieren hacer cosas nuevas, pero este impuesto de nuevo no tiene absolutamente nada, no tiene absolutamente nada, sigue exactamente el mismo que hace 12 años. Y es igual, desde nuestro punto de vista, va a ser igual de inútil, porque sigue sin resolver los problemas principales. Y la verdad es que es una pena que 12 años después no hayamos sido capaces de reconocer que en su momento se produjeron errores. Y no porque lo diga el Partido Popular, sino porque todo el sector lo reconoció y hoy seguimos exactamente igual que hace 12 años. Y ahora sin ni siquiera convencer a sus socios.

Me sabe mal, sé que no le gusta, pero a ustedes no les gusta el turismo, no lo entienden y no les importa.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Tanca la qüestió una nova intervenció de la consellera Sra. Cladera, sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Gijón, jo li he de dir que ha defensat el projecte un membre del Govern, que creu tant en el turisme com qualsevol altre membre, tot i que sigui la consellera d'Hisenda, no vol dir que aquest Govern no cregui en el turisme, al contrari.

El Govern ha posat aquest impost perquè és un instrument més de canviar el model turístic d'aquestes Illes Balears, no és l'únic evidentment, però és un que podem aprofitar. I evidentment, com ja he explicat a la meua intervenció inicial, aprofitam, apel·lam a la corresponsabilitat fiscal dels turistes per generar uns recursos finalistes per invertir en el territori i en el model econòmic i social d'aquestes illes. Menysprear això és menysprear uns recursos que corresponen..., o que està molt bé que tinguem a aquestes Illes Balears, no tant perquè estiguem infrafinançades o per altres motius, sinó perquè el turisme com a principal indústria que tenim en aquestes illes també ha d'ajudar, ha de ser solidari, els turistes han de ser solidaris en conservar, o millorar aquest model turístic, perquè també segueixi sent atractiu i segueixin venint turistes a aquestes illes i conservar aquesta indústria.

Després dir-li que aquest impost no afectarà la competitivitat. A mi no em pot fer creure que pagar el preu d'un cafè al dia, que és el que implicaria als turistes, afecti la decisió de venir a les Illes Balears, sobretot si ho comparem amb altres ciutats europees, en què la tarifa és molt més elevada que el que hem posat aquí a Balears. Amb això hem estat prou prudents o modestos amb la tarifa que hem posat. Ja li he dit que mantenim la tarifa de l'any 2002, quan es va posar. El que sí ens hauria de saber greu és haver llevat aquest impost perquè ara..., en aquell moment érem pioners, i ara en aquest moment tendríem 1.000 milions d'euros que aquestes illes tendrien per haver revertit en el territori, en el medi ambient, en el model turístic i que hauria contribuït també a un millor desenvolupament social i econòmic, etcètera. Això és el que realment ens hauria de preocupar.

Quant al lloguer de vacances crec que avui ha quedat..., a la interpel·lació que abans ha explicat el vicepresident i conseller de Turisme, crec que ha quedat prou clar que el Govern des del primer treballa per regular el lloguer de vacances, cosa que podem dir que aquests darrers quatre anys vostès han tengut abandonat, i per això ara hi ha un 40% que vostè diu que no està regulat. Però no és culpa d'aquest Govern, aquest Govern s'hi ha posat a fer feina i hi fa feina, no és un tema fàcil, però s'hi fa feina. I per tant, evidentment l'impost funcionarà millor quan el lloguer de vacances estigui regulat, però hi fem feina. Són instruments paral·lels que posa en marxa el Govern i aquest n'és un. El que no farem és esperar que tots els vents bufin a favor per posar un impost amb la finalitat que ja he defensat que té, si hem d'esperar que ens rebí el Govern

d'Espanya, si hem d'esperar a tenir el lloguer de vacances regulat, si hem d'esperar que el Partit Popular hi vengui a bé, si hem d'esperar que els hotelers també hi vinguin a bé, no tendríem mai aquest impost, no tendríem mai aquests recursos, que jo crec que la bondat de l'impost són els recursos que genera i la finalitat a la qual s'han de destinar.

I amb això vull defensar que l'impost és finalista, tot i que hi ha algun grup i que més tard ho tornaran dir, ho sé cert, que no és finalista, no és així. L'impost és finalista tal com diu la mateixa llei, però a més, esperau que se recapti, esperau que estigui aprovat i després decidirem quins projectes es fan i llavors sí que els aplicarem dins el pressupost. El que no té sentit és que ara posem projectes sense tenir nom ni cognoms. Per tant, donau un vot de confiança a aquest govern i a la comissió que ha de desenvolupar aquests fons perquè realment serà finalista.

Quant al tema territorial, que tant ha sortit aquests dies a debat, jo defens que el projecte d'impost el que pretén..., el projecte ja diu que es distribuïran amb equilibri territorial, aquest és l'esperit de la llei, o la filosofia clara que diu la llei, evidentment via decret, s'establirà de forma més detallada com se seleccionaran aquests projectes. Però en cap moment no s'ha d'entendre que el Govern no pretengui que hi hagi projectes a cada illa, que hi hagi equilibri territorial i que sobretot el paper que té un figura fiscal, que és de redistribució de riquesa i de generar desenvolupament econòmic i social, es pugui fer a tot arreu del país. Jo crec que s'ha de confinar que això serà així i així crec que es podrà demostrar, si es deixa funcionar l'impost, perquè també... el que no hem de fer és subhastar els recursos que genera aquest impost, no hem de fer divisió territorial, al contrari, hem de fer país perquè precisament la figura impositiva el que pretén és generar desenvolupament..., ajudar també al desenvolupament econòmic i social d'aquestes illes.

Quant un altre tema que ha sortit, si això ens perjudica davant Madrid. Jo crec que davant Madrid, que nosaltres exercim la nostra autonomia financera i generem tributs propis, aquest mateix o un altre mediambiental, crec que ens ha de donar més força i més credibilitat quan anam a demanar més finançament, perquè vol dir que fem els deures. O sigui, que si nosaltres també exercim la nostra autonomia i capacitat tributària, crec que tenim més possibilitats que Madrid també entengui que ens correspon més finançament.

I res més..., jo només convidaria al Partit Popular que no perdi aquesta segona oportunitat per generar un impost que té unes grans virtuts..., que genera uns recursos molt interessants per a les nostres Illes Balears. I també convidaria a Ciutadans que també doni suport a aquesta iniciativa, perquè al final..., pel que he dit, per la finalitat que genera l'impost, pels recursos que genera que revertiran a les nostres illes i que evidentment milloraran el nostre model turístic, el nostre paisatge, fins i tot el nostre desenvolupament econòmic i social.

I això és tot. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en torn a favor de les esmenes a la totalitat?

Intervencions en contra? Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Volia primer de tot una prèvia, Sr. Camps, el dia que vostè ni ningú del seu partit tenguí una mil·lèsima part de la decència que va tenir la Sra. Joana Lluïsa Mascaró, no aprofitant el seu lloc com a aforada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril, per favor, ...

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., per una denúncia falsa...

LA SRA. PRESIDENTA:

... al debat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., com varen fer vostès l'altre dia amb Rita Barberá, llavors en aquells moments...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril, estaré obligada a cridar-lo a la qüestió, per favor.

(Continuen els aplaudiments i remor de veus)

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

..., llavors en aquests moments pugí aquí i (...).

(Continuen els aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril.

(Remor de veus)

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Defensaré el vot contrari a les esmenes presentades pels Grups del Partit Popular i de Ciutadans, des de la defensa del que representa la proposta d'impost de turisme sostenible, registrada pel Govern en aquest parlament, i des del que entenc i entenem que és la lletra i l'esperit dels acords pel canvi, com a una eina per canviar un model turístic que no és sostenible, però que evidentment genera grans beneficis econòmics, molt mal repartits, tot s'ha de dir, però també grans desequilibris socials, econòmics i

mediambientals. I ho faré, evidentment, sense caure en l'abús que feia el Partit Popular la passada legislatura, perquè qualsevol procés d'encimentament el batejava amb l'adjectiu "sostenible".

Davant els desequilibris que genera el model actual que tenim, aquest que anomenam insostenible, volem equilibris, Sr. Gijón. Si es vol apostar per un millor turisme, o és que vostè no vol apostar per un millor turisme, troba que tot el que tenim és perfecte? Perquè cada vegada que es qüestiona un mil·ligram el que tenim, sembla que es qüestiona el turisme i que tothom està en contra del turisme, i jo crec que s'ho hauria de fer mirar en aquest sentit. I si vols apostar per un millor turisme, això implica parlar i d'això parlem del mateix pla integral de turisme del Partit Popular, d'un turisme responsable, i entenem que això vol dir un turisme sostenible; que cerqui un cert equilibri, i aquest és el sentit de la paraula "sostenibilitat", entre ecologia, entre medi ambient, entre societat, entre economia, i que no hipotequi, encara més del que hi estan, perquè ara mateix consumim sis vegades els recursos que ens podem permetre per sobreviure, les generacions futures, que no les hipotequi encara més.

I sí, és vera que la lletra dels acords pel canvi parlava de cobrar-ho a ports i a aeroports, però això ho conti al Sr. Rajoy, que no ens ha deixat fer-ho, com no ens va deixar en el seu moment fer-ho el Sr. Aznar, malgrat AENA guanya, només en els aeroports de les Illes Balears, 200 milions d'euros nets cada any. Aquí parlem de recaptar 50 milions d'euros. Però no passa res, no passa res, eh, són els seus, són els seus! Els quals, en tot cas, fan negoci, encara més, amb AENA i amb la seva privatització.

I bé, arribats a aquest punt, crec que també dir, almanco en nom del nostre grup, que tanta sort, i m'agradaria afegir a veure què esperen els partits de la bancada esquerra que tenen representació estatal, no és el seu cas, a posar-se d'acord, sobretot després dels espectacles als quals ens té acostumats el Partit Popular en els darrers temps, però crec que no hem de descartar, com a majoria de govern, que si a Madrid canvien les coses i hi ha un govern de progrés, puguem, en el seu moment, cobrar-ho a ports i a aeroports, perquè pensam que seria una mesura molt més justa, i aquesta pens que és una filosofia compartida per tots. I per tant, no es descarti, i si s'ha de modificar aquest impost en el futur, no passin pena que es farà.

Però vaja, jo entenc que la proposta que fa el Govern és una proposta de sentit comú i que, fins i tot el principal grup de l'oposició entén, i jo crec que d'alguna manera ho ha donat a entendre el Sr. Gijón, amb les poques ganes que jo trob que hi ha posat per defensar la seva posició contrària a l'impost, i fins i tot han admès públicament que no faran cap cavall de batalla i no faran una guerra d'això; i jo crec que, de fet, fins i tot el sentit de moltes de les esmenes que presenten van en aquesta línia. Que no passa res, perquè és això, perquè és una qüestió de sentit comú, perquè hi ha desenes de destinacions competidores o d'altres territoris d'altres indrets que ho fan i no passa res; que ho fan aquí devora, a Catalunya, i fins i tot el seu company, el Sr. Montoro, ho va posar com a exemple, en el seu dia, l'impost català, del tipus de tributació que hauriem de fer les comunitats. I perquè avui es fa més necessari que mai aprofitar aquestes temporades bones que tenim i que vendran

per introduir les reformes necessàries per redreçar aquest model turístic que tenim ara, el qual és bo per a algunes coses, però que és qüestionable per a d'altres, en la via d'assolir un turisme sostenible i que sigui font de prosperitat compartida. I dins aquest marc, dins aquesta estratègia, crec que l'impost de turisme sostenible és una peça, una eina més per aconseguir això, per avançar en aquest camí.

Però anem al contingut de les esmenes, primer, si volen, la de Ciutadans, que es resumeix en un breu... "*Ciudadanos es contrario a impuestos que graven la competitividad de la economía de las Illes Balears*", de manera que sintetitzen que novament, no és la primera vegada, el Partido de la Ciudadanía es posa del costat dels amos de l'economia. Ja està tot dit!

Anem a l'esmena del Partit Popular la qual crec que d'alguna manera combrega amb l'esperit de l'anterior, però està una mica més desglossada i que miraré de convertir, punt per punt, amb arguments, en defensa de l'impost de turisme sostenible.

Primer de tot, primer punt, l'impost perjudica el resident. No sé si és que el Sr. Gijón no s'ha mirat les excepcions, també aquest era l'esperit i la lletra dels acords pel canvi, i evidentment quan els residents hagin de fer de turistes, doncs també hauran de pagar l'impost, perquè és un impost d'estades turístiques, i també estaria bé que qualque dia facem turisme dins l'àmbit de la nostra mateixa comunitat autònoma. I vostè, que, a més, ha mostrat aquestes fotos de jets i d'ióts, no sé a quin antre s'allotjaria si se'n va de turisme, que no estaria disposat a pagar aquest euro que plantejam pagar amb aquest impost.

(Remor de veus i algunes rialles)

Segon punt, dificulta la negociació amb l'Estat, per reduir l'IVA turístic; jo pensava que allò de la reducció de l'IVA turístic era una promesa fins i tot del Partit Popular i la pujada del 2012 de Rajoy jo crec que no va ser massa ben rebuda pel sector, i li vull donar una altra xifra, abans li he dit els 200 milions d'euros d'AENA, aquí anem a parlar del valor afegit brut del que va representar la pujada de l'IVA turístic del 8 al 10% o del 8 al 21 en segons quins casos, 300 milions d'euros detrets de l'economia de les Illes Balears cada any. Bé, jo crec que qualque impacte..., per cert ho llig amb el cinquè punt: quin estudi de demanda es va fer llavors? Sap quin és l'impacte de llevar 300 milions de la circulació de les butxaques dels treballadors, dels petits empresaris, de tothom que d'alguna manera ha d'assumir al final aquest IVA? Si hi ha problemes per negociar amb l'Estat, ho facilitin, no ha estat l'actitud fins ara.

Tercer punt, impacte publicitari negatiu. Idò, perdoni que li digui, això depèn del punt de vista d'on es miri; jo he vist en el Govern de Canàries, en plena campanya contra les prospeccions, defensar les fires turístiques, la seva campanya *Save Canarias*, vull dir, defensar d'un perill que amenaçava el medi ambient, i no crec que els hagi restat cap turista ni un, en tot cas n'hauran sumat per la solidaritat de molta gent, per aquest altre arxipèlag germà nostre. O li pos un altre exemple, TUI, un dels principals majoristes de viatges que operen amb nosaltres, doncs TUI reconeix que més d'un 62% dels turistes

que ells duen estan disposats a pagar més si hi ha un valor afegit ambiental o un valor que d'alguna manera no és tangible a la destinació turística. Per tant, aquests jo no veig que tinguin cap problema, ni que l'impacte sigui negatiu, més enllà de la publicitat negativa que puguin fer vostès.

El quart punt, el de turisme de creuers. Si vol parlar de les previsions de creixement d'aquest tipus de turisme, per desgràcia, gràcies a com es troba la Mediterrània en aquests moments els propers anys, que creixerà de manera exponencial i, si no s'ha mirat les esmenes, que crec que d'algunes en compartim el sentit, no és el meu problema.

Punt número 6, no pot tenir una destinació finalista perquè el Govern s'endeuta. Sr. Camps, això va també per a vostè. Sr. Gijón, perquè s'endeuta en aquests moments, sobretot aquesta comunitat? Doncs s'endeuta perquè hi va haver un canvi dia 24 de maig i perquè el Sr. Montoro, l'endemà, va dir: no, l'objectiu de dèficit del 0,7 al 0,3. I això, sense tocar el sistema impositiu, implica 200 milions d'euros més cada mes. Tenim un Govern que vol fer més polítiques públiques a favor de la ciutadania i un Govern que fa, des de l'Estat, un cop d'estat contra la sobirania econòmica i fiscal de les comunitats, per negar la possibilitat de fer la teva pròpia política. Aquest és el motiu principal de l'endeutament i, si no, ho demani a la senyora dels comptes, que és la consellera d'Hisenda, i em donarà, pens, la raó en aquest sentit.

Punt número 7, contractació del 2016 afectada. Sap que em preocupa de la contractació del 2016? La sobrecontractació que hi pugui haver, sobretot després d'allò d'*esta ronda la pago yo*, no?, que va dir algú de la Federació Hotelera els darrers dies. I ara, ja més enllà de l'anècdota i de la broma, sincerament, em preocupa poc, amb el nivell de rendibilitat que ha tenguut sobretot la indústria hotelera els darrers anys i els que tindrà, i les previsions que tenen, doncs el que els pugui afectar en aquesta temporada, que, així i tot, se cerquen fórmules perquè no sigui així.

Punt número 8, s'està imposant. Jo crec que a qualcú realment..., a tota aquesta societat li ha vengut de nou que es posi aquest impost o aquest tipus d'impost damunt la taula, després del que els principals grups de la majoria havíem estat parlant, dels debats que vàrem tenir la passada legislatura, del moment polític que vivim? Jo crec que no.

Punt número 9, l'impost llasta la competitivitat, les inversions, és com un harmagedon, jo entenc la seva rabiola, però no els va valer això per a l'IVA turístic, i jo crec que representava sis vegades l'impacte, com a mínim, que pugui tenir aquest impost.

Punt número 10, la recaptació serà injusta i insuficient perquè deixa fora un 40% de la gent. Però qui els va deixar fora amb la Llei de turisme? Vostès, que van prohibir el lloguer. Per tant, ara no vinguin a protestar. No passin pena que, quan modifiquem la Llei de turisme, tothom haurà de passar per caixa i encara podrem recaptar molt més per fer possible aquest canvi de model.

I el darrer dels punts, perjudica la temporada baixa. Però, Sr. Gijón, vostè o ignora o no en vol parlar, de com

l'estacionalitat ha crescut i molt en els darrers anys, sobretot en els anys de la seva gestió; perquè tot el que hem crescut per l'octubre, ho hem perdut pels mesos d'hivern, i sobretot tenim una hipertròfia, una hiperconcentració de turistes pel juliol i per l'agost que no ens du molt més que problemes.

Em permetrà que li digui que resulta relativament fàcil rebatre aquests arguments que sustenten la seva proposta de retorn d'aquest impost, l'esmena a la totalitat; insistesc, perquè crec que d'alguna manera lliga allò que està damunt la taula amb el sentit comú de la gent.

I finalment, -quant temps em queda, perdó?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Tres minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... voldria respondre als grups que les esmenes a la totalitat del Partit Popular ni de Ciutadans no diuen ni que sí ni que no. I a aquests els diria: primer, el que he dit en el principi, que aquest impost respecta la lletra i l'esperit dels acords pel canvi, llevat, com els he dit, el tema dels aeroports, que en aquests moments tenen vostès prou més possibilitat d'arreglar que nosaltres.

I l'impost de turisme sostenible és sobretot això, una eina més per canviar el model turístic i productiu, no un import de justícia redistributiva, tot i que prenc la paraula al Sr. Gijón i li compr la idea de crear-ne un d'específic per als amos d'iots, jets i "xaletarros"...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., aquesta sí que seria una bona eina de justícia redistributiva.

(Alguns aplaudiments)

No és un impost ambiental i tampoc no forma part d'aquest bloc de propostes dels acords pel canvi, tot i que ha de tenir, entenem, en el moment en què vivim, un sentit mediambiental important, perquè no podem defugir la realitat que vivim, que és més de col·lapse que d'èxit o de perill de morir d'èxit. I de fet, per això hem presentat aquesta esmena abans, quan hem parlat de fiscalitat, que s'haurien d'estudiar per part de la comunitat aquest impuls a nous impostos mediambientals.

I segona qüestió que els voldria dir: deixin, per favor, d'utilitzar la sostenibilitat com a quartada per quadrar unes xifres de repartiment entre illes, que, per a nosaltres, d'alguna manera, es carreguen la filosofia del que seria aquest impost com a una eina per canviar, insistesc, el model econòmic. Ahir vàrem negociar fins altes hores, tothom ho sap i avui surt a premsa, i nosaltres vàrem posar fins i tot damunt la taula la possibilitat que tots, tots els projectes que d'alguna manera s'avaluïn amb càrrec al que es recapti amb aquest impost, d'alguna manera es consideri determinant que sigui decisiu el canvi o la millora dels indicadors de sostenibilitat, per cert, creats amb càrrec a la primera ecotaxa, i que mereixerien una

actualització, i se'ns va dir que no. Per tant, poques lliçons pel que fa a la sostenibilitat!

Deixem de fer renou i anem per feines, superem aquest debat i anem realment al bessó del tema, que vendrà amb la Llei de turisme i amb el debat social necessari sobre aquest canvi de model, perquè no morim d'èxit. Anem a aprofitar, com els deia, aquestes bones temporades turístiques que tenim i que vendrem per canviar tot allò que faci falta. I en aquest marc, l'impost turístic és una eina més, però en venen moltes més, ve el debat sobre el lloguer turístic, que serà una de les modificacions necessàries de la Llei turística. Ve un debat, necessari també, sobre l'establiment d'un sostre de places. I moltes més per convertir realment el turisme en una eina de prosperitat compartida.

Però sobretot esperem, amics i amigues, que avui sigui la gent la majoria que pugui somriure, i no els Escarrers, Barcelós, Fluxás i Matutes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquí algú s'ha deixat un rellotge o no sé si és que l'han posat per a ús dels *sufridos diputados*, que no sabem exactament quin temps ens queda per parlar.

Bé, responent als esmenants, no?, el Sr. Abril, la veritat és que ha estat molt analític amb cadascun dels punts i, per tant, jo ho enfocaré d'una altra manera i el que faré és la reivindicació d'aquest impost, per què nosaltres creiem que és just i que s'ha d'implantar i, per tant, per què rebutjam aquestes esmenes a la totalitat, sense evitar d'entrar en alguns dels comentaris que vostès han fet per justificar les seves esmenes.

Nosaltres creiem que aquest impost és just i necessari per mor de els característiques específiques que té el negoci turístic, el negoci turístic; és una indústria que té unes característiques especials. En aquest cas, una particularitat, que és que té un impacte especial sobre el territori; si vostè ho compara amb qualsevol altra indústria, ara imagino, per exemple, una fàbrica de frontisses, no?, té un impacte en el territori, contamina, fa renou, té un impacte en (...) immediata, però aquest negoci, el negoci turístic, i això és innegable, té uns impactes particulars, especials, contundents sobre el territori: consumeix carreteres, serveis, s'ha de proveir d'enllumenat, s'han de conservar els paisatges, s'han de depurar les aigües, això és obvi, és evident i vostès no m'ho poden negar.

També té coses positives el turisme, i no les hem d'amagar ni ganes, ens proveeix d'una oferta cultural que no tindriem si no hi hagués tota aquesta gent aquí, d'una oferta comercial, d'equipaments de lleure, això també ho hem de reconèixer.

Però anem a aquesta particularitat, aquesta exportació, és que, és clar, el turisme és un negoci exportador on, al contrari de qualsevol altre exportador que nosaltres col·loquem el nostre producte fora, no, aquí ve el consumidor a consumir el nostre territori. Essent això així, és clar que el sector ha de contribuir, com qualsevol altre; quan vostè diu: ja paguen, paguen l'IBI, paguen l'IVA, paguen els impostos especials, naturalment, és una activitat econòmica més i ha de contribuir com qualsevol altra, perquè amb això és igual que qualsevol altre sector. Però, a més a més, a causa d'aquestes característiques, d'aquestes particularitats que li esmentava, aquest sector ha de fer una contribució addicional per compensar aquells impactes que comentava. I això, que a mi em sembla evident, per dos motius: vostè, que sempre es mostra tan interessat i és tan sensible als temes del turisme, almenys amb un dels dos motius que li diré estarà d'acord amb mi segur, el primer, potser no: el primer és que el motiu pel qual s'ha de gravar especialment aquest sector per aquest impacte que té, és que s'ha de distribuir amb justícia la càrrega tributària, el principi és molt clar, qui consumeix paga, qui consumeix territori paga, qui consumeix carretera paga, qui consumeix aigua paga, qui consumeix enllumenat paga, és que és obvi i m'estranya que vostès, que presumeixen de partit liberal, tot i que jo sempre ja els dic que considero que per ser liberals són molt intervencionistes quan governen, escolti, això en aquest sentit és evident. Això el primer motiu.

I el segon motiu, que deia que és el que vostè hauria de compartir amb mi: és el de millorar el destí, el de mantenir el negoci en marxa; és a dir, necessitem aquesta..., és a dir, essent com té, tenint com té aquest impacte sobre el territori, sobre uns béns públics, necessitem un ingrés addicional per poder mantenir el negoci. Qui farà el parc infantil davant l'hotel? Qui arranjara els fanals? Qui asfaltarà la carretera? Qui depurarà l'aigua? Els empresaris turístics? Alguns ho fan, amb molta visió, arranjen alguns paratges o col·laboren amb les autoritats locals per arranjat alguns paratges que l'envolten, però, en línies generals, no fan una contribució directa a mantenir totes aquestes infraestructures. Això ho hem de fer amb els recursos generals de la comunitat autònoma i a causa, i perdoni'm que em repeteixi, però és que ho veig molt obvi, però com que sembla que no queda clar, a causa d'aquells impactes especials necessitem un ingrés especial per revertir, per compensar aquests impactes.

Això ja ho hem comentat en altres debats que hem tingut, espero, diguem, no haver-ho de repetir, aquest és el motiu pel qual nosaltres, com a grup parlamentari..., a més a més, nosaltres ho dúiem en el nostre programa electoral, gairebé literal com s'ha desplegat a la llei, i per tant amb el projecte de llei hi estam totalment d'acord.

Anant a comentar alguns dels comentaris que vostès han fet en la presentació de les seves esmenes, sobre la seva preocupació perquè la gent que va amb jet privat no pagui, doncs també m'afegeixo al comentari del Sr. Abril, espero les seves esmenes a la llei per aconseguir que la gent que va amb jets privats i que va a aquests xalets i que és a vaixells privats, també paguin, ja que està tan preocupat i tan sensibilitzat perquè aquesta gent no pagui, doncs escolti, vostè presenti l'esmena i nosaltres, jo li garanteixo que hi votarem a favor. Això per una banda.

I després un altre tema en el que vostè s'ha emocionat molt, que és el tema dels estudis, els estudis. Miri, escolti, els estudis existeixen, els estudis existeixen, concretament jo li citaré un estudi d'un professor que, sens dubte, vostè coneix, que és el professor Antoni Riera, catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat de les Illes Balears; el professor Riera va venir a Menorca, el dia 4 de gener, a fer una conferència, organitzada per l'Institut Menorquí d'Estudis, i allà ens va explicar que ell ha fet un estudi de disset, diguem-ne ecotaxes, impostos turístics, ell ha fet l'estudi de 17 i ha arribat a una sèrie de conclusions, la més important de les quals és que aquests impostos tenen uns efectes distorsionadors reduïts, distorsionadors de la demanda. Això ho diu el Sr. Riera. Vostè vol un estudi? Escolti, aquest article que ell va fer analitzant 17 impostos turístics, li arriben..., sí, sí,...

(Remor de veus)

... sí, vostè, ja sé que vostè diu la llei, però jo li explico que hi ha els estudis, hi ha els estudis, i si aquest coneixement ja hi és, tampoc cal anar-ho reproduint a tot arreu. Primera conclusió: els impostos turístics tenen un efecte distorsionador reduït en la demanda.

I concretant, el turisme, com a negoci, per les seves característiques, mostra una elasticitat de demanda baixa. I això per què? Perquè normalment la gent cerca la singularitat del destí, quan va a un lloc, si jo vull anar de vacances a París, pel fet que em valgui un euro més no me'n aniré a Amsterdam, eh, me'n aniré a París. I aquí anem, ja veig per on va vostè, per la seguretat del destí, perquè a vostès el que els agradaria és que les Illes Balears fos una marca blanca, perquè això és el que han estat fent durant tots els anys que han governat amb la seva política urbanística, només pensant en el benefici a curt termini.

I tot aquest grup d'aquí el que hem estat fent és tot el contrari, intentar que les Illes Balears siguin un destí singular, i en els llocs on més anys ha governat l'esquerra, en els llocs on més anys ha governat l'esquerra, que és a Menorca, vam fer un pla territorial insular precisament per deixar de ser una marca blanca. I avui tothom diu que aquell és el camí que hem de seguir.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No som una marca blanca, no som una marca blanca, i jo li he de dir una cosa, Sr. Gijón, si vostè considera que som una marca blanca, potser ha de deixar de dir que no ens agrada el turisme, perquè potser és a vostè que no li agrada el turisme, que el que vol és que siguem un turisme totalment indiferenciat amb qualsevol destí de la Mediterrània, que només pot oferir sol i platja, i res més.

(Remor de veus)

A les Illes Balears, a part de sol i platja, tenim moltes coses més i si no miri la promoció que fan els hotelers i els operadors turístics, en general, de les nostres illes, i posen en valor els nostres paisatges particulars, la bellesa del nostre territori. Per tant, no som una marca blanca i per això l'elasticitat de la demanda és baixa, especialment amb el turisme estatal, especialment amb el turisme estatal. Perquè miri, que un noruec

no sàpiga si es troba a Mallorca o es troba a les Illes Jòniques pot ser, però li asseguro que el turisme estatal té molt clar que si vol anar a estiuajar a les Illes Balears vol estiuajar a les Illes Balears i l'elasticitat de la demanda, en aquest sentit, seria baixíssima. Això pel que fa al Partit Popular.

Pel que fa a Ciutadans, permeti'm que controlï el temps que em queda, jo, Sr. Pericay, li he de dir que quan l'he sentit dir aquí que vostès estan en contra dels impostos, he pensat, ostres, si això fos el Twitter, li posaria allò d'et felicito fill! Estan en contra dels impostos i es queda tan ample. Escolti, no, vostè ha dit aquí literalment: nosaltres, com a partit, estam en contra dels impostos. Doncs, escolti, pleguem la paradeta, perquè, és clar, vull dir, no sé què fem aquí, perquè sense impostos no hi ha administració, no hi ha govern i no hi ha res. Això ha dit vostè, potser ho he sentit malament i ja ho veurem en el *Diari de Sessions*.

En qualsevol cas, el text de la seva esmena és claríssim: "*contrario a impuestos que graven la competitividad de la economía de las Illes Balears*".

(Remor de veus)

Escolti, qualsevol increment de preu, qualsevol increment de preu, és clar, fa que aquell producte sigui menys competitiu que sense aquell preu, però això, aquest principi vostè el pot aplicar a tots els impostos, i tornem al que vostè ha dit aquí. Vull dir, això no és un argument per estar en contra dels impostos, en aquest sentit s'ha de dir que, almenys, el Sr. Gijón, el Partit Popular s'ha cansat diem-ne en la seva esmena a la totalitat d'explicar els motius, els quals poden ser molt discutibles, però almenys ha dit els motius.

Simplement dir que estam en contra dels impostos que (...) la competitivitat, a mi em sembla que aquest no és un motiu per justificar una esmena a la totalitat.

I acabaré, amb els minuts que em queden, per expressar una gran decepció, jo he tengut una gran decepció que quan la presidenta ha demanat quins grups intervenien en contra, el Grup de Podem no demanés la paraula, m'ha estranyat molt. M'ha estranyat molt bàsicament, Sr. Morrás, perquè suposo que serà vostè que intervindrà, perquè aquí no som a un camp de futbol...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Castells, li queden cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Aquí no som a un camp de futbol fent un míting ni és un plató de televisió, això és el Parlament i hem vingut a discutir aquesta esmena a la totalitat, i vostès el que han de saber és si estan a favor o en contra d'això. I a mi em decep molt que vostès no sàpiguin si estan a favor o en contra d'això, perquè aquí és el que debatem, aquesta esmena a la totalitat.

Jo, perquè fixi-s'hi, què diu l'esmena? Jo voldria saber, o voldria que vostès sabessin, vostès estan d'acord en dir que l'impost dificultarà la negociació amb l'Estat per a una futura

reducció de l'IVA turístic? O estan d'acord amb que l'impacte publicitari negatiu de l'impost en els nostres mercats d'origen és altament perjudicial? O que l'impost pot tenir un impacte negatiu per l'arribada del turisme de creuers? Que és un impost que llasta la competitivitat del destí de les empreses? La recaptació d'aquest impost resulta injusta i ineficient. Tot això és el que ara votam, no parlem de la distribució territorial ni d'altres temes que s'han parlat aquests dies, que el dia que ho parlem, quan discutim les esmenes parcials, nosaltres tenim molt a dir sobre això.

Vostès, el que estan, no agafant la paraula en aquest debat, tot i que espero, expectant, el que diran en el seu torn d'intervencions, estan dient que sobre això no opinen. I jo el que els demanaria és menys "tacticisme", menys pensar amb l'impacte mediàtic i que siguin lleials a la ciutadania i als seus votants. I que deixin de jugar, d'alguna manera, al gat i a la rata, perquè al final aquí ens hem d'ajuntar tots els grups que en aquest tema pensam el mateix que vostès, i ens deixen sols, ens deixen sols, rebutjant aquestes esmenes a la totalitat, aquestes esmenes a la totalitat, eh.

I jo em pregunto: per què s'ho miren des de la barrera? Per què es renten les mans? Com és que són neutres amb això? A mi no m'hi cap al cap. Em sap greu que *no sepan, no contesten*.

Per a mi, i acabo amb això, no votar en contra de les esmenes a la totalitat del PP i de Ciutadans, per emprar les paraules de la Sra. Camargo, per a mi això sí que és un frau a la ciutadania, un frau a la ciutadania.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Senyores diputades, senyors diputats, molt bon dia. El primer que he de dir és que la contradicció en el Partit Popular i de Ciutadans en aquest debat és inèdita i els porta a la deriva, els ho he de dir, els porta a la deriva, a vostès...

(Remor de veus)

..., sí, Sra. Prohens, a vostès, al Sr. Gijón també, per cert, sí.

Avui s'escenifica la seva solitud, senyors del PP i de Ciutadans, són els únics partits que presenten esmenes a la totalitat d'aquesta llei, i això passa perquè, com sempre, han volgut fer la cort als hotelers, volen fer la cort als hotelers i no se'n cansen. I mirin on són per haver volgut fer la cort als hotelers, i aquí continuaran molt de temps així.

Menyspreen i deixen de banda la majoria ciutadana de les Balears, que sí majoritàriament han escollit la implantació d'un impost turístic. Però vostès renuncien i es queden aquí, bé.

Es contradiuen, en els darrers sis mesos el PP ha plantejat tota sort d'iniciatives parlamentàries relacionades amb el finançament d'aquesta comunitat, infinites; han demanat al nou govern tot el que vostès no han sabut aconseguir de Rajoy i Montoro amb quatre anys de majoria absoluta, i ho demanen a aquest govern, el que vostès no han sabut fer a Madrid. Llavors, el Sr. Gijón ens explicarà com s'entén això.

Un nou model de finançament, una distribució justa de les inversions públiques de l'Estat i de les comunitats autònomes, major aportació als consells insulars, canvis en la política tributària i finalment major control del dèficit i de l'endeutament, tot perfecte. I ara que tenim l'oportunitat de fer una passa de gegant per millorar aquesta situació, la situació del finançament autonòmic a les Illes Balears, vostès se'n retiren, amb covardia i se'n van. I ara que tenim, i ara que volem deixar, ara que vostès volen deixar a la cuneta l'impost turístic, el qual, com vostès sobradament saben, permetria donar una bombolla d'oxigen a aquesta comunitat, i de pas aconseguir part de les seves pròpies demandes sobre el finançament, per tant no s'entén, és una contradicció absoluta la que vostès tenen.

Permeti'm que els ho demani: volen o no un millor finançament per a aquesta comunitat, volen on o volen un millor finançament per a aquesta comunitat? Perquè no em queda clar amb la seva postura d'avui.

En el cas de Ciutadans, estimats companys de grup, i ho dic amb sinceritat i amb bon cor, el seu cas encara és més curiós; a dia d'avui desconexem per complet què proposa el seu partit en relació amb el finançament d'aquesta comunitat, perquè vostès no han presentat ni una sola iniciativa, ni en comissions ni en aquest ple, relativa al finançament d'aquesta comunitat. Per tant, és prou curiós entendre què és el que plantegen vostès aquí. Per això deduec que o bé vostès estan d'acord amb la política econòmica d'aquest govern o, senzillament, no tenen ni projecte ni alternativa. M'agradaria més pensar que és la primera opció.

Per això, per tant, perdó, la meua pregunta per a vostès seria: per quin motiu fan avui la pinça amb el Partit Popular si fins ara no han fet oposició política econòmica al Govern? Per què fan la pinça amb el PP avui? Ens ho explicaran, supòs.

Això prova, senyores i senyors, que avui aquests grups queden arraconats per culpa de les seves contradiccions. Però bé, deixem de banda les seves postures incongruents i anem a profundir en la necessitat i importància d'aquest impost.

La majoria de persones que represent consideren que Balears aporta a l'Estat molt més del que percep i això s'ha discutit àmpliament en diferents debats, i que existeix un greu desequilibri territorial pel que fa al finançament de les comunitats autònomes. Consideram que el fet de ser illes contribueix encara més a aquest aïllament econòmic, però també polític. I aquest fet repercuteix extremadament en el cost de vida, en la competitivitat empresarial, en el mercat laboral, en l'amenaça especulativa sobre el sòl, en la suficiència i qualitat dels recursos naturals bàsics i també, en definitiva, en l'autosuficiència i la qualitat de vida.

Coïncidim que hi ha múltiples factors externs que no es troben a l'abast del nostre control directe. No tenim pes de decisió en les polítiques europees i de l'Estat; no tenim capacitat d'incidir sobre el tipus d'interès bancari i no fixam els límits del deute. Tampoc no som sobirans pel que fa a les polítiques fiscals ni sobre les infraestructures estratègiques per a la nostra comunitat, com ara ports i aeroports. Per això tenim un deute amb la ciutadania d'aquestes illes i mentre la majoria dels aquí presents fem feina per aconseguir un bon finançament i una millora de la qualitat de vida dels illencs, vostès decideixen abandonar el vaixell i partir a la deriva amb les seves postures contradictòries.

Sra. Prohens, Sr. Pericay i resta de membres dels seus grups, reflexionin i tornin a port. Saben que tenim entre mans un dels projectes decisius d'aquesta legislatura i, sincerament, crec que lamentaran no haver estat al costat de la majoria de la ciutadania en el moment en què s'aprovi l'impost.

A la Unió Europea són majoria els països on s'aplica l'impost turístic, de fet, 14 sobre 11 l'apliquen actualment, el darrer en fer-ho ha estat Portugal. No digui que no, no digui que no, Sr. Gijón, no digui que no...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, si s'apliquen a ciutats, s'apliquen als països, per defecte, o les ciutats, ...

(Remor de veus)

... les ciutats no formen part dels seus països! Caram, és interessant això!

(Remor de veus)

Em permetran que continuï, per favor? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queden dos minuts i mig.

LA SRA. TUR I RIBAS:

És la primera vegada -gràcies-, és la primera vegada que sent dir que una ciutat no pertany a un país o a un estat, ben curiós.

(Remor de veus)

Bé, fora d'Europa aquest impost s'abona als Estats Units, a Tunícia, a Egipte, a Marroc, a Dubai, a Les Maldives, a Tailàndia, a la Ribera Maia, a Punta Cana, a Cancun, Cuba i Equador, entre molts altres països, supòs que amb això sí que hi estaran d'acord. A cadascun d'ells, en funció de la legislació del seu país, s'aplica amb uns paràmetres o amb uns altres, però en tots ells el denominador comú passa per l'aplicació, perdó, el denominador comú de l'aplicació passa per augmentar la competitivitat del sector turístic; és a dir, l'objecte pel qual s'aplica és idèntic al que es pretén argumentar aquí: reduir l'impacte ambiental i contribuir a l'estabilitat econòmica. Per tant, exactament els mateixos objectius.

I saben que la implantació d'aquest impost, ara per ara és elemental, Catalunya, en el cas de l'Estat espanyol, n'ha estat un precedent, i creiem que és un referent de proximitat que ens hauria de fer confiar amb la nostra capacitat d'aplicar-lo amb rigor, sense pors i sense complexes.

Per tant, no es refugiïn en arguments sense consistència, no es contradiguin, no es contradiguin. No, no, Sr. Gijón, consistència cap, perquè vostè únicament s'ha llegit tres fulls de la llei, ja ens ho ha dit, i vostè, que és economista, crec que s'ho hagués pogut *currar* un poquet més.

Mirin, dels grups hotelers espanyols amb major projecció i representació internacional, vuit tenen la base a les nostres illes, vuit de deu, i vostès saben que on més s'han expandit i on més presència tenen és al Carib, l'impost turístic s'aplica al República Dominicana, a Cuba, a Mèxic, que, casualment, són els països on major concentració hotelera tenen les cadenes d'aquestes illes.

Algú ha escoltat els hotelers de Balears dir que abandonen una d'aquestes destinacions perquè les autoritats locals apliquen un impost turístic? Jo crec que no. Els han escoltat mai dir que han tengut pèrdues o que han reduït el seu volum de negoci en aquells destins fruit de l'aplicació d'un impost turístic? Crec que no. Entenguin bé, entenguin que si se sumen contribuiran de millor forma al projecte comú de Balears i per tant crec que sí que n'han de reflexionar, sobretot de les conseqüències que tindrà en un futur haver deixat de banda aquesta possibilitat.

Saben que la implantació d'aquest impost, ara per ara, és elemental, i podem estar d'acord que hi ha aspectes de la seva aplicació que s'haurien de canviar, evidentment, des de Formentera també pensam que l'impost no recull exactament totes les premisses que ens agradaria, i d'això en parlarem en el debat de l'impost més endavant.

Però el que no farem és donar l'esquena al projecte que ens ha de permetre major capacitat i major equilibri territorial en un moment social, polític i econòmic tan crític com el que vivim ara.

I ja per acabar, no puc deixar de banda que les hotelers són una peça clau d'aquest projecte, en som perfectament conscient, són col·laboradors indispensables, tot i que sabem que el rol que el tocarà fer no és plat del seu gust, en som conscients.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Ho sabem i ho comprenem, però en el projecte comú de Balears tots haurem de fer esforços. Ens hagués agradat una llei que permetés el cobrament en ports i aeroports, crec que tots en primera instància voldríem que fos així. També volem que els residents no paguin, però, de moment, els tractats de lliure circulació de la Unió Europea no ho fan possible, i això vostès també ho saben. Hi ha aspectes de

l'aplicació que no eren la primera opció ni dels hotelers, ni per al PP, ni per a Formentera, ni tampoc per al mateix Govern, tot i així els hotelers ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, el seu temps ja s'ha exhaurit.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Molt bé, idò bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Oliver, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta, diputats i diputades. Duem parlant d'un impost sobre estades turístiques setze anys, el Govern progressista del president Antich el va implantar i va ser operatiu des de l'1 de maig de l'any 2001 fins a l'octubre de l'any 2003, en què el Govern del Partit Popular, amb el Sr. Matas al capdavant, el va derogar. El Partit Popular es va posar al servei d'una minoria que, per estranys interessos, en va fer bandera contra el Govern que, democràticament havia estat elegit.

Avui venim a corregir un error, una vegada que reafirmam la voluntat popular, torna ser un govern progressista qui ha impulsat un altre cop aquest impost. Desitjam, sincerament, que avui sigui definitivament l'inici del darrer tram d'aquest llarg camí.

El principi i l'expansió de la indústria turística va tenir lloc els anys de la dictadura. I amb decisions com aquesta, amb l'impost, venim a restituir, en la mesura del possible, la manca de control democràtic del procés del desenvolupament del turisme. Tenim un model turístic que es caracteritza per un producte estàndard i massificat, sotmès a la voluntat de tercers, ho hem sentit aquí, i és així. Un model que té com a primer criteri el cent per cent de l'ocupació, un sector on part de l'empresariat no té mentalitat industrial, l'únic objectiu és el negoci, el benefici per damunt del producte, com els de Bimbo, si ho recorden, un model en definitiva que és necessari canviar.

Aquest model ha propiciat un fort desenvolupament econòmic i transformació social, però ha duit també un desgast excessiu dels nostres recursos territorials i mediambientals, així com efectes negatius, socials i laborals; ha requerit i requereix que les institucions públiques facin un enorme esforç per dotar la nostra comunitat de les infraestructures necessàries per tal de suportar la intensitat amb la quals es desenvolupa el nostre territori l'activitat turística.

Som conscients que el futur d'aquestes illes depèn de la capacitat per fer compatible el creixement econòmic amb la creació de llocs de feina, amb la protecció del territori i la cohesió social.

La competitivitat turística requereix passar d'un model expansionista i destructor de recursos a un model d'equilibri social i econòmic que preservi el territori. És palesa la insuficiència dels mitjans econòmics procedents de les fonts estatals. Recordem que la inversió que dedica el Govern de l'Estat a aquestes illes en els darrers pressuposts és de 144 euros per persona, quan la mitjana estatal és de 236 euros; únicament Canàries, les nostres illes cosines, diria jo, es troba pitjor que nosaltres, amb 123 euros i, com a referència, crec que és bo saber que Castella i Lleó en rep 580.

És imprescindible trobar fons de finançaments addicionals per poder dur a terme actuacions per aconseguir un equilibri econòmic, social i mediambiental. És evident que l'autonomia política que la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia atorguen a aquesta comunitat no es pot exercir si no es té economia financera.

L'aprovació d'aquest impost és, en definitiva, un exercici de sobirania, constitucionalment reconeguda, que, quan l'exercim, ens fa més forts com a poble, és una victòria de la democràcia.

Recordem que tots els partits polítics que donam suport al Govern ho duim als respectius programes electorals, és un compromís electoral de tots els partits que li donam suport i no complir-ho seria un frau a la ciutadania.

Amb aquest impost s'aconseguirà normalitzar una situació absurda que fa anys que dura, fa setze anys que dura. Ningú no en entén per què a tants de països i a ciutats del món es cobra per dormir en un establiment turístic i aquí no. Què tenim que ens fa diferents dels altres? Per què a altres bandes és bo i per a nosaltres no ho és? Hi ha poques raons objectives que ens facin diferents; raons subjectives, alguna.

És evident que és bo per a aquestes illes i també està clar que quan nosaltres decidim diem que sí. També és cert que ens ha costat molt -ens ha costat molt- donar aquesta passa de normalitat democràtica. Parlam d'alguna cosa més que d'un impost, és un element de satisfacció que reafirma la nostra consciència de poble, parlam d'exercir la capacitat que té aquest parlament, el poble de les Illes Balears de decidir.

Comença avui el tràmit parlamentari que ha d'acabar amb la seva aprovació, tornarà a ser així una realitat, un instrument per millorar la destinació, per pal·liar l'impacte de 13 milions de visitants, per distribuir la riquesa de forma més justa. Mai no ha estat un fantasma, com hem sentit a dir altres vegades a l'anterior legislatura. La derogació de l'anterior impost va ser un error, un error garrafal que hem pagat tots; va ser un error i un càstig als ciutadans d'aquestes illes, un error garrafal que ha produït un forat de 1.000 milions d'euros a la nostra comunitat, 1.000 milions d'euros que mai no recuperarem, 1.000 milions d'euros perduts, un càstig perquè no hem pogut invertir aquests recursos en el benestar dels nostres ciutadans. Possiblement aquesta va ser la derogació, l'acte de major insensatesa política duita a terme per un govern.

Parlam d'un impost molt especial, un impost únic, diferents dels altres, és propi, creat i implantat a la nostra comunitat, el que vol dir que tot el que recapta es queda aquí, cosa que no

passa amb els altres impostos estatals. És finalista, aquesta condició no només és per assegurar que els recursos es destinaran a les finalitats que el projecte de llei... que la llei determina, que ho és, però és molt important per visualitzar amb claredat un efecte de solidaritat entre els visitants i la societat que els acull, no és possible un turisme sostenible sense aquesta complexitat.

Un altre element que el fa diferent és l'existència del fons com a instrument de finançament per afavorir el turisme sostenible, responsable i de qualitat.

Lligat al caràcter finalista aquest projecte de llei crea també la Comissió d'Impuls de Turisme Sostenible formada per institucions públiques, agents socials i econòmics i per entitats, la qual té la funció de proposar els projectes que s'han d'executar amb càrrec a aquest fons, i també la funció d'elaborar un pla anual d'impuls del turisme sostenible que fixi els objectius prioritaris amb criteris d'equilibri territorial, proporcional, solidari i amb projectes a totes les illes.

La política del curt termini s'ha d'acabar perquè ens du a aprofundir en un model que no té futur. Així, la llei determina que els recursos s'han de dedicar a finançar actuacions de protecció, preservació, modernització i recuperació del medi natural rural i marí, a lluitar contra l'estacionalitat, a recuperar i rehabilitar patrimoni històric i cultural, a diversificar la nostra economia mitjançant projectes d'R+D+I, a la millora de la formació i de l'ocupació i a la inversió en infraestructures de caràcter social i sanitari.

Són majoritàriament actuacions que incideixen directament sobre el territori, lloc on es desenvolupa l'activitat turística, però els efectes d'aquesta intensa activitat no incideixen únicament sobre el territori, incideix també sobre les persones i per això també és just destinar recursos de l'impost a projectes de caràcter social, sanitari i laboral, que són incorporacions noves, crec que molt importants.

Coincidint amb la greu crisi econòmica social que hem patit any rere any, s'ha incrementat el nombre de turistes que vénen a aquestes illes, estam molt prop de 14 milions de visitants, cada temporada és millor que l'anterior, més turistes, més beneficis, però al mateix temps tenim condicions laborals precaris, salaris més baixos, les pensions més baixes d'Espanya, índex de pobresa elevats, la crisi ha augmentat les diferències social, per això la incorporació de projectes de caràcter social, laboral, és de justícia.

Aquest impost no pretén ni és un impost mediambiental ni ecològic, és un impost amb una finalitat de millora mediambiental, grava la capacitat econòmica del contribuent per raó de les estades que faci als establiments turístics que determina el projecte de llei.

No pretén eliminar externalitats, en aquest cas turistes, sinó que pretén millorar la qualitat de vida dels residents i dels que ens visiten. No és una taxa, que per la seva concepció ha de tenir una recaptació zero i no ens trobam en aquest cas.

Pel que fa a les dues esmenes a la totalitat, de devolució, que ara debatem, presentades pel Partit Popular i Ciutadans, he

de dir que les rebutjarem, es fonamenten totes dues en arguments equivocats, falsos i demagògics.

Respecte de l'esmena de Ciutadans, precisament aquest impost ha de servir, Sr. Pericay, per millorar la competitivitat de la nostra destinació turística i, per tant, també de tots els sectors econòmics d'aquesta illa, però també ha de servir per millorar la qualitat de vida dels residents. És també un instrument de solidaritat entre els turistes i els residents, en cap cas no grava la competitivitat de la nostra economia, tot el contrari.

Pel que fa a l'esmena del Partit Popular he de dir que atribueix a aquest impost tota una sèrie d'efectes que no són certs -veig que el Sr. Gijón ha sortit, tal vegada és a repassar l'estudi-, aquest impost té una incidència positiva sobre el turisme, seria la primera destinació turística de tot el món -i cregui'm, no som tan especials en què un impost com aquest tengués incidència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queden cinc minuts, Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

... -gràcies, presidenta-... negativa. Aquest impost té un efecte neutre sobre la demanda, qüestió que s'ha comprovat amb els impostos que com aquest són vigents a altres destinacions. Nosaltres no serem un cas apart.

Argumenta l'esmena del Partit Popular al punt 1 que perjudica el resident. Dues qüestions: una de legalitat, aquest impost s'ha d'adequar a la normativa comunitària i, per tant, ha de respectar el principi de generalitat i el de no discriminació, per això establir una diferència entre residents i no residents conculcaria normativa europea. I la segona, demagògia, aquest impost es pagarà únicament en els casos en què una persona resident a les Illes Balears vagi a un hotel i pagarà, pagarà aquest i pagarà IVA com pagam tots, com si va a un restaurant, que també paga, però si dina a ca seva o dorm a ca seva no el pagarà, evidentment. És un argument populista i demagògic que no es pot acceptar.

Per altra banda, el projecte de llei contempla una sèrie d'excepcions als menors de setze anys, a estades fetes per causa major, a estades subvencionades per programes socials i de les administracions públiques o de la Unió Europea, entre d'altres.

Res a veure no té aquest impost, referent al punt 2, aquest impost autonòmic, directe i finalista, amb la negociació per la baixada d'altres impostos estatals, ni de les taxes portuàries ni aeroportuàries, és mesclar ous amb caragols, res a veure. Una cosa no implica l'altra, el nostre govern té l'obligació de reclamar davant l'Estat el que legalment ens correspon, i hem vist que ho fa, cosa que no va fer el Govern Bauzá, ho ha fet en aquests sis mesos, però també, al mateix temps que ho reclama, té el deure d'emprar totes les vies que la Constitució i el nostre Estatut d'Autonomia li atorguen per tal de garantir que els ciutadans d'aquestes illes disposin dels serveis públics de qualitat.

Referent al punt 3, l'impacte publicitari en els mercats emissors depèn, en gran mesura, de nosaltres, Sr. Gijón, vostè ho sap perfectament. Si tots estan d'acord que no és bo, i jo crec que hi estam, està clar que no ho hem de fer, està clar que no ho hem de fer, està clar què hem de fer, que és no fer-ho, en una paraula. Un exemple del que no s'ha de fer són les declaracions del president Aznar, ja fa estona, que des de l'estand de les Illes Balears a la Fira Turística de Londres va criticar, a tots els mitjans de comunicació nacionals i estrangers, les polítiques del nostre govern, possiblement l'acte de deslleialtat més gran que ha fet un govern d'Espanya als ciutadans d'aquestes illes. Això és el que no s'ha de fer.

Sobre el turisme de creuers, el nostre grup, ho haurà vist, ha presentat una esmena per tal que la tributació d'aquest tipus de sector millori.

Com hem dit en el punt 5, ara hi faig referència, a totes... a moltes de les destinacions del món on s'aplica aquests impost o similar no té un efecte sobre la demanda. Estudis fets, que n'hi ha, i molts, a part d'aquest que vostè ha llegit n'hi ha molts més, diuen que pot afectar un 1%, o sigui, en el nostre cas, tenint en compte els 13 milions, que són més, però serien 130.000 persones que no vendrien per no pagar 2, 3, 4 euros. Vull recordar que nosaltres aquí no volem competir en preu, és a dir, està clar que aquest efecte sobre la demanda és absolutament inexistent.

Respecte del punt 6, el projecte de llei estableix que aquest és un impost finalista, afectat a una sèrie d'actuacions. La despesa de la comunitat autònoma serà la que sigui, però els recursos d'aquest impost es dedicaran a les actuacions que determina l'article 19, perquè ho diu el projecte de llei i perquè és una de les essències d'aquest impost, Sr. Gijón.

El punt 7 diu que la contractació ja està tancada per al 2016. Això no és un argument sòlid que es pugui considerar també estava tancada l'any que el Partit Popular va pujar l'IVA, també està tancada quan puja el combustible, també estava tancada quan varen pujar les taxes aèries i aèries. A més, segons han publicat els mitjans, sembla que hi ha hotelers que assumiran l'impost, vol dir que en aquest sentit això no és una qüestió important.

El punt 8, és un impost que està parlat amb tot el sector turístic, amb tot. De les repercussions sobre els treballadors, precisament, hi ha actuacions destinades a la formació, a l'ocupació i a lluitar contra l'estacionalitat, qüestions totes dues que van a favor dels treballadors de forma clara i decidida.

El punt 9, aquest impost no llastra la competitivitat de la destinació ni de les empreses, tot el contrari. A més de les inversions que fins ara el sector privat ha fet, a més, hi haurà les que es podran fer amb aquest fons recaptat i no sols es beneficiarà el sector de la construcció, molts altres sectors també podran gaudir del benefici d'aquesta indústria. Pensin en els mil milions d'euros que hem deixat d'invertir aquests deu anys sense impost turístic. Això sí que ens ha llastrat, Sr. Gijón.

Punt 10, el fet que un percentatge no pagui...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Oliver, hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

...sí, ara ja acab, presidenta-,... no és motiu per impedir l'existència d'aquest impost, no és un motiu en si mateix, és un argument pobre que també podria aplicar exactament a l'IVA, però no ho fa. Hi ha d'haver un impost, el que no hi ha d'haver és oferta que no sigui legal. Aquesta és la qüestió.

No es pot afirmar respecte del punt 11 que grava la temporada baixa perquè, com hem dit, és un impost neutre, sense incidències sobre la demanda i precisament amb recursos en aquest impost es podran dur a terme actuacions per allargar-la.

Per acabar, ressaltam que cap d'aquestes dues esmenes no posa en qüestió la filosofia de l'impost, que és la creació d'aquest fons, ni la necessitat de dedicar recursos a les actuacions que determina l'article 19 del projecte de llei.

Entenem així, que tenim un camí per recórrer junts, tant amb el Partit Popular com amb Ciutadans com amb els grups polítics que han decidit abstenir-se avui en aquesta votació. Nosaltres, evidentment, votarem en contra de les dues esmenes a la totalitat que han presentat el Partit Popular i El Pi per estar totalment en contra d'aquests arguments que han esgrimit i desitjam, sincerament, des del Grup Socialista que el tràmit que avui comença acabi amb l'aprovació d'aquest projecte de llei perquè estam convençuts que serà bo per als ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Oliver, per favor.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

... d'aquestes illes.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ràpidament, respecte del que alguns dels intervinents han dit, al Sr. Abril, aquesta rima que m'ha fet i que diu que amb això està tot dit, me l'explicarà, no sé si ara o a un altre moment, m'és igual, però sí li demanaré que me l'expliqui, per veure exactament si està tot dit, què és el que està dit i el que no està dit, que supòs que deu ser molt poc.

Al Sr. Castells, li puc llegir exactament què he dit: "la nostra divisa pot concretar-se així, com manco impostos millor."

Evidentment nosaltres no creurem mai que no hi ha d'haver cap impost, perquè això seria com reconèixer anar en contra d'un principi, el de la justícia distributiva, per descomptat. Com sap bé, a més, al nostre programa veurà quins impostos, que hi ha un reconeixement, evidentment, i una defensa de determinats impostos, però sí que és cert que no som un partit especialment propens a pujar-los, i jo he posat un poc l'exemple d'aquí, també he dit. Acaba d'haver-hi un augment, diguem, de la pressió tributària en el pressupost d'enguany, dic, doncs, no hi afegim un impost més. Això és el que dic.

La meva estimada companya de Grup Mixt em diu que no hem presentat ni una sola iniciativa sobre el finançament, té tota la raó, no n'hem presentada cap, però ens hem manifestat en totes, perquè si una característica tenim és que sempre intervenim cada vegada que hi ha una iniciativa, sigui de qui sigui. Ens hem manifestat i jo m'he manifestat moltíssimes vegades sobre els problemes de finançament d'aquesta comunitat, no crec que ningú no tingui cap dubte sobre això, però bé, si, diguem, en aquest cas vostè el té jo li record que això, i a més m'ho imagin, que es pot trobar.

Respecte de la pinça amb el Partit Popular, miri, jo crec que vostè és la persona menys indicada per parlar de pinces, eh?, primer perquè vostè sempre apareix amb un pinça quadripartida, com a mínim, i després perquè el seu propi anagrama és una pinça en si, no?, Gent per Formentera-PSOE...

(Algunes rialles i remor de veus)

... jo, que jo sàpiga, encara no he fet cap, diguem, cap proposició no de llei o de llei sumant el meu anagrama amb el del Partit Popular, per ventura sí que ho faré, no li dic que no, però no ho he fet mai. Per tant, crec que no és aquest realment un bon exemple.

I bé, ja per acabar, parlen de frau a la ciutadania, i és un terme que es va repetint que supòs que té *copyright*, però que després ha estat usat per altres, escoltin, de ciutadans n'hi ha molts, eh!, és a dir, i no tots han apostat per aquest model. Supòs que si s'agafen els programes i vostès representen una majoria, efectivament podem considerar que una majoria ha apostat per aquests acords de governabilitat, que són teòricament la suma dels tres programes o quatre que pot haver-hi, diguem, a la majoria parlamentària, però en tot cas que quedi clar això, perquè ciutadania, a part de representar la condició de ciutadà, engloba tots els ciutadans.

Segona cosa, d'avui en sortirem, m'imagin, amb un parlament profundament dividit, és a dir, aquestes dues esmenes a la totalitat tendran el suport dels grups respectius, tendran uns grups que hi votaran en contra i tendran després una part considerable d'aquest hemicicle que s'abstindrà davant d'aquestes propostes, i això em pareix que realment hauria de ser un element de reflexió, sobretot quan part d'aquesta divisió és una divisió que es produeix també dintre de la mateixa majoria parlamentària, i això encara em pareix més greu de cara a la posada en marxa d'un projecte de llei com el que estem discutint.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

...i ahora, después de todos sus “ah”...

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón, del Grup Parlamentari Popular.

(Algunes rialles)

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Iré contestando a cada uno de los portavoces.

...que sepan que el impuesto del IVA turístico se puso a todos los competidores de España, de las Islas Baleares, a todos por igual, exactamente igual a todos. Por tanto, claro, cuando ustedes hablan de impuesto del IVA, lo que no se dan cuenta es de que aquí nosotros sí estamos poniendo un impuesto que no lo está poniendo ninguno de nuestros competidores, absolutamente ninguno. Cataluña, cada vez que hablan de Cataluña, de que pone el impuesto y que lo tiene, Cataluña no está cobrando el impuesto en las zonas turísticas competidoras de Baleares, y no hay ningún destino en el Mediterráneo que esté cobrando este impuesto. Por tanto estamos mezclando, como ustedes decían, *ous amb caragols*.

Sr. Abril, lo primero que me dice es que no me ve especialmente vehemente en la defensa de este proyecto. Yo, al contrario, le veo a usted muy vehemente, le veo como muy excitado; supongo que será por eso que ha dicho de que en este gobierno hay amor pero no hay sexo. Igual hace falta un poquito más.

(Algunes rialles)

Sr. Abril, el turismo vacacional sí se reguló, se lo he dicho antes al conseller y se lo vuelvo a repetir; otra cosa es que no le gustara la regulación, pero es que no han hecho nada en estos ocho meses para mejorar la regulación. En la Ley turística se dice perfectamente qué entra y qué no entra, se dice perfectamente qué entra y qué no entra, y ustedes en ocho meses no han hecho absolutamente nada, ni para mejorarlo ni para entorpecerlo, no han hecho absolutamente nada. Para otras cosas sí se han puesto de acuerdo; para derogar ésta, no lo han hecho.

Mire, usted dice... Este impuesto, este impuesto -me sabe mal a todos los que lo están defendiendo con tanta vehemencia- no reparte riqueza y no mejora salarios. Por tanto dejen de decir que es redistributivo porque ni reparte riqueza ni mejora salarios. Además no es ecológico y no es sostenible, y esto no lo decimos nosotros, lo dicen ellos, que algo tendrán que decir en toda esta historia. Cuando usted, Sr. Abril, me dice lo de cobrar en puertos y aeropuertos, y dice que es porque no le ha recibido el ministro del Partido Popular, a la consellera, a mí me ha quedado una duda, porque el Partido Socialista, tanto la consellera como la representante, lo que dice es que no es legal. Por tanto no tiene nada que ver una cosa con la otra, pero ya para que sepa también un dato las colas de espera para que te reciba un ministro a un conseller de un gobierno de Baleares están más o menos en la media, porque a nuestro conseller Biel Company tardaron más meses todavía en recibirle. Por tanto no creo que eso sea realmente el problema.

Y claro, cuando ustedes hablan de que existe fraude en otros impuestos, mire, no hay ningún impuesto que tenga un fraude, como en este caso, del 40%, ninguno, pero es que además reconocido por el estudio económico de tres folios.

Los residentes lo siguen pagando. Usted dice: “Si van de ocio, lo pagan”. Bien, bueno, eso ya es discutible; pero si no van de ocio también lo pagan. De hecho si un trabajador de las islas tiene que venir a cualquiera de las otras islas a hacer su trabajo y no tiene más remedio que hospedarse en un hotel pagará un impuesto. Por tanto no han resuelto absolutamente nada.

Vuelven otra vez, y esto, Sr. David Abril, es un mantra que utiliza, como si nosotros estuviéramos defendiendo a los Barceló..., ha dicho Barceló, Fluxá y Matutes, cuando precisamente estos hoteleros es a los que menos les afecta este impuesto. No se dan cuenta de que la realidad de Baleares son las pequeñas y medianas empresas, familias que tienen un hotel, familias donde el padre está en la recepción, la madre está en comercialización y el hijo está en el bar. Esa es la realidad de Baleares, esos son los hoteles que hay, lamentablemente de tres estrellas, 60% de la oferta. No son los grandes hoteleros, no son los grandes hoteleros, y cuando aquí dice alegremente “esta ronda la pago yo”, la realidad es que estas familias, estas pequeñas y medianas empresas van a tener que pagar de sus resultados este impuestos, y esos resultados no son gratuitos: lo que deja de ir a un sitio o lo que va a un sitio deja de ir a otro. Por tanto o se resentirá la inversión, o se resentirá el tema laboral, les guste o no les guste, y esa es la realidad. Por tanto si ustedes quieren seguir insistiendo en que nosotros defendemos a los Barceló, Fluxá y Matutes se volverán otra vez a equivocar, porque una vez más demuestran que con ustedes los ricos pagan menos. Esa es la realidad.

Claro, cuando dicen que con esto mejora la sostenibilidad, yo lo siento mucho, Sr. Abril, porque en ocho meses no ha habido ni una sola medida de este gobierno que vaya encaminada a trabajar en el turismo sostenible más allá de poner este impuesto en marcha; no se ha presentado ninguna medida de ahorro energético, no se ha presentado ninguna medida de energías alternativas, no se han presentados medidas de ahorro en agua, luz o lo que sea, no se ha presentado ninguna medida de impulso del vehículo eléctrico, por ejemplo. Por tanto si lo único que tienen que ofrecer es un impuesto más, pues de ecologista y de sostenibilidad tiene más bien poco.

(Remor de veus)

Vuelven a decir todos y hablan del IVA turístico, y el IVA turístico ha sido un mal necesario. Nosotros no estábamos de acuerdo, evidentemente...

El Sr. Castells, a parte de echarles una bronca a los de Podemos, que supongo..., que supongo que ahora se defenderán... Por cierto, ayer me decía el Sr. Saura en una intervención en un medio de comunicación que el Partido Popular no estaba acostumbrado a esto de los debates en

(Remor de veus)

público entre miembros del propio gobierno, y es cierto, no estamos acostumbrados porque la verdad, hay que reconocerlo, nos cuesta llegar a pactos con...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, ha d'anar acabant.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Voy acabando, Sra. Presidenta. ...pero la realidad es que quien está de verdad enfadado son ellos, no nosotros; nosotros estamos aquí expectantes, viendo el espectáculo, que no es precisamente muy bueno.

Y, Sr. Castells, yo entiendo y puedo incluso asumir algunos de los argumentos que ustedes utilizan, efectivamente se podrían llegar a tener en cuenta. Lo que pasa es que reconozcan que están mal desarrollado el impuesto, está mal desarrollado. Esto, si se hace dentro de seis meses cogiendo toda la oferta, pues a lo mejor es otro impuesto totalmente diferente, y si aseguramos que sea efectivamente turístico pues mucho mejor.

Y a..., bueno, no tengo mucho más tiempo. Sra. Tur, claro, me dice que no he estudiado... ¿Usted se ha leído el informe económico?, ¿y el estudio de demanda...?

LA SRA. PRESIDENTA:

De hecho no tiene más tiempo, Sr. Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias. Bueno, pues no hay estudio de demanda, así que no se lo ha podido leer.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèpliques. Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

(...) per recuperar el Rolex... Sr. Pericay..., ha parlat vostè de pressió tributària. Jo li voldria recordar que la naturalesa de l'impost no grava els ciutadans i les ciutadanes ni empreses de les Illes Balears, sinó que grava o hauria de gravar els turistes. Per tant deixin el discurs...

(Remor de veus)

...de la pressió fiscal sobre els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat. No he volgut només abans fer una rima fàcil, sinó posar en evidència una contradicció evident entre el que jo entenc que hauria de significar defensar la ciutadania, i vostès sempre ens recorden que són el partit de la ciutadania, però en canvi unes posicions i un discurs que coincideixen molt sospitosament amb les que tenen els grans portaveus de l'Ibex 35, que per a mi al final és l'únic que explica que a pesar de parlar tant de regeneració siguin els únics que en aquests

moments *y con la que está cayendo* s'acostin al Sr. Rajoy per mirar de pactar, o sostenguin encara un pacte amb el Partit Popular a la comunitat de Madrid, per molt que parlin de regeneració.

Al Partit Popular. Sr. Gijón, em diu vostè que no li sona cap mesura de sostenibilitat d'aquest govern. Fa un parell de setmanes vàrem tenir aquí un debat sobre justament el Decret de mesures urgents per protegir el territori. Quina millor manera de treballar per allò que és el nostre petroli, que no és el turisme sinó que és la terra, que és la que al final surt a les fotos de les fires turístiques, que fer un decret llei?, que, ho vaig dir, en farien falta un parell més per protegir aquest territori i no matar la gallina dels ous d'or, que és un conte que a vostès els han de llegir cada vegada que parlam d'aquests temes, perquè al final és el risc que tenim, i els ho he dit abans, el risc de morir d'èxit, perquè el debat real i el debat social és el de risc de col·lapse i de saturació i no un altre, insistesc, i aquesta és una peça més.

Ha parlat fins i tot d'energia. Però com s'atreixeix? Vostè ha parlat amb els hotelers?, i això que jo som dels que l'acús a vegades de complicitat excessiva amb els hotelers. Vostè sap que amb l'atac que va fer el Sr. Soria, que també és dels seus, com el Sr. Montoro, com el Sr. Rajoy, a les energies renovables, també es va carregar la cogeneració? Vostè sap que molts d'hotels a tota Balears varen fer reformes i varen introduir sistemes de cogeneració que d'alguna manera podrien fer possible que la planta hotelera no depengués de la xarxa elèctrica i aquestes instal·lacions avui en dia estan aturades, gràcies a les seves mesures? Nosaltres el que sí miram és de redreçar tot això en aquests moments i moltes més coses, sense esmentar que les prospeccions no és que fossin tampoc una gran defensa de la sostenibilitat, ni del turisme, ni de res.

De veres pensa que no s'hagi de millorar ni una miqueta l'actual model turístic? No troba que hauríem d'anar cap a un sistema,...

(Remor de veus)

... no dic molt més equilibrat, sinó com a mínim una mica més equilibrat? Que la reforma de les zones madures hauria de ser no només una qüestió d'iniciatives privades o de beneficiar grans cadenes, sinó de mirar per al conjunt i evitar el que passa a la Platja de Palma, que l'altre dia en parlàvem, més de 3.000 que s'han incrementat i s'ha hipotecat la possibilitat d'una...

(Remor de veus)

... -m'és igual si és de 4 estrelles, o si és de 5-, i quina és la previsió, per exemple, per acompanyar en serveis, en zones verdes i en serveis públics tot aquest creixement? I aquesta oportunitat s'ha perdut, però evidentment forma part de la seva concepció política.

Xifres, n'hem parlat, 200 milions d'euros cada any dels beneficis que generen els nostres aeroports; 300 milions d'euros del que suposa el valor brut afegit només de l'increment de la càrrega de l'IVA turístic que varen decretar vostè i els seus.

I sí, els que paguen menys, en general, amb el sistema tributari que predomina a Espanya, són els de les fotos que vostè ha mostrat, els dels jets, els dels iots i tots els seus amics. En tot cas, li don la benvinguda al club de la lluita contra el frau i no al de les amnisties per a aquests de les fotos, que tant li agrada.

Però la reflexió de fons, compartim o no tots..., i jo crec que hauríem de caminar cap aquí, que és ara i no a un altre moment, ara que la previsió és bona per a enguany, per a l'any que ve i per a l'altre, que ens podem permetre el luxe de fer el debat social i introduir les reformes profundes i necessàries, perquè realment el turisme generi prosperitat compartida i no sigui només, o en bona part, la font també de bona part dels desequilibris socials i mediambientals que tenim en aquesta terra? Jo crec que sí, i aquest és el debat social real, insistesc, per a nosaltres, per al nostre grup parlamentari l'impost de turisme sostenible és una peça més per alimentar aquest debat, per alimentar aquesta cosa.

Insistesc en què no li he vist passió en la seva intervenció i en tot cas acab dient que benvinguda la promiscuïtat del debat i que arribem a acords entre totes i tots i entre tots els grups, perquè jo crec que tots els grups han presentat propostes raonables per a la següent fase que vendrà de debat d'aquest impost, i que ens dotem en aquesta comunitat, d'una vegada per totes, d'una eina que ens serveixi i per molt de temps, justament per millorar el benestar de les generacions d'ara i de les que vindran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, d'acord, integro la seva divisa "com manco impostos millor"; això en el fons vol dir exactament el mateix que jo he dit aquí, perquè és igual de buit i imprecís "com manco impostos millor", és un brindis al sol, molt en la línia de la vacuïtat i la banalitat de les paraules que sempre utilitza el Sr. Rivera, el líder del seu partit, amb arguments de disseny, només pensats per sonar bé a les oïdes dels electors. "Com manco impostos millor", perfecte, així quedem bé amb tots, al final és el mateix, la buidor i la banalitat és exactament la mateixa.

Quant al Sr. Gijón, només uns aclariments. Vostè per exemple quan parlava dels competidors, que en el fons és l'argument, és l'argument essencial, per això jo també li he volgut agafar l'envit en el tema de la singularitat i de l'elasticitat de la demanda; vostè ha dit, parlava dels competidors, i diu: Catalunya no cobra l'impost turístic a les zones competidores nostres. Perdoni, Catalunya cobra l'impost turístic a totes les seves zones turístiques, a totes les seves zones turístiques i a les que competeixen amb nosaltres també.

(Remor de veus)

Bé, vostè diu que no és veritat, no sé què considera qui són les competidores, però l'impost de Catalunya s'aplica a tot el territori de la comunitat autònoma.

Insisteixo en la idea de la singularitat. Escolti, a mi no em compensarà que un senyor de Valladolid, que vol venir de vacances a les Illes, decidirà anar-se'n a Andalusia perquè aquí li cobren això, a mi amb això no em convencerà. Ja li he posat l'exemple i he pensat, ja li he dit que potser algú no pugui diferenciar la demanda, però dintre del turisme estatal, aquest argument no s'aguanta per enlloc.

Després també ha volgut aprofitar per fer alguns comentaris sobre l'espectacle que fèiem aquí discutint. Escolti, això és un Parlament i els grups parlamentaris discuteixen, a mi el que em sap greu és que no hagin agafat la paraula abans per poder parlar amb ells. Escolti, jo no sé quin és l'espectacle que el posa, però jo li vull dir una cosa, el que els he dit als diputats de Podemos, per a mi la problemàtica no és l'estabilitat del Govern, ni donar una imatge de major o menor fortalesa, a mi el que realment em sap greu és que, com els he dit, el seu electorat, com el nostre, vol que aquest impost es posi en marxa. I aleshores la manera de reconduir això és presentar esmenes parcials i rebutjar les esmenes a la totalitat, perquè les esmenes a la totalitat al que ens porten és a que no hi hagi impost turístic, i això és el que els he dit, i aquest és el debat, doncs, honest i transparent. I a més a més, ja saben que en molts altres temes estam d'acord i jo els ho dic així, amb tota l'amistat...

(Remor de veus)

...i amb tota la tranquil·litat.

El purisme en política porta a la inacció. Nosaltres aquí, i jo aquí moltes vegades he defensat coses amb les que jo no coincideixo plenament, però la política és pacte i s'ha de pactar per fer unes majories. Miri, almenys nosaltres, si no estem d'acord podem votar coses diferents, no com vostès, que quan no estan d'acord, s'han d'aixecar i se n'han d'anar, perquè no saben què fer.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Això nosaltres no ho hem fet mai, això nosaltres no ho hem fet mai! Discutim amb transparència, amb bonhomia i bona fe les nostres diferències i ja està.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Acabo amb la mateixa frase que feia: el purisme en política porta a la inacció. I com diu un dels seus diputats, en el seu perfil de Twitter: les paraules sense acció són soroll.

Hem d'actuar i per actuar hem de pactar i hem de posar-nos d'acord.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Oliver del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Pericay, he vist que tenia algunes, diríem, confusions respecte..., encara que només sigui per comentar-ho, de l'anterior impost; l'anterior impost era un impost, no era una taxa, i si vostè diu que va acabar com el rosari de l'aurora, perquè va ser derogat, idò va ser derogat. Va ser un impost que va anar al Constitucional, que va tenir sentència de constitucionalitat perfecte, perquè no era injust, no era discriminatori, ni hi havia doble imposició. Que, per cert, són els mateixos arguments, calcats, que ja fa 15 anys que sentim.

Jo havia esperat del Partit Popular i del seu portaveu, en aquest cas el Sr. Gijón, alguna originalitat, una cosa nova, una nova fresca, una cosa més interessant, perquè tornar dir exactament el mateix que les darreres vegades fa 15 anys, és molt pobre. Jo tenc la impressió, Sr. Gijón, que realment vostès no tenen arguments, no tenen arguments de pes,...

(Remor de veus)

... no, perquè si els tenguessin els dirien, i si tot el que han dit són els arguments que tenen, vol dir que no en tenen, perquè són francament pobres, molt pobres...

(Remor de veus)

..., tots, es poden rebatre tots un rera l'altre: si és injust, si és discriminatori, si allò dels ports i dels aeroports. Això dels ports i aeroports, Sr. Gijón, parlem d'un altre tipus d'impost i és ver que té problemes, a part dels d'AENA, té uns problemes de normativa comunitària, però a més, és un altre impost. És a dir, i mesclar aquest debat jo pens que no és bo, perquè du a confusió, no pot gravar les estades, que és el que fa aquest, quan parlem de gravar entrades i sortides d'un territori. Són dues coses totalment diferents, vostè ho sabrà.

(Remor de veus)

Bé, bé, no, parlem de països que tenen un impost turístic, que tenen un impost per dedicar a la indústria turística, per pal·liar els efectes d'aquesta indústria, i si hi ha països, però països que sí poden fer-ho, graven les entrades i sortides, països. Però si no són països, són ciutats i les ciutats ho fan sobre els allotjaments, és a dir, són dues coses totalment diferents, que de vegades es mesclen.

No ho sé, jo el que he sentit aquí, ho torn repetir, no he vist cap cosa de les noves: injust, discriminatori, grava els residents

i tot això. Els treballadors que vénen, Sr. Gijón i tenen la sort de poder allotjar-se a un hotel, vol dir que podran pagar l'euro, o menys de l'euro, que realment els han de cobrar,...

(Remor de veus)

... com bé hi haurà diputats que el pagaran, evidentment, però tenen una capacitat econòmica que possiblement els ho permeti. Jo li dic que moltes persones que fan feina no s'allotgen a hotels, moltíssimes persones no s'allotgen a hotels perquè no poden, poden pagar el lloguer, si el paguen, però res més, no?

Crec que s'ha quedat aquí el Partit Popular, i Ciutadans li ha anat darrere, atrinxerats damunt arguments que ni ells es creuen perquè... no són creïbles i record a més que els seus companys de partit a Catalunya amb la seva abstenció precisament varen possibilitar aquest impost que sí que es cobra a Catalunya, tenen un règim diferent...

(Remor de veus)

...té un règim diferent Barcelona, de les zones turístiques... sí, sí..., el té, llegeixin la llei, que té més de tres....,

(Més remor de veus)

... no, no té molts més de tres fulls, possiblement li anirà bé, llegeixi la llei i així veurà que també tenen un règim per a les zones turístiques que no són de ciutat, totalment diferent, però també tenen un règim.

Jo veig que aquests arguments que s'han repetit són absolutament buits, no tenen cap sentit i jo encoratjaria també els partits que han decidit no pronunciar-se sobre aquesta qüestió que avui..., tan important que tractam, es pronuncii en sentit favorable a poder seguir amb una àmplia majoria aquest camí que avui comença i que ha d'acabar amb l'aprovació d'aquest impost, tan important per a aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions per fixar posicions. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Hola, bona tarda a tothom. Bueno, es un poco tarde pero bueno, parece que merece un poco una aclaración, Sr. Castells, en realidad no nos posicionamos en contra ni a favor de las *esmenes* a la totalidad porque no hemos encontrado un procedimiento dentro del Parlamento que fuese una abstención a la totalidad, que es lo que sentimos en este momento, que es lo que tenemos que hacer con esta ley. Si tuviésemos una *esmena* a la totalidad, una abstención a la totalidad o la posibilidad de introducirla por registro, lo hubiésemos realizado.

Bueno, unas previas también respecto a los impuestos o a que a los ciudadanos no les gustan los impuestos y que no debería haber impuestos, pues no entendemos cómo se construirían aceras, cómo se construirían hospitales..., claro, lo que pasa es que ustedes están muy cómodos dentro del apoyo a la filosofía anarcocapitalista, en la que los estados no son intervencionistas, los estados no existen y el mercado se autoregula de una forma...

(Remor de veus)

... no, es que es así, es así, es la filosofía que... la filosofía económica que les gusta a los miembros de Ciudadanos.

Sr. Gijón, sí que vamos a hacer algo, mire, le voy a decir lo que vamos a hacer, no vamos a votar en contra de la enmienda... no, perdón..., no vamos a votar en contra de una enmienda del cambio como es la ecotasa, vamos a manifestar que no es nuestra ecotasa, vamos a seguir negociando en la fase de enmiendas para que lo sea y vamos a hacer que sea esa comisión que decide los proyectos la que vele por el espíritu real de la ecotasa.

(Alguns aplaudiments)

No vamos a votar a fa..., sí, eso es lo que vamos a hacer, no vamos a votar a favor de unas enmiendas tramposas, redactadas por los peores enemigos del territorio y del medio ambiente que ha tenido Islas Baleares.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Bien. Hoy en realidad debatimos las *esmenes* a esta ley, una ley que, si bien viene en un compromiso programático, en *acords pel canvi*, hoy por hoy, y si finaliza con esta dinámica, para nosotros será un compromiso fallido. Es una ley que nosotros entendemos necesaria para que estos frágiles territorios tengan una oportunidad de recomponerse de todo el dramático desgaste que supone la enorme presión humana que sufren como consecuencia de los 14 millones de visitantes anuales que recibimos.

Antes de empezar el análisis de esta ley o por qué explicarles a todos ustedes el porqué presentamos esta abstención a la totalidad, decir que nos preocupa en gran medida que se presenta el proyecto de ley, pero sin embargo no están en absoluto fijados los criterios que van a determinar el decreto que lo desarrolla, ni siquiera tampoco la composición de la comisión que tiene que decidir los proyectos que se van a llevar a cabo.

Entendemos que una mirada de 360 grados de todo lo que es uno de los proyectos de ley más importantes y necesarios que hay que realizar en la comunidad autónoma necesita de esa mirada. Y necesita de esa mirada porque *els acords pel canvi* expresan que la ciudadanía, o expresamos que la ciudadanía exige grandes acuerdos con los grandes temas que afectan a nuestro territorio, por eso procede abrir un nuevo tiempo de diálogo para cumplir con los retos que demanda el cambio climático y el medio ambiente, el respeto al territorio, además del reto energético. Bien, hasta ahí estamos de acuerdo, eso es lo que viene redactado en *acords pel canvi*, pero resulta que en

la ley no viene una definición clara de lo que consideramos o considera la ley, considera el Gobierno un turismo sostenible, no viene una definición clara, queda totalmente impreciso lo que significa impuesto de turismo sostenible.

Por otro lado, tampoco se hace referencia en ningún punto al cambio climático, ni a las energías renovables, ni a la eficiencia energética. Sin embargo, en el texto de *acords pel canvi* se expresa, o se explicita: "Desde las instituciones tenemos la responsabilidad de hacer frente a una crisis ecológica global con la necesidad de adoptar con urgencia profundas transformaciones en los patrones de desarrollo vigentes. Por tanto, hemos de tratar de reconducir los procesos de desestacionalización ecosocial hacia escenarios en los que los límites de la biocapacidad del planeta puedan convivir con niveles de bienestar incluyente y suficiente, creando una comunidad democrática justa y sostenible. Por ello, el impuesto sostenible, de turismo sostenible, debe servir no sólo para corregir los impactos más graves y urgentes que están impidiendo la recuperación de nuestros ecosistemas, ciclos naturales y aumentar la fortaleza frente al cambio climático, sino para garantizar, también, el equilibrio de nuestra sociedad, por ejemplo creando empleo en temporada baja. El impuesto de turismo sostenible podría y debería ser un buen instrumento, si bien es limitado, para la lucha contra esa estacionalidad en el empleo que sufrimos en nuestras islas."

Bien, no parece que todos los esfuerzos se hayan orientado a esos fines a juzgar por el texto que el Gobierno nos presenta, más bien parece la claudicación ante las presiones externas de los grupos económicos, que se mueven como pez en el agua por los pasillos y los despachos. Y todo eso va quedando claro en las tres preguntas fundamentales que hay que hacerse respecto al impuesto y a su redacción: por ejemplo, ¿qué excepciones hay?, ¿qué exenciones al impuesto hay? Pues prácticamente se quiere excepcionar a los cruceros, autoenmendándose el Gobierno, aumentando el período de exentos a las doce horas de estancia en puerto, cuando en realidad la media en Baleares es de cuatro y seis horas, eso a todos los efectos es excepcionar a los cruceros o a los visitantes que vengan en cruceros para que no paguen el impuesto.

Otra de las excepciones que hay es a todos los empleados de los hoteles, de las cadenas hoteleras, y no sólo eso, que eso ya está bien, ya que duermen ahí, en los hoteles, pero no, no les bastaba con eso, sino que había que excepcionar también a cualquier empleado de las empresas de los grupos hoteleros que se alojasen en sus hoteles y además también a los empleados de las empresas de trabajo temporal, que también se alojan en esos hoteles, todo eso mientras que cualquier persona autónoma que preste... -¿cómo?, bueno, sí es lógico, pero mira la diferencia, pero mira la diferencia-, cualquier trabajador autónomo que tenga una empresa, una consultoría de impacto ambiental de cualquier isla se viene aquí o va a Ibiza o va a Menorca con su empresa y tiene que pagar, si le quiere prestar un servicio tiene que pagar...

(Remor de veus)

...cualquier empresa de un grupo hotelero que se dedica a la fotografía o también de impacto ambiental, con tal de ser la empresa no paga ecotasa, cuando está viviendo igual. Nosotros

sí, nosotros tendremos que pagar la ecotasa por venir a trabajar, pues también la pagaremos, pues que la paguen también los hoteleros.

(Remor de veus)

No, al revés, que lo paguen todos, que lo paguen todos porque es un impuesto necesario.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queden dos minuts, Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

¡No puede ser, no puede ser! Bien, entonces acorto. Bien, nosotros nos abstenemos a la totalidad porque entendemos que tiene que haber una participación en la recuperación de los proyectos, en los proyectos que sean elegidos y que pasen a esa comisión tiene que haber al menos un... tienen que ser elegidos al menos en un 30% por procesos de participación ciudadana, y eso en el texto no se contempla.

Además, entendemos también que tiene que haber un reparto territorializado porque sí que hay que hacer país, claro que hay que hacer país, pero hay que hacer país cohesionando, hay que reconocer las carencias, hay que compensar esas carencias que tienen el resto de las islas y hay que ser solidario con el resto de las islas, y no perjudicar a nadie. Somos el único partido con implantación en varias islas, con representación de varias islas, que se atreve a plantear esto abiertamente, porque sabemos aquí que todos y todas o muchos de los diputados y diputadas de otras islas, que no sean Mallorca, están pensando exactamente lo mismo. Y agradezco mucho a todas mis compañeras y compañeros de Podemos, del consejo ciudadano y del grupo parlamentario, que son precisamente también muchos de ellos de Mallorca, hayan tenido en cuenta la solidaridad suficiente que hay que tener en estos casos con las islas que siempre han tenido menor financiación.

(Alguns aplaudiments)

Entendemos también que el destino... claro que es finalista, pero es un finalista tan abierto que vale todo, entonces al final, en vez de ser un impuesto de turismo sostenible es un impuesto para los turistas, para lo que sea. Entonces, es para lo que sea, ¿por qué? Porque estamos viendo y estamos escuchando que se emplea para... o que se quiere financiar para financiar la renta básica, para residencias e infraestructuras, para infraestructuras turísticas...

(Remor de veus)

...formación de empleo turístico y competitividad...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

..., estamos hablando de que es necesario que haya una

diversificación del empleo...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

A mí, yo ayer, después del canutazo, a mí un periodista, después de una ronda de otro canutazo, me preguntó por eso, no es casualidad.

Estamos hablando de creación de empleo en temporada baja, eso es lo que hace falta, lo que hace falta es valentía, valentía. Bien, yo creo que era, que era... nos podríamos haber ahorrado esto, Sr. David Abril, sinceramente nos podríamos haber ahorrado esto, y les digo que no es ruido...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... no es ruido, ruido no es querer asegurar... no és querer asegurar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... un destino del impuesto que entendemos que tiene que ser prioritariamente a medio ambiente, no es ruido, es querer asegurar. Y como dicen... y como dicen, o como se dice, ¿eh?, cuando hagas negocios con un amigo o llegues a un acuerdo con un compañero político acuérdales y escríbelos como si fuese tu peor enemigo para que no haya problemas y que no haya desengaño.

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, solo una cosa más.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Vale, bien, con esto acabo. Sr. David, Sr. David, o Sr. Abril, perdón. Bien, los señores Barceló, Fluxá, Escarrer y Matutes deben estar encantados con este impuesto al turismo sostenible y que no les debe generar tanto rechazo, cuando seguro que visualizan las infraestructuras nuevas que van a mejorar sus negocios...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Y señor...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. MELIÀ I QUES:

..., ja sé que és molt tard i que hi ha molt de cansament, però intentarem ser breus i fixar la nostra posició en relació amb aquestes esmenes a la totalitat a l'impost turístic.

El nostre grup parlamentari parteix d'un fet que ens sembla que és prou incontestable, i és que el turisme té molts efectes positius, però també té efectes negatius, i que les Illes Balears, com a un país eminentment turístic, necessiten trobar els instruments per compensar els efectes negatius que té el turisme i, per tant, necessitam ser capaços de trobar instruments per tenir un turisme més competitiu i per generar més benestar ambiental i també turístic als residents i als nostres visitants. I això, per al Grup Parlamentari El Pi, està íntimament relacionat, i se n'ha parlat molt poc, amb el finançament de les Illes Balears. Perquè és clar, si les Illes Balears no tenguessin el dèficit fiscal que tenen, probablement, com a mínim, no hi hauria la urgència de la implantació d'aquest impost, com a mínim no hi hauria la urgència, la discussió es podria plantejar amb altres temps, d'una altra manera.

És evident, però, que en aquest moment hi ha una certa urgència, perquè necessitam millorar el destí, que s'ha dit aquí, necessitam invertir en serveis, necessitam garantir infraestructures. I és clar, jo ara no puc estar d'acord amb el senyor... amb el portaveu del Partit Popular, que digui, bé, això ens perjudica per a la negociació amb Madrid, perquè és clar si

hem d'esperar, si hem d'esperar que Madrid ens doni el finançament que ens toca per justícia, que nosaltres evidentment ho reivindicam, però si hem d'esperar que això es produeixi per arreglar les nostres depuradores o per arreglar tantes i tantes coses que necessitam, és evident que el que acabarem fent és enfonsar el nostre turisme. I no crec que aquesta sigui la via d'actuació.

Per tant, aquí, en aquesta discussió d'aquest impost, el que hi ha és un element molt important de responsabilitat. I la responsabilitat amb el país, la responsabilitat amb les Illes Balears, al nostre mode de veure, és entendre que hem d'intentar avançar en la compensació dels efectes negatius mentre assolim altres objectius molt importants, però en un termini mitjà o llarg, com seria, per exemple, el sistema de finançament que el nostre partit defensa que, com saben tots vostès, és el concert econòmic. Que, segurament, si tenguéssim el concert econòmic probablement no faria falta aquest impost perquè tendríem els mecanismes per compensar els efectes negatius del turisme, però en aquest moment això no és així.

Per tant, és una mesura de responsabilitat, com a mínim transitòriament és una mesura de responsabilitat intentar trobar aquests instruments.

Es dona una situació peculiar en aquest debat, perquè es dona la situació que els partits que més esmenes han presentat a aquest projecte de llei, que més esmenes parcials han presentat al projecte de llei, són els partits que no han presentat les esmenes a la totalitat. Peculiaritat, com a mínim, no?, anècdota, però és dona aquesta situació. Per tant, Podem i El Pi, que són els que més esmenes parcials han presentat, 21, s'abstindran en aquest debat de totalitat. Per tant, això ja indica que ens trobam a un debat on nosaltres consideram que l'essencial es produirà en aquest debat de les esmenes parcials, perquè, en la mesura que el projecte de llei incorpori esmenes parcials, podrem veure reflectit el nostre plantejament en relació amb l'impost turístic, o el veurem rebutjat, i, en el seu cas, per tant, haurem de votar en contra definitivament el projecte de llei a la votació final sobre l'articulat.

Per tant, nosaltres posam moltes esperances en aquest debat que s'ha de produir en seu parlamentària i volem que aquest debat es produeixi, pensam que és bo per a la societat de les Illes Balears que aquest debat es produeixi perquè és un debat que, ja dic, és molt rellevant.

També, evidentment, amb l'advertiment que si les nostres esmenes parcials són rebutjades i no s'incorporen al text evidentment no ens podrem veure reflectits en aquest impost turístic i, per tant, l'haurem de rebutjar a la votació final.

Aquí els grups d'esquerres, concretament MÉS i el PSOE, han volgut venir amb un titular que és aquest de la derogació... que la derogació de la primera ecotaxa ha suposat que haguem perdut 1.000 milions d'euros, que és un bon titular, jo no neg que és un bon titular, l'únic que té és un petit defecte aquest titular, que hi va haver un segon pacte de progrés que es va oblidar d'aquests 1.000 milions d'euros, es va oblidar de tots aquests milions d'euros, i és clar, això provoca que no s'arrodoneixi aquest titular. Té aquest petit defecte el seu titular que han cercat aquí, perquè l'han repetit i ja es nota que el

titular que volen vendre és aquest.

A nosaltres, com ha dit la consellera, hi ha gent que està en contra i hi ha gent que és reticent, i nosaltres som reticents, i som reticents perquè tot i que ens pareix una bona idea ens preocupa molt com s'està implementant aquesta idea, i si la primera ecotaxa fa fracassar va ser bàsicament perquè no es va saber implementar correctament, i com diria aquell, de bones idees el cementeri n'és ple. Per tant convé que les coses no només siguin bones en el seu plantejament sinó també en la seva posada en pràctica, i això és el que nosaltres ens temem que no s'està produint o no s'està anant així com voldríem.

Perquè clar, aquí hi ha portaveus..., m'ha sorprès sentir la portaveu del Partit Socialista dient "no volem competir en preu", "no volem competir en preu". Per ventura ha volgut dir "no volem competir només en preu", però que competirem en preu em pareix "impepinable", és impossible turísticament a les Illes Balears no competir també en preu; no només en preu, però també en preu.

I el portaveu de MÉS per Mallorca que, clar, amb això de la ronda, i diu que li preocupa poc el que pugui afectar la temporada 2016, idò, la veritat, ja li vaig dir en un altre debat que no convencen; podem vèncer a la votació però no convencen, i no crec que aquest sigui el plantejament que haguem de fer perquè aquest impost tenguí recorregut, perquè ja vaig dir també que el gran problema d'aquest impost és que si es fa amb una majoria molt concreta i en un clima de conflicte aquest impost no tindrà recorregut, i es tornarà a derogar i per tant això serà una derrota de tothom i serà una derrota, entenem nosaltres, per a les Illes Balears. I què hem d'intentar aconseguir perquè aquest impost tenguí recorregut i sigui acceptat? Per a nosaltres el que hem d'intentar aconseguir, i ho hem dit reiteradament, és consens i que sigui realment finalista, i a la consellera li pot sorprendre que diguem que no és finalista, però és que en els pressupostos 2016 no és finalista, que són els seus fets!, i clar, vostè ens pot dir el que vulgui, pot pujar aquí i fer tots els discursos que vulgui, però si en els seus pressupostos no és finalista nosaltres pujarem aquí i li direm: "no és finalista, perquè els seus fets i els seus butlletins diuen que no és finalista", i no ens vulgui vendre moltes més motos perquè al final els fets del Govern són les lleis i són els butlletins oficials.

Per tant nosaltres hem presentat moltes esmenes per intentar que sigui consensuat, per exemple a la comissió que ha de decidir les inversions, que feim una esmena de majoria qualificada. Ara veurem aquest govern del diàleg, de l'aliança, dels consensos, ara veurem si acceptarem aquesta esmena, que obligarà al fet que hi hagi aquest consens i que no permetrà que només unilateralment el Govern decideixi les inversions que es fan amb aquests recursos. Això és la manera de garantir el consens, perquè el problema, consellera, el problema és que perquè sigui realment finalista la llei ha d'incorporar els mecanismes que realment la facin finalista, i no només quatre declaracions de principis o quatre frases retòriques. Si aquí el problema és que nosaltres i altres grups hem presentat esmenes precisament per assolir aquest objectiu, que hi hagi mecanismes que garanteixin aquest objectiu que siguin uns recursos finalistes, i veurem també durant la tramitació parlamentària si realment assolim aquest objectiu, perquè el caràcter finalista -

això supòs que els portaveus i els diputats de Podem no ho compartiran, però nosaltres ho defensam- nosaltres entenem que la manera que tenguí recorregut és que sigui finalista en el sentit que el sector hotelier, el sector turístic, tothom, els treballadors, els empresaris, tothom vegi que hi ha una recuperació, que hi ha una inversió davant dels seus establiments o a la seva zona, i que vegi realment que aquell esforç que s'ha fet ha valgut la pena i ha acabat tenint una repercussió positiva per al seu producte turístic. I això és el que nosaltres proposam amb les nostres esmenes.

Si no aconseguim tenir aquest plantejament, si tot ho duim fora del turisme... -perquè el que volem és compensar els efectes negatius del turisme-, si començam a posar objectius fora del turisme, que ens poden parèixer molt legítims, evidentment estarem desvirtuant l'impost, i el que estarem fent és condemnar-lo a la seva mort perquè el que estarem fent és que no hi hagi cap visió de recuperació de l'esforç que fan els agents implicats, i per tant anirem per un mal camí.

I volem també fer un aclariment sobre el lloguer turístic, perquè, clar, aquí quan s'han fet les esmenes a la totalitat ha semblat que hi havia una bona part de l'oferta turística, que és aquest lloguer turístic, que no havia de pagar l'impost, quan nosaltres llegim el projecte de llei i, encertadament en la nostra opinió, evidentment aquests també han de pagar. El problema és que no estan regulats, però això és un altre problema, això és un altre problema. Nosaltres feim una esmena perquè es regulin i perquè el Govern -i en això coincidiríem amb el plantejament d'alguns portaveus- el Govern hauria d'haver començat per fer la regulació d'aquest lloguer turístic i possibilitar que puguin fer una oferta reglada, una oferta oficial, una oferta, diguem, sense cap problema de legalitat. Per tant nosaltres feim una proposta que aquest lloguer turístic tenguí la seva regulació (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Acab. Nosaltres sobre la distribució territorial el que volem fer és establir mecanismes perquè realment es produeixi una distribució territorial, però no tant per allò que s'ha de dividir pel mal finançament de les Illes, que tornaria desviar-nos de la voluntat de compensar els efectes negatius del turisme, sinó perquè realment es vegi que els recursos serveixen per retornar als establiments turístics i per ser més competitius turísticament.

I vull acabar dient que es fa país també donant transparència als sistemes de finançament, i que si la llei incorpora sistemes de finançament això no és fer un repartiment que incomoda la llei, sinó que s'aconsegueix que les Illes Balears, que tots els balears hi creguin perquè tots els balears veuen clarament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MELIÀ I QUES:

...com es reparteixen els recursos. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei es votaran conjuntament.

Votam.

Vots a favor, 21; vots en contra, 24; abstencions, 13. Queden rebutjades les esmenes a la totalitat debatudes.

Ara farem un recés i tornarem a iniciar la sessió a les 17:15, a les cinc i quart.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, reprenem la sessió.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, de supressió de la disposició adicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la CAIB.

El punt cinquè de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15 presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, de supressió de la disposició adicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la CAIB.

Intervé per part del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, per fer la presentació de la proposició de llei. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, senyores i senyors diputats. Fa prop de 6 anys el Centre d'Investigacions Científiques, el CIS, ens advertia que la classe política havia passat a ser percebuda pels espanyols com el tercer problema més important que tenia aquest país, darrera l'atur i la situació econòmica. Era el primer pic que a aquells que ens dedicam a la política, ens corresponia un honor tan alt i tan trist. De llavors ençà les coses han canviat un poc, però per desgràcia no han millorat. En el baròmetre del CIS d'aquest mes de gener, la classe política, és a dir, jo, vostès, tots nosaltres i tots els altres que també poden considerar-se com a tals, seguïem igual, en el tercer lloc i amb uns percentatges molt pareguts als del 2010. Però ara els problemes de naturalesa econòmica ja no ocupen, com llavors, el segon lloc, sinó el quart en aquesta classificació, el segon correspon a la corrupció i al frau, no fa falta que els digui per què, n'hi ha prou que mirin cap al polígon de Son Rossinyol o cap a Andalusia o cap a València o cap a Madrid.

Quant el primer problema dels espanyols continua sent, 6 anys més tard, ja s'ho imaginem, l'atur.

Però nosaltres, els polítics, seguim on érem fa quasi 6 anys, en aquest vergonyós tercer lloc, entre el que més preocupa als ciutadans espanyols. I si no hem millorat en tot aquest temps, si no hem passat a constituir un problema més o manco secundari, perquè els polítics desenganyem-nos, sempre despertarem un cert recel entre la resta de ciutadans, sempre constituïrem com qui diu un cert problema, si no hem passat a constituir un problema secundari deia, és perquè no hem demostrat amb fets que estàvem disposats realment a canviar. Bona part d'aquesta desafecció cap a la classe política té el seu origen en la corrupció, és segur, i aquí, sigui dit de passada, la que ha intervingut bàsicament és la justícia, si hagués depès només de nosaltres, qui sap com estaríem en aquest moment.

Però ens equivocariem si pensàvem que n'hi ha prou a perseguir, denunciar i castigar la corrupció per recuperar la confiança dels ciutadans. No, no n'hi ha prou, la corrupció és una part important del problema, sens dubte, més ben dit, és una de les manifestacions més visibles, però n'hi ha una altra que guarda relació amb els privilegis, amb aquestes prebendes i canongies que fan que la bona gent ens vegi com uns aprofitats, ja que finalment som nosaltres mateixos, amb la nostra faceta legislativa, els que ens hem donat l'estatus de què gaudim, allò dels aforaments posem per cas, aquest espècie de cuidar-se que ens fa diferents i al qual qualque dia haurem de renunciar, si volem que els ciutadans comencin a veure-nos com a iguals, i amb més motiu si tenim present que aquest privilegi, que a Espanya beneficia uns 2.000 polítics, no existeix a Estats Units, a Alemanya o a Regne Unit, i protegeix només el cap d'estat a països com Portugal i Itàlia. Però per llevar-nos els aforaments del damunt necessitam, com bé saben, modificar l'Estatut d'Autonomia, i això requerirà d'una majoria qualificada. Esperem aconseguir-la ben prest i poder renunciar-hi d'una vegada.

No és el cas del que avui ens ocupa, o sigui del cas del nivell 33, com es coneix popularment aquest altre privilegi. A aquest hi podem renunciar sense necessitat de modificar l'Estatut, només depèn dels aquí presents. Per altra banda, la seva supressió, a més de millorar la imatge de la classe política, beneficiarà l'erari públic, ho sap prou bé aquest Govern, que ja ha suspès en el pressupost d'enguany el cobrament d'aquest complement, cosa que li ha permès estalviar 1 milió d'euros, poc més poc manco. Però el complement segueix viu i és just que l'enviem, i ja en perdonaran l'expressió, a l'altre barri. A Ciutadans sempre hem tengut molt clar que el cobrament d'aquest plus era una vergonya i que ho era per diversos motius.

En primer lloc, perquè el fet d'haver exercit durant dos anys continuats, o tres amb interrupció un alt càrrec en el Govern de les Illes Balears, i a les entitats autònomes, empreses públiques, o consorcis que en depenen, o haver-lo exercit en els consells insulars i entitats autònomes, empreses públiques, o consorcis que també en depenen, o en el Consell Econòmic i Social, o encara a la Mesa d'aquesta mateixa cambra, el fet d'haver exercit un alt càrrec en alguns d'aquests destins deia, no ha de constituir per al personal funcionari de carrera, ni per al laboral fix, cap privilegi, sinó en tot cas un honor i una responsabilitat. Honor i responsabilitat que per ells mateixos duen ja associat a l'exercici del càrrec, una compensació més que suficient, incloent-hi l'estrictament econòmic. Fixi'ns si n'és d'injust i

de lesiu aquest privilegi, que la disposició addicional novena de la nostra Llei de funció pública del 2007, on està recollit, preveu fins i tot, en el seu punt 4, que s'hi puguin acollir els alts càrrecs que adquireixin la seva condició de personal funcionari de carrera, o laboral fix, i cit textualment: "amb posterioritat al seu cessament del càrrec", "amb posterioritat", repetesc. Aquest és el primer motiu de la vergonya a què em referia abans.

El segon té a veure amb el greuge que estableix amb la resta de personal de l'administració que no ha exercit cap d'aquests alts càrrecs, o sigui, amb aquells funcionaris o laborals que no han aspirat mai a exercir-los, o no han tengut la sort d'estar enquadrats en un partit polític, palanca immillorable, per no dir requisit obligatori, per arribar a exercir-los.

I el tercer factor, el tercer greuge, està relacionat, és clar, amb els ciutadans de la comunitat que no formen part de l'administració. Aquests ciutadans que treballen en el sector privat, ja sigui com assalariats, ja com autònoms i que un bon dia decideixen dedicar-se a la política i no tenen cap compensació quan abandonen aquesta activitat pública. Com volen que la gent normal i corrent tengui una mínima estima cap a la política si veuen que els que s'hi dediquen no estan en peu d'igualtat el dia que han d'abandonar la seva activitat? Ja té prou privilegis un funcionari sabent que hi ha un lloc de feina que l'espera quan deixa la política, com perquè a més hagi de rebre un premi de consolació vitalici, no ho troben? I no diguem ja en temps de crisi.

En síntesi, el que avui debatem i hem de prendre en consideració és l'eliminació definitiva d'un privilegi que maleïda l'hora en què va ser introduït en el nostre ordenament jurídic. Aquesta hora correspon a fa 25 anys de manera generalitzada a tot Espanya, si bé cada parlament autonòmic l'ha anat implantant segons li ha paregut convenient. El nostre, sense anar més enfora, no fa encara deu anys que va prendre aquesta decisió. Idò bé, allò al que nosaltres donarem avui el sus, si tal com esper i com ha manifestat la resta de grups parlamentaris aquesta proposició de llei és presa en consideració, al que donarem el sus, deia, és a la seva desaparició.

No som el primer parlament espanyol que emprèn aquest camí, ja ho varen fer l'any 2012, i per aquest ordre, el d'Extremadura, el de Castella-La Manxa i el d'Astúries, i crec que és bo aturar-nos en aquesta data, el 2012, els deia, o sigui just després de la reforma de l'article 135 de la Constitució i l'any mateix en què s'aprovava la Llei d'estabilitat pressupostària. Ho dic perquè em pareix significatiu que aquests governs, presidits els dos primers pel Partit Popular i el darrer pel Partit Socialista, encara que amb majories i aliances diverses, decidissin renunciar a aquest privilegi; igual que em pareix significatiu i trist que no ho fes llavors el nostre, amb més motiu si tenim en compte que el mes de juny de 2011, o sigui just després de l'accés del Partit Popular al govern d'aquesta comunitat amb majoria absoluta, la secció sindical d'USO a la CAIB havia presentat ja a l'administració i al conjunt de forces polítiques, el mateix Partit Popular, el Partit Socialista de les Illes Balears i PSM-Iniciativaverds-Entesa, el que després es convertirà en MÉS per Mallorca, una proposta de supressió d'aquest privilegi, proposta que no va prosperar a

pesar de les circumstàncies, això és, de la necessitat per part del Govern de reduir la voluminosa despesa de l'administració i dels sacrificis exigits als funcionaris en forma de rebaixa salarial, de retenció de paga extraordinària o de congelació de la seva carrera professional, per no parlar, clar, del que això podia representar per als interins que s'havien quedat sense feina...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, li queden cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, moltes gràcies. ...per als interins que s'havien quedat sense feina o per als simples ciutadans que d'un dia per l'altre havien perdut el lloc de feina o havien hagut de tancar l'empresa.

Però tot això és passat. Ciutadans en aquest passat no hi era com a partit polític, i no poden per tant sentir-nos responsables del succeït, ni per acció ni per omissió. El que ara toca, de totes maneres, és arreglar-ho, arreglar-ho d'una vegada i per sempre. No és aquest el moment de precisar el com, només el què. Respecte de com hem de procedir en tots els casos de personal funcionari de carrera o personal laboral fix que estigui cobrant ara aquest complement de destí, temps hi haurà durant la tramitació parlamentària d'aquesta proposició de llei per posar-nos d'acord, n'estic convençut; allò important, insistesc, és deixar clara la nostra voluntat, la de tota aquesta cambra, de començar un nou temps, un temps en què la classe política ha d'estar per força al servei dels ciutadans, el que du aparellat, entre moltes altres coses, donar exemple, o sigui, ser exemplars en tot i per a tot.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions a favor de la proposició? Té la paraula la Sra. Antònia Perelló, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, el Grup Popular donarà suport a la proposta que presenta Ciutadans, en coherència amb la postura que va mantenir ja el nostre grup durant la tramitació de la Llei de pressuposts, i en la mesura que avui se sotmet únicament a votació la presa en consideració de la proposició de llei que es presenta.

Per coherència, també, amb la postura que ja vàrem manifestar, aquest grup presentarà esmenes en cas que aquesta presa en consideració tiri endavant i es tramiti, presentarà esmenes en el tràmit que correspongui, i defensarà que la regulació que finalment s'aprovi s'ajusti a la legalitat, en el benentès que no qüestionam la competència d'aquest parlament per legislar sobre aquest concret aspecte que afecta el règim retributiu de determinats empleats públics, però sí que la regulació que finalment s'adopti ha de respondre i respectar els drets i les expectatives legítimes d'aquells als qual es va reconèixer aquest complement retributiu a l'empara d'una llei

legítima i d'inqüestionable constitucionalitat, perquè no es pot obviar, i entenem que és molt important això, el fet que el mateix Tribunal Constitucional ha reconegut en la seva sentència 32/2000, de 3 de febrer, que estam davant un règim retributiu especial que no vulnera els principis d'igualtat, mèrit i capacitat que es refereixen a la funció pública. Per tot això la mesura legislativa que s'adopti, en cas que finalment es tramiti aquesta proposició de llei, haurà de ser respectuosa amb el principi de la confiança legítima i amb els drets adquirits que constitueixen una manifestació del principi de seguretat jurídica, tan reiteradament invocat en aquest parlament, i que entenem que es veuria vulnerat de no preveure's a la norma un adequat règim transitori.

Per tant avui votarem a favor de la presa en consideració en la confiança que la tramitació posterior, si existeix, permeti ajustar el text a la finalitat que es pretén però respectant situacions jurídiques consolidades i també mereixedores de protecció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas, del Grup Parlamentari Podem.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia. Diputats, diputades... No, bon dia, vàrem quedar que era així, bon dia. Diputats, diputades, treballadors, treballadores. Bé, justícia. Quan parlem de justícia ho feim com a sinònim d'equanimitat, d'equitat, d'honradesa, d'imparcialitat, de rectitud, de raó, d'honestetat, de consciència.

Té molts de sinònims, però aquests són els que vull destacar avui, i són tots aquests motius pels quals es presenta en aquesta cambra aquesta proposició de llei, una proposició justa, una proposició ja contemplada al nostre programa electoral, el programa de Podem, un programa que volem que sigui de justícia i sobretot que consideram que ha de ser socialment responsable i d'igualtat d'oportunitats, un programa on recollim a la pàgina 30, a l'apartat que fa referència a la democràcia a institucions, l'eliminació de l'accés privilegiat al nivell 33 com a recompensa per haver ostentat un càrrec polític, una mesura que a més a més ve recollida als acords de governabilitat subscrits amb el Govern; una proposta justa per acabar amb una norma injusta.

Des de la irrupció de la crisi el 2007, provocada per l'ambició i el descontrol del nou liberalisme més abusiu, patim una situació en què augmenten totes les xifres que ens marquen com una societat malalta, que pateix una situació creada per uns pocs. L'atur, la desigualtat social, la pobresa infantil, la taxa de suïcidis, desnonament, desigualtat entre dones i homes, fruit de les successives privatitzacions, reducció de salaris, de poder adquisitiu de la majoria, facilitació d'acomiadaments i espoli de la riquesa col·lectiva, que tant varen costar aconseguir. Aquest és el desastrós paisatge que ha deixat

aquesta crisi pensada per salvar bancs i grans empreses a costa de la ciutadania, autònoms i petits empresaris de les Illes Balears i de la resta de l'Estat, solucions injustes a una crisi injusta. Tot això es produeix enmig d'un panorama polític en què la corrupció s'ha convertit en la forma institucionalitzada de governar, una cosa que, per desgràcia, en sabem molt a les nostres illes.

Idò, acabaré dient... les raons són prou clares i el posicionament davant d'aquesta proposició de llei determinarà el tipus de polítics que som, de quin tipus volem ser, dels que defensem privilegis o dels que defensem allò just, la societat ho entén perfectament i a través del seu vot ho sabràs. La mesura d'eliminar el nivell 33 és justa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, em voldria referir més a un tema de forma que no de fons, debatem la presa en consideració d'una proposició de llei presentada el mes de juliol de l'any passat, i n'hi ha moltes a la cua, importants, i també projectes de llei essencials; per això crec que és imprescindible, el nostre grup ho demanava ahir, que el Ple del Parlament ha de mantenir el control parlamentari que evidentment hi ha de ser i que no s'ha de veure minvat, però, a la vegada, hem de poder donar sortida a tota aquesta activitat legislativa que esperen les persones.

Passant al fons del tema, la veritat és que poc tenc a afegir al que ha dit i explicat el Sr. Pericay, crec que això no és una cosa habitual ni crec que passi molt, que pugui dir que estic d'acord amb tot el que ha dit el Sr. Pericay, però en aquest cas ho és i ho he de dir. El nostre grup es va manifestar en moltes ocasions en contra d'aquest anomenat nivell 33 a la passada legislatura, amb proposicions no de llei, amb esmenes a l'avantprojecte de llei de funció pública, amb esmenes a la Llei de pressuposts, perquè es tracta d'un complement de destinació fora de l'escala de nivells dels funcionaris públics, un sistema que es va pensar en el seu moment per no perjudicar, entre cometes, els alts funcionaris que exerceixin determinats càrrecs públics i que s'ha convertit en un privilegi totalment inacceptable, una cosa és el que es pretenia i l'altra la realitat, que és que a determinats nivell de l'administració dues persones que fan la mateixa feina, una pot cobrar el doble o el triple de complement de destinació, per haver estat just dos anys com a càrrec públic.

La ciutadania, compartim que no entén a dia d'avui aquest privilegi ni d'altres, com el de l'aforament del qual també n'ha parlat el Sr. Pericay i amb el qual també estam totalment d'acord que s'ha d'eliminar.

Creim també i hem de dir que aquest govern i aquest parlament varen fer una passa important en l'elaboració i aprovació del projecte de Llei de pressuposts per al 2016, que ha suposat que en aquests moments dins l'administració autonòmica s'hagi suspès el pagament d'aquest complement; ara mateix l'administració autonòmica no paga aquest complement, creim que és una passa important que s'ha dut a terme i amb la tramitació d'aquesta proposició tenim l'oportunitat de regular la seva supressió, i ho haurem de fer estudiant el sistema que doni més garanties perquè aquesta sigui efectiva.

També voldria afegir que, atès que també aquí hi són representats els partits que en poc hauran de conformar la governabilitat de l'Estat, i que tots els grups, en principi, tant Podemos com Ciutadans, que ha fet la proposició, com creim que el PSOE, estan d'acord amb la seva eliminació, vendria bé que es posassin d'acord a l'Estat per modificar també l'EBEP que crec que seria també desitjable i molt convenient per al desenvolupament futur també de la Llei de funció pública, que donaria més garanties perquè no tenguéssim problemes amb aquesta eliminació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Bones tardes, el bon dia és al matí a Mallorca i al meu poble, ho dic perquè a l'instant ens canviaran fins i tot quan ens trobam, i mentre sigui viu vull continuar amb les meves tradicions i compartir les dels altres.

Ciutadans diu: "ara és precís el què", diu "el com ho farem després". El què i el com, si haguessin volgut, en els pressuposts de la comunitat autònoma ho haguessin pogut arreglar, però com que no saben com arreglar-ho, ni uns, ni uns, ni uns, ni uns, ni els altres, hem fet de panderos, i per por mediàtica Podemos va fer anques enrere, però en tindrà més de pors mediàtiques.

El tema és que tenim una situació que s'ha d'arreglar. Hi va haver una esmena de Podemos i El Pi, on es vetllava, sense cap dubte, per la supressió, no per la suspensió, per la supressió del nivell 33, i creava un complement personal transitori per absorbir-lo, perquè si vostès haguessin sortit de les Illes Balears, que de vegades els ciutadans de les Illes Balears ens quedam molt mirant la guixa, i el món és més gros, i el nostre estat és més gros, de moment, i si un surt s'adona del que ha passat a les comunitats, i ara ens trobam amb comunitats que varen fer el mateix que nosaltres, que els han posades, per exemple, aquí els de Podem, pens que ha estat Podem que ha parlat d'Extremadura, eh?, o... no, -idò Ciutadans, Ciutadans, és igual-...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., eh, és ben igual, és ben igual..., és ben igual, perquè els ha faltat valentia al mes de novembre, on ja hi ha sentències de set alts càrrecs de confiança de la Diputació de Càceres als quals, després, els han hagut de tornar 125.000 euros, pel complement en concret, que és el complement 33, de nivell 33. Perquè és clar, no és el nivell 33, és que és el complement.

I parles amb funcionaris i funcionàries d'altres administracions que no són l'autonòmica, i diuen: no, nosaltres el cobrarem, a nosaltres l'Estat ens empara. Parles amb gent de la Universitat i diu: no, nosaltres ho resollem tot sols. O el Parlament, afecta als òrgans que té el Parlament? No. Afecta als del consell? Els del consell, de moment, segueixen cobrant, és a dir, els de l'ajuntament segueixen cobrant.

Nosaltres el volem eliminar, el que no volem és que després caiguin les sentències com li cauen ja a la Diputació d'Extremadura i que s'arbitri una manera, que era al que els convidàvem a tots vostès, conjuntament amb els de Podemos, *mis valientes gladiadores de Podemos*, que després és que, vaja, és a dir, jo pensava que eren 300 i em vaig girar darrere i no hi havia ningú...

(Algunes rialles)

..., no hi havia ningú, no hi havia ningú, eh? No sé si han vist la pel·lícula de 300, resulta que el cap, aquell espartà, resulta que n'hi van un que eren dels altres pobles, que diu: nosaltres venim a ajudar-te, i eren 300, més aquells altres, i quan es va posar brut, aquells altres varen fugir; després varen tornar i varen ajudar, i varen morir, jo esper que vostès tornin i ens ajudin, i acabem d'arreglar-ho i que aprovem...

(Remor de veus)

..., que aprovem el nivell..., aprovem una forma que sigui no suspendre -no suspendre- i que sigui la forma per la qual es llevi per sempre, però que si hi ha dubtes jurídics i tècnics quedin resolts, si no volen amb un complement personal transitori, amb un altre que vostès vulguin crear i vulguin dir, perquè la comunitat després no hagi de pagar indemnitzacions.

El Sr. Bauzá va indemnitzar un senyor al qual va treure al carrer, d'ABAQUA, que li faltava un mes i mig per jubilar-se, va guanyar el plet, el varen haver d'incorporar, i li faltava un mes i mig per jubilar-se, i li varen haver de pagar 175.000 euros o 150.000 euros.

Això també és corrupció, això també és corrupció! La corrupció es produeix abans de gastar, no una vegada que has gastat. Per tant, si nosaltres hi ha un doblers que tal vegada no ens queda més remei que reconèixer, perquè comença a haver-hi sentències, no n'hi havia fa dos mesos, però ja n'hi ha, ens convendria que ho anul·léssim, que ho suprimim per a sempre, però els que en saben, que jo no en sé, jo no en sé, puguin arbitrar la fórmula legal perquè el Govern no hagi de pagar a un moment donat conseqüències de drets adquirits, si els tenen o no els tenen, amb un complement personal transitori tots els adquirits es van rebaixant, rebaixant, i si hi ha augments es van llevant.

Aquest problema El Pi no el té amb funcionaris, no el té. El PP en té, el PSOE en té, MÉS en té, Podemos no sé si en té encara, però algun en deu tenir, però El Pi no el té aquest problema, no administram els doblers, els controlam des de l'oposició. A la consellera i a la presidenta i a tot l'equip de govern els toca administrar-los, crec que és de sentit comú, si pot ser, que facem una fórmula que no sigui quedar bé amb els mitjans de comunicació, que sigui realment quedar tranquils que no malbaratarem els doblers de la comunitat, per "xuleria" política que a vegades tenim els partits polítics dins aquesta casa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patrícia Font, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom.

(Rialles de l'intervinent i remor de veus)

Avui prenem en consideració la proposició de llei de Ciudadanos sobre l'eliminació de l'anomenat nivell 33. Aquesta supressió, ja s'ha dit abans, està contemplada als acords pel canvi i des de l'1 de gener està en suspensió. Evidentment, MÉS per Menorca dóna suport a aquesta proposta.

L'origen del tan generós complement es troba en el famós article 33.2 de la Llei 31/90, de 27 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat, i que va donar lloc al fet que col·loquialment tan saborós complement es denomini nivell 33, per l'article que el va originar. Encara que tal complement va néixer de la mà d'una llei estatal per als alts càrrecs de l'Estat ràpidament cada comunitat autònoma va aprovar una llei similar per als seus respectius alts càrrecs. Aquest complement d'alts càrrecs presenta diferents problemes en si mateix, primer un problema de justificació, un alt càrrec cobra una justa retribució mentre està en actiu i rep prebendes assalarials, a més d'establir tota una sèrie de relacions socials perquè quan acabi, i ja sabem que aquestes xarxes socials són fonamentals. Aquest nivell 33 garanteix injustament un avanç vitalici equiparable econòmicament a un bon ascens, sense haver demostrat cap mèrit o capacitat per a aquells funcionaris que s'han dedicat durant uns anys a la política, a la qual, cal recordar, ens hi dedicam voluntàriament.

Un problema d'igualtat, segon punt. Aquí parlem de greuge comparatiu ja que fins a quin punt és admissible que un director general després del cessament mantengui tota la seva vida un complement vitalici si retorna a l'administració i, en canvi, aquells que provenen de l'empresa privada no rebin res. És una decisió que vulnera el principi d'igualtat de la ciutadania.

Tercer punt, problema de proporcionalitat. És just que un alt càrrec que exerceix durant dos anys rebí un complement tan vitalici com qui ho ha exercit durant quaranta?

Quart punt, problema de decència. En aquests temps de crisi, pot mantenir-se la vigència de tal blindatge retributiu amb la garantia de l'Estat? Pot existir un complement que té un cost elevat per a la nostra ciutadania quan ha hagut de fer molts de sacrificis?

Cinquè punt, problema de serietat. És seriós que cobri un complement tant el polític cessat per corrupte o per pèssima gestió pública com el polític brillant i abnegat?

La societat no pot entendre en absolut aquest complement que ve de l'erari públic. Massa retallades en serveis bàsics, però cap ni una en segons quines despeses. Si ens centram en el món funcional, com podem entendre que els funcionaris se'ls deixa sense paga extra, però que aquest complement sí que es pagués?

No hi ha res pitjor que evidenciar els greuges i aquest famós complement n'és un bon exemple que convé fer desaparèixer. A més, i em torn a repetir, ho tenim signat en els acords pel canvi, hem de complir la nostra paraula.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria José Camps, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bona tarda. Efectivament, Sr. Pericay, a l'acord de governabilitat per a les Illes Balears, en el seu punt 2, que du per títol *Un nou temps per a les institucions i la ciutadania, de l'autoritarisme al diàleg i la radicalitat democràtica*, hi consta expressament, com a mesura a dur a terme: supressió complement 33.

El Grup Parlamentari Socialista està d'acord amb aquesta mesura, és obvi, perquè així està recollit en el document signat, però no només perquè sorgís dins l'àmbit de la negociació d'aquest acord de governabilitat, sinó perquè està convençut que s'han de suprimir els considerats privilegis, i així al programa electoral textualment es recull: "Suprimirem les situacions dels empleats públics que són percebudes com de privilegi per la ciutadania, com ara són la consolidació del denominat nivell 33 fora de la lògica de la carrera administrativa i del principi de "a igual treball, igual salari", entre d'altres, com també les diferències en l'edat de jubilació entre el personal que realitza les mateixes funcions i la desregulació de les portes giratòries."

Igualment, així de clara va ser la presidenta del Govern, quan, la setmana passada, en resposta a la pregunta que se li va formular, li va dir que es treballava en una modificació profunda de la Llei de funció pública, modificació que necessàriament inclourà el nivell 33 i que li va dir textualment: "volem consensuada, que volem amb els informes jurídics que la puguin fer possible i factible i que, evidentment, voldrem el suport i demanam el suport dels grups parlamentaris". I aquí el

Sr. Font, que no el veig ara, el Sr. Font, "Leònides", li podríem dir, efectivament seria bo evitar les demandes judicials posteriors a aquesta modificació.

Sr. Pericay, per tal que el català sigui un requisit en la funció pública es tramita en aquest parlament una proposició de llei, a instàncies del Grup Parlamentari El Pi, i es tramitarà també a instàncies del grup parlamentari que vostè representa una modificació de la mateixa llei, la Llei de funció pública, per tal de suprimir l'anomenat nivell 33.

Bé, idò, si així ho volem en aquest parlament així es farà, i no tenim res a dir, llevat que coincidiran amb la seva tramitació, de forma paral·lela, les dues proposicions de llei per modificar la mateixa llei, és a dir, la Llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I tot açò passarà dins el context de negociacions que du a terme el Govern, i en aquest cas la Conselleria d'Hisenda i Funció Pública, precisament per tal de reformular tota la funció pública, no només en aquests dos aspectes esmentats, per la qual cosa, potser el millor hagués estat esperar la tramitació del projecte de llei que es presenti des del Govern.

Però, és clar, en el cas del nivell 33 el retret seria molt fàcil, mentre dialoguen, negocien, pacten aquest privilegi segueix existint. I per aquest motiu, precisament, a la Llei de pressuposts de 2016 se suspèn la retribució del nivell 33, essent ara que ningú dels que hi té dret, i ho diré entre parèntesi, dret per llei, a cobrar-lo, no ho cobra, i crec que aquest fet s'ha de posar en valor. Crec que el nivell 33 segueix existint, però també és cert que a efectes pràctics no es cobra i es demostra la clara voluntat del Govern i dels grups parlamentaris que li donen suport d'acabar amb aquest anomenat privilegi.

El Grup Parlamentari Socialista, que avui votarà a favor de la presa en consideració de la proposició de llei que vostès presenten, en coherència amb el seu programa electoral i en coherència amb els acords de governabilitat signats, i també en coherència amb les diferents iniciatives que va dur en l'anterior legislatura en aquest sentit.

Així, el mes de febrer de 2014, ara fa just dos anys, el Grup Parlamentari Socialista va presentar una proposició no de llei per eliminar determinats privilegis retributius, aquesta va venir motivada pel que el Grup Parlamentari Socialista va considerar, ja llavors necessari, proposar mesures, i llegeixo literalment: "que suposin l'eliminació o suspensió de complements retributius desproporcionats que avui, en temps de crisi, no es poden consentir en ares a l'exemplaritat, i que afecten personal funcionari que ha ocupat càrrecs polítics o càrrecs de màxim nivell funcional, que perceben retribucions molt superiors o que no es corresponen amb les establertes per a altres persones que ocupen i exerceixen llocs que tenen atribuïdes responsabilitats semblants a la mateixa, o a les altres administracions de les Illes Balears, de manera que no s'acompleix la premissa "a igual treball, igual salari".

El punt 2 de l'esmentada proposició no de llei, es demanava instar el Govern de l'Estat perquè duqués a terme una modificació legislativa per derogar els privilegis retributius que es contenen a l'article 87.3 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, envers el personal funcionari que hagi ocupat un càrrec

públic, com demana el Sr. Reus a la seva intervenció.

I en conseqüència el punt 3 de la mateixa proposició, se sol·licitava instar el Govern a traslladar, a la Llei de funció pública de les Illes Balears, la reforma legislativa del punt 2, és a dir, de l'EBEP, i eliminar aquest privilegi que actualment es conté a la disposició addicional novena de la llei autonòmica.

En coherència també es demanava, al seu punt 4, la suspensió del pagament, cosa que no ha pogut passar fins als pressuposts d'enguany, fins a gener de 2016. I arrel d'açò, cal recordar també que el Grup Parlamentari Socialista, any rera any, mitjançant esmenes als pressuposts de 2012, 2013, 2014 i 2015, ha demanat restriccions retributives que afecten aquells empleats públics que han ocupat càrrecs públics, esmenes sempre rebutjades llavors pel Grup Parlamentari Popular que tenia les majories. Ja ho he dit, la posició del Grup Parlamentari Socialista va ser molt clara i contundent en aquella proposició no de llei de fa dos anys, i avui es manté.

Per què suprimir el nivell 33? Vostè, Sr. Pericay, a la seva proposició enumera quatre motius pels quals no es justifica mantenir el pagament del nivell 33, parla d'un màxim nivell retributiu sense haver superat processos de promoció, la qual cosa es podria identificar amb un problema d'igualtat. Parla d'un complement vitalici sense exercir les tasques pròpies del nivell retributiu consolidat, és a dir, es podria parlar d'un problema de justificació. Parla d'un greuge comparatiu amb aquells que accedeixen a la política des de l'empresa privada, o fins i tot des de la pròpia empresa, els autònoms. Problema de proporcionalitat. I parla de la càrrega econòmica que suposa en els pressuposts generals el pagament d'aquest complement, la qual cosa ens pot plantejar fins i tot com un problema de sèrietat o de moralitat.

L'eliminació del nivell 33 respon a una demanda social, a una demanda que neix directament del personal funcionari i de la que se n'han fet ressò les organitzacions sindicals. En aquests darrers anys al personal funcionari, als empleats públics, en general, se'ls ha demanat, se'ls ha exigit fer un important esforç justificat en la necessitat d'equilibrar els comptes públics i reduir la despesa pública, en aquest cas la corresponent al capítol 1. Els governants han pres decisions que han significat en conjunt un retrocés retributiu i de poder adquisitiu del conjunt dels empleats públics, que han vist com després de les mesures adoptades pel Decret llei de l'any 2012, els ha situat al voltant de fa 10-12 anys enrera, tot açò per contribuir a la sortida de la crisi. En aquest context, han estat moltes les veus que s'han alçat per demanar que s'acabi amb un complement que la majoria dels empleats públics considera avui un despropòsit injust, un greuge respecte d'aquells que s'han hagut d'estrènyer tant el cinturó, un complement que ha esdevingut avui insostenible i és vist per part de la ciutadania com un privilegi injust i desproporcionat.

En definitiva, no podem ser aliens a les demandes socials que ens obliguen a una constant revisió de les actuacions polítiques i allà on en aquell moment es va establir aquest reconeixement, nivell 33, per a unes determinades circumstàncies, avui ens obliguen a revisar-ho i a eliminar-lo.

Res més. Moltes gràcies.

Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Blanco.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Blanc.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.
Vicenta Tur.

Vots emesos, 57. Vots vàlids, 55. Vots en blanc, 2.

La Sra. Vicenta Maria Tur i Grive ha obtingut 55 vots.

Havent-se obtingut una majoria superior a les tres cinquenes parts dels membres de la cambra, aquesta presidència proclama elegida la Sra. Vicenta Maria Tur i Grivé com a membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

El nomenament com a membre del Consell de Direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears serà publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*. La Sra. Vicenta Maria Tur prometrà o jurarà el seu càrrec davant la Mesa del Parlament de les Illes Balears després d'haver-se publicat el nomenament en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS